Provinc. Libraries

CANADA,

THE SCANDINAVIAN HOME AND FARM JOURNAL

Årg. XIII. Winnipeg, Man., Onsdagen den 13 September 1905. N:o 37

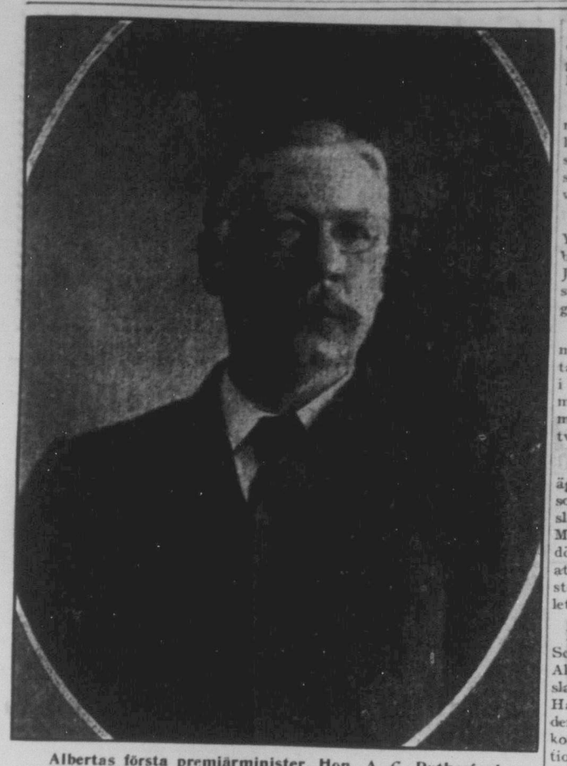

Albertas första premiärminister, Hon. A. C. Rutherford,

är 45 år gammal och född i Ontario. Han är juris kandidat från McGills universitet i Montreal samt flyttade 1885 till Strathcona och öppnade praktik som advokat. 1892 valdes han till representant i lagstiftande församlingen och omvaldes sedan alltjämt.

Hon. O. C. Rutherford, har nu fått sitt kabinett färdigt, och är det sammansatt som följer:

A. C. Rutherford, skattmästare och undervisningsminister.
A. H. Cushing, från Calgary, minister för offentliga arbeten.
C. W. Cross, från Edmonton, attorney-general.
W. F. Findlay, från Medicine Hat, undervisningsminister och provinssekreterare.
Dr. George Deveber, från Lethbridge, minister utan portfolj.

Provinsvalen väntas äga rum i Oktober eller senast i December. Löjtnant-guvernör Bulyea har öppnat kontor för regeringen i Empire Block, där den första legislaturen också kommer att möta. Omkring ett tjugutal ämbetsmän anlände förliden vecka. Det första kabinettsmötet hölls i fredags.

Canada.

MR. J. P. JOHNSON, som förr varit anställd vid 'Canada', kommer att inom närmaste tid börja resa för tidningens räkning. Mr. Johnson har alltid varit populär bland landsmännen, och vi äro förvissade om att han äfven nu skall röna samma välvilliga mottagande som förr kommit honom till del. Mr. Johnson kommer att sända resebref från de platser han besöker. Han kommer först att fara österut, sedan åt väster till Alberta och British Columbia. Vi rekommendera honom till det allra bästa.

STORA SKOGSELDAR rasa i New Ontario i norr.

DR. D. H. HARRISON, f.d. premierminister i Manitoba, afled i Vancouver i fredags.

STATSINKOMSTERNA under Juli och Augusti utgjorde $11,635,351 mot $10,887,145 under samma tid förlidet år.

HALIFAX-FORTENA utrymmas nu af de engelska soldaterna och bemannas med canadiensiska trupper.

SIR WILFRID LAURIER besökte Fort William på sin återresa till Ottawa, och tog i förrgår första spadtaget på G.T.P.-banan.

STORT KÖP. H. A. Mullins i Winnipeg har sålt sin stora kreaturs-ranch i södra Alberta till Mormonkyrkan för $225,000 kontant.

GRAND TRUNK PACIFIC-banans ändstation på västkusten har bestämts till Kateen Island, ej långt från Port Simpson. Banan är utstakad från Fort George och följer sedan Skeena-dalen.

ETT RYKTE från London meddelar, att C.P.R. och G.T.P. skola samarbeta i en stor plan att utveckla den canadiensiska nordvästern, gående ut på att få landet upptaget.

OROLIGHETER uppstodo i en af Montreals förstäder, St. Louis, på grund af frälsningsarméns ankomst till platsen. Dess lokal stormades och förstördes, och 'soldaterna' misshandlades. I torsdags anlände 500 protestantiska män för att skydda arméns möte, och ett vildt slagsmål uppstod, hvarvid protestanterna segrade.

TRÖSKNINGEN är nu i full gång öfver hela nordvästern. Väderleken håller sig gynsam, och tillgången på arbetskraft, hvilken ett tag var ganska knapp, är nu tillfredsställande. Särdeles riklig afkastning inrapporteras; en del åkerfält hafva lemnat i medeltal 50 bu. hvete pr acre. Den första vagnslasten af No. 1 hard afgick i tisdags f. v. från Portage la Prairie, och utbytet å det fält, på hvilket det skördats, var 25 bushels per acre.

CALGARY. Mr. C. V. Peterson i Calgary, svensk till födelse, och under många år medlem i Nordvästterritorierna administration såsom deputy commissioner i åkerbruksdepartementet samt f. n. sekreterare i handelskammaren, har tillkännagifvit sin afsikt att uppträda som independent kandidat i Gleichen valkrets.

TÅGSAMMANSTÖTNINGAR på C.P.R.. Ett Soo-tåg körde i hop med Imperial Ltd. vid Hammond, Qu., Sofvagnen på det sistnämda tåget bar trycket af sammanstötningen, och i densamma varande passagerare blefvo mer eller mindre skadade. Egendomligt nog undsluppo alla med lifvet.

C.P.R:S ÅRSRAPPORT kom ut för några dagar sedan och innehåller en massa intressanta fakta angående bolagets affärer och verksamhet. Totalinkomsterna för det fiskalår, som utlöpte den 30 juni, uppgingo till $50,481,882, utgifterna till $35,006,793, lemnande en nettovinst af $15,475,088 eller 30.58 procent. Under året såldes 509,386 acres land för $2,446,300 eller $4.80 per acre.

CANADAS RIKEDOMAR. A. P. Low, af geologiska kåren, har återvändt från en färd tvåhundra mil nordväst om Lake St. John, i östra Canada, vid Chibongamon, hvarest han fann värdefulla lager af asbest, en del god kvarts och fin granskog, men ingenting kunde göras med dessa resurser, förrän en järnväg blifvit bygd dit.

KOMMER JAMES HILL också? Från Portage la Prairie meddelas, att en ny banlinie utstakats, sammanbindande Portage la Prairie, Brandon och andra punkter i västern med Förenta Staternas järnvägsnät. 1904 tillerkändes Manitoba and Midland-bolaget charter att bygga banor i Manitoba, och det har nu börjat sitt arbete.

ELDSVÅDA. C.P.R:s verkstäder i Kingston, Ont., nedbrunno i går; förlusten uppgår till $50,000. Endast 2 lokomotiv räddades.

MONTREAL. Ruskigt barnamord. J. A. Matin, en af stadens ledande affärsmän, tog i går morse sitt lilla barn afdöga genom att strypa det. Mannen påstås vara vansinnig.

C.P.R.-BANAN till Edmonton. Ytterligare 100 mil på Wetaskiwin-branschen ha getts åt kontraktör J. D. McArthur. Denna bana tros skola löpa till Saskatoon samt grena ut till Edmonton.

— En svår tågsammanstötning mellan västgående transkontinentaltåget och ett godståg ägde rum i onsdags kväll vid Dingley, tre mil öster om Regina. Föraren Emerson dödades ögonblickligen och två af tågbetjäningen skadades.

Tyndall. Ett ruskigt uppträde ägde i onsdags rum, i det en person vid namn McPherson blef illa slagen af en stalldräng, Foster. McPherson sväfvar mellan lif och död. Orsaken till uppträdet var, att den slagne var drucken och störde friden i det lugna samhället.

DEN ÄLDSTE MAN i Nova Scotia och kanske i hela Canada, Alexander Emerson, en f. d. negerslaf, dog i onsdags i sitt hem i Hammonds Plains, Halifax, i en ålder af 112 år. Han har många afkomlingar, ända in i femte generationen, och hans yngste son, som själf är öfver 70 år, gjorde anordningarna för begrafningen.

OLYCKSHÄNDELSER vid Toronto-utställningen. Den nyss afslutade utställningen kommer att göra sig minnesvärd genom några sorgliga olyckshändelser. Första dagen blef en elektrisk arbetare bränd till döds uppe på en påle genom kontakt med den elektriska strömmen. Flere tusen människor åsågo olyckan. En kväll, när en Grand stand, brände ett kanonskott af i misstag, så att två personer fingo sina armar afskjutna, och dessa lemmar slungades in på scenen midt för åskådarna.

MELLAN CANADA OCH JAPAN håller på att upprättas ett fördrag, genom hvilket Canada skall erhålla fördelen af den lägre af Japans båda tulltarifler.

TYNDALL. Pastor A. Andersons lille gosse Albin dog i fördags, en månad gammal.

EGENDOMSHANDEL. 100 acres, belägna i lott 10, concession 4, Fort William, såldes här om dagen af Bowerman and Co. för ett pris af $12,500. G.T.P.:s hibana skär igenom denna plats, hvilket gör att området blir synnerligen värdefullt för magasin och upplag.

SOLFÖRMÖRKELSEN kunde ej iakttagas i Canada på grund af molnväggarna, som 'undanskymde' den samma. Otroligt, men sannt! De, som begifvit sig på dyrbart utrustade expeditioner till Labrador, fingo därför återvända mycket missnöjda.

REDOVISNING

för de bidrag, som lemnades till hjälp för Mr. J. A. Berglund och hans familj i Teulon. Mr. Berglund lider af kronisk asthma, och under sin vistelse här i Winnipeg under sommaren blef han så svårt ansatt af sjukdomen, att han blef totalt oförmögen att arbeta och nöden stod för dörren i familjen, då några af landsmännen insågo nödvändigheten att skynda till hjälp. Listan är som följer:

L. M. Bergström $2.00; A. Boström 1.00; å. Smedling 1.00; G. Löfqvist 1.00; L. Nilson 2.00; N. A. Nelson 5.00; R. Olson .50; Eric Freed .50; C. O. Billson 1.00; Alex. Kristeson .50; B. Hanson .50; Gus. Billson . 0; F. Spongberg .50; M. A. Meyer 1.00; H. W. Ykleammer .50; N. C. Nielsen .25; Th. Sörham .50; John Dahlström .50; Victor Carlson .50; J. Oscar Johnson 1.00; Olof Person 1.00; Oscar Sandberg 1.00; Lovis Clauson .50; J. Nordström 2.00; Petter P. Holm .50; C. Ingman .25; J. J. Greenlaw, M. P. .50; J. I. Hägglund .25; Nils Olsson .25; Carl Olsson .25; A. Olsson .25; A. Ronet .25; G. Forslund .50; W. J. Berg .50; G. T. Eklund .25; A. Karsberg .25; B. O. Nilsson .25; J. Adolfson .25; M. T. Eklund .50; A. Strömstedt 1.00; John Larson 1.00; Miss Hanna Erikson .50.

Ett hjärtligt tack till L. Nilson och till alla som genom hans försorg hafva bidragit till den stora pänningsumma, som jag har erhållit i min nöd och hvilken kom till stor hjälp: $32.25.

J. A. Berglund.

SVENSK-NORSKA KRISEN TILL-SPETSAS.

Delegaterna skola åter sammanträda i dag, och det förklaras i Stockholm, att de svenska vilkoren ej få ändras. Utgången synes bero på huruvida Norge antager vilkoren eller ej.

Tidningarna i Kristiania fortfvra att något betsigt diskutera Sveriges vägran att ingå på ett skiljedomsfördrag. Morgonbladet säger: "Norge är beredt att disarmera sina nya befästningar för att visa sin kärlek till freden och önskan om uppgörelse med Sverige, men icke en kanon eller en sten skola tagas bort, innan skiljedomsfördraget är undertecknadt."

JAPAN OCH RYSSLAND,

TOGOS FLAGGSKEPP SJUNKET. Japanska krigsskeppet Mikasa, som var amiral Togos flaggskepp under sjöslaget i Japanska hafvet, fattade af okänd orsak eld ungefär kl. 2.40 i måndags morse. Man hann ej dämpa lågorna, utan nådde de det bakre magasinet, hvilket exploderade. Därvid uppstod i babordssidan ett hål, hvilket förorsakade att skeppet sjönk. Enligt en uppgift drunknade 599 personer, officerare och manskap, däribland detachement från andra fartyg, hvilka anländt till undsättning under den tid af omkring en timme, som förflöt från det skeppet fattade eld och tilldess det sjunkit. Enligt en annan uppgift fann man 5 döda, 251 saknades och 343 sårades. Fartyget sjönk på grundt vatten, hvadan det tros kunna lyftas och repareras.

Mikasa var ett första klassens slagskepp på 15,200 tons displacement och bygdt i England 1902. [illegible] ning på 935, befäl och manskap.

Stor lättnad erfors öfver hela Japan, då man blef förvissad om att amiral Togo ej befann sig ombord å fartyget, då olyckan inträffade.

Missbelåtenheten med fredsslutet är stor i Japan, ehuru senare underrättelser tyda på, att man äfven där lär nyktra till efter segerruset och inse fredsslutets fördelar. Prässens anfall på regeringen framkallade en verklig upphetsning och i Tokio, hufvudstaden, blefvo människorna rent af 'tokia'. Polisstationerna nedbrändes och polisen hade ingenstädes att bura in arrestanterna. Först efter flera dagars häftigt och blodigt tumult lyckades trupperna återställa ordningen.

Den sista skärmytslingen mellan ryssar och japaner ägde rum den 28 augusti vid Lidzie-Pudze och utföll till ryssarnes fördel, i det den japanska styrkan tvangs att retirera, lemnande efter sig 130 fångna samt många döda.

Ryska slagskeppet Pultava anlände till Japan från Port Arthur med egen kraft. Fem af de andra fartygen hafva bärgats.

Amiral Rojestvensky är nu så pass på bättringsvägen, att han kan flyttas till Kroyta inom några dagar.

Utlandet.

DANMARK, Prins Christian, äldste son till kronprinsen, håller på att så småningom tillfriskna efter ett svårt fall från hästen under en ridtur för ej så länge sedan. Ett rykte säger, att han ämnar aflägga ett besök till Förenta Staterna nästa månad, särskildt till de skandinaviska settlementen i Nordvästern.

FINLAND. Från Tavastehus telegraferades i måndags: Under det guvernören varute ach åkte tillsammans med polischefen, kastades en helvetesmaskin mot vagnen, men den exploderade ej.

RYSSLAND. Furst Tsitsianoff, en landägare, har mördats vid Gori, 50 mil från Tiflis. — Följande händelse rapporteras från Baku och bevisar hvilken anda, som råder bland tartarerna: "Ett band af tartarer barrikerade sig i en rik muhamedans hus och sköto från fönstren på en polispatrull, som uppmanade dem att gifva sig. Tartarerna besvarade uppmaningen med en ny salfva och fortsatte skjutandet under det artilleriet fördes fram. Artilleriet lade huset i ruiner, och tartarerna ljöto döden till sista man.

Situationen i Kaukasien rapporteras såsom mycket allvarlig, och oroligheterna sprida sig mer eller mindre öfver hela området.

RYSSLAND. Tsaren har utfärdat en order, afskedande kontreamiral Nebogatoff och kaptenerna å kryssarne Amiral Senivin (nu Minoshima) och General Amiral Apraxine (nu Okinoshima), hvilka uppgåfvos åt japanerna i det senaste stora sjöslaget. Utom att officerarne beröfvats sin rang, kunna de enligt sjökrigslagen ådömas straff. Käjsaren har befallt, att alla andra officerare, som gåfvo sig, skola underkastas förhör vid sin återkomst till Ryssland.

— Tartarerna grassera vildt i Kaukasien. En depesch från Elizabethpol säger, att invånarna i den armeniska byn Minkend hafva blifvit massakrerade, och andra byar i samma distrikt äro omgifna af tartarerna. I oljestaden Baku råder stor osäkerhet, och truppernas antal är ej tillräckligt för att upprätthålla ordningen.

— Oroligheterna i det europeiska Ryssland sprida sig allt fortfarande på landsbygden, och det berättas, att tiotusen bönder i distrikten Saratoff och Samara äro försedda med skjutvapen och ammunition. Flera regementen hafva stationerats på de förnämsta platserna.

JORDBÄFNINGAR i Italien. Från Rom telegraferades den 8:de, att jordbäfningar i södra Italien hemsökt provinserna Calabrien och Sicilien. Ett stort antal byar hafva helt och hållet förstörts, 370 personer dödats samt ett större antal skadats. Förlusten af egendom kan ej beräknas. Äfven i Neapel och Florence voro skakningar kännbara.

MAROCCO. Svåra strider man mot man ägde rum i staden Tangiers utkanter i slutet af förra veckan, och man tror, att antalet döda och sårade är mycket stort. Raisuli, som nyligen blifvit satt till guvernör öfver flera framstående stammar mellan Tangier och Fez, håller på att underkufva uppmen det är osäkert huruvida de komma att ställa sig på Raisulis eller på de upproriska stammarnas sida.

NOBEL-PRISET. De norska tidningarna hafva beklagat omöjligheten att tilldela president Roosevelt Nobel-priset i år, på gr grund af föreskriften att kandidater för detsamma måste nomineras före februari. Det väntas emellertid, att Mr. Roosevelt skall erhålla priset nästa år.

LONDON. Den femtioförsta trupp af de emigranter, hvilka i år utsändts af Frälsningsarmén, afseglade förra veckan ombord Dominion-liniens ångare Tunisian.

INDIEN. Prinsen af Wales kommer att göra en tur genom Indien, hvilkeo kommer att upptaga fem månader. Sträckan han skall tillryggalägga, beräknas till 11,000 mil.

FÖRENTA STATERNA. Tåget å Nionde gatans upphöjda spårväg urspårade i måndags morse, hvarvid tolf personer dödades och omkring fyratio skadades mer eller mindre farligt.

— Explosion i krutkvarn. Vid Fairchance, Pa., inträffade i fredags en explosion, som sprängde Rand krutfabrik i luften. Trettiotvå arbetare voro anställda på platsen, och af dessa dödades 19 ögonblickligen.

INDIANTERRITORIET. De fem civiliserade stammarna i Indianterritoriet antogo i onsdags kväll paragraf för paragraf en ny konstitution för detta områdes förvandling till en stat, hvilken genom enhällig röstning erhöll namnet Sequoyah. Författningen liknar dem som antagits i de flesta stater under de senaste femtio åren, däribland en paragraf förbjudande lotterier, uppvisningar i knytnäfveskamp samt slafveri. En komité rapporterade, att den skattbara egendomen i Indianterritoriet hade ett värde af $418,000,000.

KOKT I EN GEYSER. Miss Fannie Wickes, 22 år gammal, från Washington, D. C., dog i onsdags i Livingston, Mont., af verkningarna som uppstått efter det hon fallit i en kokande källa i Yellowstone National Park. I sällskap med några andra turister från Östern gjorde Miss Wickes en rond i parken, och under det hon stannade framför en beyser, råkade hon blifva förvirrad af det yrande skummet, så att hon blef bakkänges i den bubblande heta källan. Kroppen nedom midjan blef nästan kakt och hennes dödsångest var förskräcklig.

Unions Krisen

Stundar afbrott i underhandlingarna, torde man fråga med anledning af delegerades ajournering och vissa oroande telegram, som spridts ut från Kristiania?

I torsdags ajournerade de svenska och norska unionsdelegaterna tills i dag för att framlägga resultatet af sina underhandlingar för sina respektiva regeringar. Ingenting om resultatet af förhandlingarna har dunstat ut, men det är tydligt, att norrmännen afslagit de svenska vilkoren. Ett telegram i fredags säger, att norska trupper uppmarscherats mot svenska gränsen, samt att stämningen i Kristiania är mycket orolig på grund af den hotande tonen i de svenska tidningarna, hvilka yrka på mobilisering af den svenska hären, 70,000 man, sedan den stora norska hären nu endast består af — 3,000 man. Huru sådana telegram kunna afsändas skulle vara oförklarligt, om ej afsändningsorten vore utsatt. Hvad som blifvit af den öfriga delen af norska hären skulle vara roligt att veta. Inte har den väl allaredan rymt öfver till Amerika eller Sverige. Man får nog se den en vacker dag rycka fram, när h. exc. krigsminister Olsen trycker på knapparna i sitt expeditionsrum på Carl Johans gade. Ett annat telegram från Stockholm, som också tyder på att allvarliga saker stunda, är, att alla farleder minerats och de hemliga endast hållas öppna, samt att åtgärder vidtagits för att skydda sjöfarten under krigstid.

Angående förloppet af de hållna förhandlingarnai Karlstad meddelas:

Sessionerna fortsattes den 2 september, då det underhandlades två timmar före frukostmiddag och sedan fortsattes till kl. 5.15 e. m. Korrespondenterna återgifva ryktet, att de svenska kommissiopärerna vid underhandlingarna de de norska delegaterna, ej i deras egenskap af representanter för den provisoriska norska regeringen utan som representanter för det kabinett, hvilket blifvit utsedt af sedt af kung Oscar; hvarigenom den svenska kommissionen betonade, att Sverige ej erkänner Norges påstående att unionen redan är upplöst. Detta förnekades af norrmännen i Karlstad men offentliggjordes i "Aftenposten" i Kristiania. Den svenska kommissionen var i fördags förstärks med tre militära rådgifvare. Norrmännen visade sig ej så optimistiska som vid konferensens början. Den allmänna meningen bland de utomstående är, att underhandlingarna skola afbrytas, om man ej lyckas komma till ett afgörande inom loppet af en vecka.

Den 4 sept. blef den norska kommissionen förstärkt med riksadvokat Oscar Kjerschow som rådgifvare. Efter sessionen samma dag intogo båda ländernas kommissionärer gemensam middag på inbjudan af svenska regeringen.

På onsdagen den 6 höllos två sessioner. Intet officiellt tillkännagifvande om underhandlingarna hade ännu meddelats, men korrespondenterna trodde, att den norska kommissionen begärt en skiljedomstraktat som basis för kommande underhandlingar. Efter sessionerna förklarade statsrådet Michelsen för pressens representanter, att dröjsmålet med tillkännagifvande af detaljer från underhandlingarna ej finge tydas som tecken till att dessa ej gjorde framsteg. Han förklarade också, att en öfverenskommelse mellan kommissionärerna vore "mycket möjlig".

Inom diplomatiska kretsar i Berlin är man af den åsikten, att konferensen i Karlstad skall leda till, att president Roosevelt anmodas uppträda som skiljedomare i tvisten om gränsfästningarna — som tros vara det vilkor, hvarpå "det hänger".

"Stockholms Dagblad" förnekade tisdagen förra veckan i energiska ordalag, att kung Oscar ändrat åsikt med hänsyn till den norska tronfrågan (som det på senare tiden uppgifvits i den utländska pressen) och förklarade att hans majestät alltjämt motsätter sig planen om en prins af huset Bernadotte som Norges kung. Hans majestät har, tillägger tidningen, känt sig djupt sårad af ryktena, att han nu gynnar en sådan plan, trots de upprepade förklaringarna om motsatsen.

I en artikel med rubriken "Norska vilkor" skrifver "Stockholms Dagblad":

Man får allt emellanåt från Norge höra tal om norska vilkor vid unionsafvecklingen. Tankegången synes vara, att, då Sverige uppställer vilkor, Norge får lof att göra så med, om ej för annat så för att visa sin jämbördighet. Dylikt tal förråder en mindre vanlig begreppsförvirring. Norge har tagit sig före att bryta en nära 100-årig öfverenskommelse med Sverige och har gjort detta på ett för vårt land mycket sårande sätt. Sverige har naturligtvis full rätt att söka med vapenmakt tvinga norrmännen att respektera ingångna fördrag. Men våra statsmakter ha af flera skäl ej ansett lämpligt att så göra. De ha i stället med stället med stor självbehärskning förklarat sig kunna gå med på unionens upplösning, för så vidt Norge uppfyller vissa fordringar, som dikteras af hänsyn dels till Sveriges rätt och värdighet, dels till möjligheten af fredlig samlevnad på halfön. Med hvad fog skulle Norge komma med motvilkor? Skulle Norge ställa vilkor för att få göra revolution? Skulle Sverige förständigas att göra speciella medgifvanden för att få det nöjet att erkänna ett ur unionen lösbrutet Norge? Allt detta är ju rena besynnerligheter, hvarpå ej skäl är att spilla många ord. Så mycket bör dock sägas, att norrmännen göra klokast i att ej ställa svenskarnas tålamod på nya svåra prof.

I slutet af artikeln förklarar tidningen, att några jämkningar i de af riksdag och regering uppställda ytterst hofsamma vilkoren för unionsupplösning ej kunna komma i fråga.

Premie Anbud!

Souvenir-Album

Detta album är tryckt på finaste glättadt papper, med 38 vyer af Winnipeg och Manitoba samt är särdeles passande att sända som present till vänner i Sverige eller annorstädes.

Erhålles tillika med "Canada" för **1.15**

Sändes portofritt med post.

Sv.-Eng. o. Eng-Sv. ORDBOK

af Fred Lönnqvist, Fil. Dr., med fullständig uttalsbeteckning, ordlista öfver engelska ord, fraser, förkortningar, samtalsöfningar och ordspråk, tillsammans med utförliga underrättelser rörande brefskrifning, omfattande affärsbref, umgängesbref, rekommendationsbref etc., med formulär på svenska och engelska. Rikt illustrerad. 342 stora kvartsidor. Elegant inbunden. Canada för ett år samt denna ordbok erhålles för **1.75**

Postporto 20c. extra.

MENNISKAN

hennes uppkomst, lif och bestämmelse, af N. Lilja, genomsedd och delvis omarbetad af Karl af Geijerstam. Detta är ett verk, som från en naturhistorisk synpunkt betraktar jorden, människan och civilisationen samt de faktorer, som bidragit till att höja vår ras till sin nuvarande ståndpunkt på utvecklingens plan. Denna bok innehåller 494 sidor med flera hundra [illegible]

Erhålles tillika med en årgång af "Canada" för **2.50**

Postporto 35c. extra.

Sveriges Historia,

6 delar i 3 band, af Oskar Montelius, Oskar Alin, Martin Veibull, Magnus Höjer, Rudolf Tengberg m. fl., innehåller nära 3,000 sidor med öfver 2,000 träsnitt samt är den bästa och tillförlitligaste svenska historia som någonsin utgifvits.

I dessa tider, då omstörtningar på Skandinaviska halfön bilda ett nytt skede i dess historia, är det intressant att äga ett verk, som behandlar det förflutna och den rad af händelser, hvilka ledt upp till det närvarande.

Priset med Canada för ett år **4.00**

Expressafgiften erlägges af mottagaren.

CANADA

enda Svenska nyhetstidning i Canada, utgifves hvarje Onsdag i Winnipeg, Man., af

FLEMING PRINTING CO, LTD

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt År (i förskott)	$1.00
Hallt År d:o	.60
Tre månader	.35
Helt År till Sverige	1.50
Hallt År d:o	.85

Prenumerationsmedel insändas så väl i registreradt bref, som Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare behöfva ej registreras.

KONTOR,

Tryckeri och Bokhandel är beläget å 259 Fountain st. invid Sv. Luth. Kyrkan. Besökande landsmän alltid välkomna.

Adressera alla försändelser till

CANADA,

Box 264 WINNIPEG, MAN

K. Flemming. **Redaktör,** **John E. Lidholm,** **Manager.**

Den politiska ställningen f Nordväst provinserna.

De båda guvernörerna i provinserna Alberta och Saskatchewan hafva åt Mr. A. C. Rutherford och Mr. Walter Scott gifvit uppdraget att bilda de första regeringarna i de respektiva provinserna. Genom att inkalla ett kabinett, sammansatt af anhängare till federalregeringen hafva guvernörerna tillförsäkrat sig den medverkan vid igångsättandet af regeringsmaskineriet i de nya provinserna, som på detta stadium är absolut nödvändig. Att guveroörerna därför förbigått de personer, som förklarat sig fientliga mot de nya provinsernas af federalparlamentet beviljade konstitutioner, är därför helt naturligt. Dessa konstitutioner äro i sitt nuvarande skick endast en stomme för en vidlyftigare provinsförfattning, hvars utarbetande och fullkomnande det tillhör legislaturerna att härefter utföra. För närvarande äro de därför oförsökta i praktiken, och i teorien kan man därför draga hvilka slutsatser man vill, välvilliga eller illvilliga allt efter som man är hågad.

Utgående från detta sakförhållande ter sig den politiska ställningen i Nordvästprovinserna klar nog. Man kan knappast säga, att provinspolitiken påbörjas, förrän den folkvalda legislaturen fått arbeta en termin. För närvarande och tillsvidare dominerar federalpolitiken, såsom partibildningen visar, och hvilket måste betraktas som en naturlig följd af omständigheterna och ej såsom någons eller någras hopkonstruerade försök. Följaktligen se vi liberalerna sammansätta den första administrationen, enligt liberalernas önskan att se de nya grundlagarna underkastas ett ärligt försök. Mr. Haultain däremot, såsom varande konservativ, har lyckats samla de konservativa, sedan han strök sin "non-party" devis, och har följaktligen hela dominion-partiet bakom sig. En ren kamp mellan liberala och konservativa förestår därför i de båda nordvästprovinserna. Ingen valman bör misstaga sig i detta afseende. De liberala komma att utsättas för häftiga angrepp, ty endast genom att splittra dem kunna de konservativa vänta att vinna. För att lyckas i denna afsikt synas de konservativa ej sky några medel. Detta är så mycket lättare för dem i partiets nuvarande dekadansstadium, då det intet nationellt program har att följa och ledarna intet annat mål att peka på än ämbetena. Under anloppen kunna alla liberaler taga fasta på, att deras parti under Sir Wilfrid Lauriers administration alltjämt har följt och följer sitt program, nationell samling och nationellt framåtskridande samt har rättighet fordra, att partiet dömes efter frukterna af sitt arbete och ej efter sina motståndares mer eller mindre barocka uttydningar.

Tillfredsställande jämförelser.

Den nyligen utgifna 'Government Year Book' har bifogat en tablå, ganska fullständig [illegible] mest anmärkningsvärda, som möter blicken, är det faktum, att oaktadt statsutgifterna ständigt ökats, allting annat, hvilket må anses som värdemätare, har ökats i ännu större proportion. Om man jämför Dominion-regeringens totalexpenser med utgifterna för järnvägarna och andra affärsföretag, skall man anlända till samma slutsatser. Resultatet ter sig ännu bättre, då det jämföres med de sista åtta åren af konservativ förvaltning. En anmärkningsvärd omständighet är, att under det Dominions reveny har ökats 92 procent sedan 1896, hafva utgifterna, såsom synes af medföljande tablå, växt med endast 50 procent. Under samma år stego järnvägarnas intäkter i Canada med 99 procent, under det de löpande utgifterna för banorna ökades med 114 procent. En af de branscher, i hvilka affärsverksamhetens upplifvande särskildt förmärktes var Postverket. Antalet bref, som befordrades, ökades med 123 proc. från 1896 till 1904; likväl har departementet burit sig och äfven bidragit med sin del till de allmänna öfverskott, som uppvisats af Laurier-regeringen.

Under de senaste åtta åren af konservativ styrelse minskade revenyen faktiskt fem procent, under det utgifterna ökades med nära en procent. Canadas nettoskuld ökades med nio proc. under de konservativa, men åtta års Liberal styrelse har visat en ökning af mindre än en half procent. De bevis på välstånd, hvilka ådagaläggas genom uppgifterna öfver handelsutbytet, äro för väl kända att här behöfva upprepas. Det är tillräckligt erinra om att exporten ökats med 76 proc. jämfördt med sju proc. från 1889 till 1896, och importen med 119 procent jämfördt med två proc. under den förra styrelsen. "Klokt beräknade utgifter är sann sparsamhet" har Mr. Fielding sagtsagt. Det måste gå baklänges ofantligt, innan någonting liknande den förra regeringens rekord kan läggas Liberalerna i Ottawa till last.

Om man tager året 1889 såsom under den förra regeringen, belöpte sig vår export för det året till $89,189,167. År 1896 steg den till $121,013,852, en ökning af 7,01 proc., och 1904 var den $213,521,235, en vinst under den senare perioden af 76.4 proc. Miltalet järnvägar var 12,628 och intäkterna $42,149,615 år 1889. År 1896 var miltalet 16,214 och intäkterna $50,374,296, en ökning af 28 proc. i miltalet och 19.4 proc. i intäkterna. Totala milantalet 1904 var 19,431, en ökning af 19,8 procent sedan 1896, och totalinkomsterna under samma period stego till $100,219,436, eller 99 procent. Bankernas tillgångar voro $25,765,- år 1889 och $316,122,706 år 1896, en ökning af 23,7 proc. Detta ställes i skuggan af totalsumman för 1904, belöpande sig till $694,303,415, 119 procents ökning. Insättningarna i Postsparbanken stego från $23,011,422 år 1889 till $28,932,938 år 1896, en minskning af 5.3 proc. År 1904 var den $70,669,817, en ökning af 92.9 proc. I de allmänna utgifterna ägde en obetydlig ökning rum från $36,917,835 år 1889 till $36,949,142 år 1896. Totalbeloppet hade 1904 stigit till $55,512,833, en tillväxt af 50.5 proc. Totalimporten 1889 var $115,224,931, och 1895 $118,011,508, ökning 2.4 proc. Ökningen under den senare perioden var 119.6 proc., och totalbeloppet för 1904 var $259,211,803. Tydligen hafva de bättre förhållandena haft sin inment af handel och industri, och ökningen står i en fördelaktig konverkan på hvarje viktigt departetrast mot statsskulden, som var $237,530,041 år 1889, $258,497,435 år 1896, och $260,867,719 år 1904, ökningen för de två perioderna belöpande sig till 8,8 proc. och 4 proc. respektive. Det är tillfredsställande att, under det alla grenar af företagsamhet hafva erhållit sin del af den förbättrade ställningen, har Dominions skuld icke tillåtits stiga i liknande proportion.

Ett uttalande af professor K. Warburg.

I London "Times" lästes nyligen en af professor Karl Warburg författad artikel, hvari professor W. framlägger sin synpunkt i den norska frågan. Han framhåller att ett led i de omsorgsfulla förberedelserna för revolutionen var äfven att med alla medel söka vinna den allmänna opinionen för Norge. I Sverige ansåg man frågan uteslutande vara af skandinavisk innebörd och saknade därför anledning att appellera till utlandet.

Hvarje opartisk utländing skall lätt inse, att Sveriges ståndpunkt varit baserad på den bredare och högre idén att bevara unionen, som gifvit halfön en hundraårig fred. Då upplösningen nu vore förestående, ville svenskarna låta den engelska publiken veta, att Sveriges ställning i unionsfrågan visar, att den är dikterad af en känsla af rättvisa och önskan om fred, detta så mycket mer som ängslan och oro fortfarande härskar i Norge, och tal om krig där föres på tungan af t. o. m. teoretiska fredsstiftare.

Efter en återblick öfver Norges fria och självständiga ställning i afseende på alla inre angelägenheter och de anbud, som gjorts med afseende på anordnandet af de utrikes angelägenheterna, samt sedan de senaste händelsernas utveckling skildrats, framhåller författaren, att hvad som i Sverige väckt mest harm och bitterhet icke varit krafvet på unionens upplösning, sedan norrmännen icke fått omdana den efter sitt behag, ty i längden hade väl icke Sverige kunnat neka Norge att gå egna vägar, om det för ett inbilladt hedersföremål velat offra väsentliga fördelar. Men hvad som kränkt har varit det hänsynslösa sätt, hvarpå Norge gått tillväga.

Lika litet som Norge synes förstå sin gärning, lika litet tyckes det inse, att den gärning, det begått, enligt all folkrätt, är en krigsorsak. Om Sverige det oaktadt icke gripit till vapen, har det skett, emedan en union, som icke uppbäres af god vilja, är af tvifvelaktigt värde. Sveriges statsmakter ha dock icke kunnat erkänna unionens upplösning på det enkla sätt, som Norge ansett sig kunna begagna, ty för upplösning af ett kontrakt är det icke nog att den ena kontrahenten rifver sönder sitt exemplar.

I afseende på folkomröstningen har Sverige icke gjort sig några illusioner, men har af hänsyn till eftervärlden velat lägga på hela norska folket ansvaret för en unionsupplösning, som helt säkert komma att drabba Norge värst. När folkomröstningen har bekräftat stortingets beslut, väntar Sverige en framställning från Norge om dess medverkan för unionens upplösning.

Författaren påpekar den rent fredliga anda, som går igenom de svenska vilkoren och förhandlingspunkterna, särskildt i gränsfästningsfrågan. Norge har ju velat vara ett föregångsfolk i afseende på fredssträfvandena, men egendomligt nog ha just flera af de ifrigaste teoretiska fredsapostlarna uppträdt skarpast mot gränsfästningarnas nedbrytande. Det är emellertid lättare att vara fredsvän när det gäller andra än en själf. Man har också sett påstås, att det vore en ojämn fordran, eftersom Sverige endast föreslås att ej låta bygga nya fästningar, men Norge att låta de uppförda försvinna.

Härtill må svaras, att vi ej ha några gränsfästningar att desarmera eller byggt några fästningar mot vår förbundsbroder, utan i stället nedlagt millioner på det gemensamma försvaret i norr.

betonar författaren, att om unionen skall upplösas, måste fastslås, att det norska sättet för unionens upplösning är enligt all folkrätt ofredlig gärning, att det svenska svaret på detta endast är fred, för så vidt norrmännen det vilja, men icke ett den slappa vekhetens fredssvärmeri, utan ett fredens tryggande för all framtid — ett svar från Alfred Nobels fosterland till det land, som utdelar hans fredspris och som nu skall visa, om det är detta förtroende värdigt.

Slutligen yttrar författaren i afseende på anbudet om en prins af ätten Bernadotte, att naturligtvis intet svar härpå kunde lemnas, innan norska tronen är ledig, att så som det framkommit i samband med rättskränkningen, det måste väcka misstämning, men att när uppgörelsen en gång är afslutad, det måste vara icke känslostämningar utan klokhetsskäl som få afgöra ja eller nej.

Ur Sir Wilfrid Lauriers högstämda tal på invigningsdagen i Edmonton vilja vi anföra följande:

"Mina herrar, för att kunna lyfta vår provins till den höga nivå, vi satt som mål, är det nödvändigt att allt folket, alla medborgare i Alberta enas till hjärtligt samarbete. Vi måste hafva samverkan af de gamla settlarne och pionärerna, männen från de gamla provinserna, särskildt från Ontario, hvilka kommo hit, då landet ännu var en ödemark, hvilken de nu förvandlat till leende bygder. Vi måste också hafva samarbetet af de nya settlarne, hvilka samlas hit från alla delar af världen, må jag säga, att gifva Alberta fördelen af deras individualitet, deras energi, deras företagsamhet.

Och, såsom det fallit sig, att jag har den stora äran att bekläda posten såsom statens förste tjänare i detta land, tillåt mig säga å ämbetets vägnar, och med h. exc. generalguvernörens instämmande, att till dessa nya kamrater-medborgare, till dessa nya undersåtar, jag bringar den hjärtligaste af alla välkomsthälsningar, hjärtlig till en, hjärtlig till alla!

Tillåt mig säga till en och alla af våra nya kamrater-medborgare, att Dominion of Canada i ett visst afseende är likt himmelriket. De, som komma i elfte timmen, erhålla samma rättigheter som de hvilka burit dagens tunga. Hvad vi hafva vilja vi dela med oss åt dem, vårt land, våra lagar, vår civilisation. Låt dem blifva britiska undersåtar, låt dem taga sin del i vårt samhällslif, både kommunellt, provinsiellt och nationellt. Låt dem blifva valmän såväl som medborgare. Vi vänta icke, och vi önska det icke heller, att de skola förglömma sina fäders land. Låt dem skåda tillbaka, men låt dem också skåda framåt; låt dem se tillbaka på sitt barndomsland, men låt dem också se landet, som tillhör deras barn! Låt dem blifva canadiensare, britter, som gifva sitt hjärta och sin själ åt, dela sin glädje och sorg med Canada, dess institutioner och dess konung, hvilken, likt hans ädla moder, är ett mönster såsom konstituionell regent.

...

Björnstjerne Björnson publicerar i "Aftenposten" ett bref, som han erhållit från Verner von Heideostam. Brefvet, som är dateradt Naddö pr Vadstena den 14 Augusti, framhåller i början unionens fall som en naturnödvändighet. Ett krig finner författaren skola vara ändamålslöst och orättfärdigt. Likaledes kan han inte annat finna än att det vore framsynt af Sverige att antaga kandidaturen Bernadotte — "ehuru en kungakröning nu i Norge skulle verka som att sätta upp en gammal sönderblåst tupp på ett splitter nytt torn, som borde bära en helt annan sinnebild för att kunna skina lång väg."

Härefter framhållas de svenska vilkoren som en fredsförklaring, hvars missförstående i Norge verkat pinsamt på oss.

Slutet af brefvet lyder:

"Jag bekänner för egen del, att jag i förstone fann vår begäran om fästningarna för hård. Men en sådan mening är omöjlig att vidhålla vid en närmare granskning. Så mycket älskar jag mitt eget fädernesland, att jag ändå till en del skulle förstå ert uttalande i fästningsfrågan, om inte afvigsidan vore så uppenbar. Bli fästningarna kvar, och det till på köpet armerade, så drar det ofelbart med sig, att Sverige — sådant dess läge nu blifvit — ofördröjligen tvingas att rada upp liknande eller, rättare, ännu kraftigare mordnästen på sin sida. Och så stå vi där igen! I stället för det Norge, som borde bli ett nordiskt Schweiz, i stället för en neutral gräns, mot hvilken båda landen någorlunda kunde ha ryggen fri, ny misstro, nytt hat och en ny kapplöpning om att rusta! Vill Norge tvinga Skandinavien rakt i armarna på den vildaste reaktion och pressa Sverige till att bli en militärstat, då finns det två osvikliga medel: det ena är två sader mordnästen utefter riksgränsen; det andra är en dansk prins på norska tronen.

Sveriges ställning har varit svår under denna kris, ej minst därigenom att sympatierna — jag menar de utländska — i fall af denna art fredsvärf, som visserligen inte kommer att få något fredspris i valutor och som eftervärlden kanske föga beaktar, men som berättigar oss att högt inför hela Europa begära, att Norge nu verkligen kommer oss till mötes i sak och inte på sitt håll börjar en farlig lek med formalismer. Har chauvinismen blifvit kväfd här, så begära vi att samma operation skall företagås i Norge. Annars har situationen i ett nu blifvit ställd på hufvudet,och fredens vänner i Sverige måste då anse sia mission för denna gång afslutad.

En gyckelfred är ingenting värd. Det är detta, som frankt och fullt måste sägas till Er, käre Björnson, just därför att Ni är den, som skall förstå både det allvarliga och rättvisa i sådana ord. Låt oss nu ändtligen, efter alla år af kif, tydligt känna, att den hand, som räckts till fred, får en ärligt menad handtryckning tillbaka och inte ett knytnäfveslag. Det kan ändå inte Sverige ta emot. Då kan ingen mänsklig makt längre hindra hjulet att rulla. Nu är det inte på oss, utan på Norge, som freden beror.

...

Jag försäkrar Er, att bakom det som här blifvit sagdt står hela Sverige. Så upptagen som Er tid säkerligen är just nu, har jag inga anspråk på något svar. Det rätta, det enda svaret måste i alla fall lyda: Bort med mordnästena vid riksgränsen och ned med vapnen mellan Sverige och Norge!"

HAR NI VÄRK I RYGGEN?
Ni kan erhålla omedelbar lindring genom att anbringa det där beryktade och underbara läkemedlet '7 MONKS' POROUS PLASTER'

OBEHAGLIGA MÄNNISKOR.
Trumpna, vresiga pessimistiska människor äro ofta sådana härför att deras blod och lefver äro i oordning. Om ni har en vän som alltid är tråkig — kanske ni själf är likadan — rekommendera och begagna Dr. Peter's Kuriko och ni skall få se hur fort allting skall ljusna. Denna medicin har bestått i öfver hundra år, och under hela denna tid har den aldrig sviktat. Ingens blod har varit så förgiftadt, att den icke kunde rena det, ingens lefver så förslappad, att den icke kunde stärka den. Den säljes icke af apotekare, utan kan endast erhållas af lokalagenter. Eller tillskrif Dr. Peter Fahrney and Sons Co., 112—118 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

HEMORRHOIDER GÖRA ONDT
Ni kan bota det värsta fall af hemorrhoider genom att anbringa "7 MONKS' MIRACLE SALVE".

LIKBESÖRJARE
J. Thomson & Co.
501 MAIN STREET
Midt emot City Hall. Telefon 1

A. S. BARDAL
Begrafnings Byrå
Begrafningar utföras skyndsamt o. till moderat pris.
Hyrkuskverk, 1a kl. droskor.
Telefon 306.
Adr: cor. ROSS & NINA

The Excelsior Life Insurance
För våra populära och resonabla Lifförsäkringspolicer hänvänd eder till undertecknad för vilkor etc.
Pengar utlånas på Farm.- och Stadsegendom mot låg ränta, där lif försäkringspolice finnes.
A. HALLONQVIST.
Special agent, 29 Ellen St.

SNUS och TOBAK
samt cigarrer m. m. tillhandahålles i parti och minut hos
ERZINGERS,
McINTYRE BLOCK—WINNIPEG

PATENTS PROMPTLY SECURED
We solicit the business of Manufacturers, Engineers and others who realize the advisability of having their Patent business transacted by Experts. Preliminary advice free. Charges moderate. Our Inventor's Adviser sent upon request. Marion & Marion, New York Life Bldg, Montreal; and Washington, D.C., U.S.A.

50 YEARS' EXPERIENCE
PATENTS
TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS &c.
Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. HANDBOOK on Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the
Scientific American.
A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, $3 a year; four months, $1. Sold by all newsdealers.
MUNN & Co. 361 Broadway, New York
Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

VED.
Björk, Poppel, bästa slag till lägsta möjliga priser.
O. SIMONSON
116 CHARLES STREET
Telefon 2255.

Finaste slag af viner, likörer och cigarrer. Första klass inredning.
The Market Hotel
Midt emot City Market.
145 Princess street
Pris: 1.50 per dag
P. O CONNEL, Prop.

DET ÄR FARLIGT ATT HA DÅLIGA NJURAR.
Experimentera icke med billiga, arliga patentmediciner. Skaffa Er en osvikliga, säkra boten
FERROZONE.
Tusentals behålla sig vid fullkomg hälsa och fria från njuråkomnor genom Ferrozone. Bland dem om uttrycka sig i de mest berömande ordalag om Ferrozone är Mr. Chas. F. Olive, af "the Gazette", St. John, N. B.: "Under ju års tid hade jag njurlidande," säger Mr. Olive, tills jag helt nyhen led tortyr. För några månader sedan antog mitt tillstånd en mycket allvarlig form. Jag rådfrågade flere läkare i staden, tog in lika slags piller, men utan ringate hjälp. Jag led af intensiv märta i ljumsken, och den tilltagande svårigheten af min åkomma drei mig att försöka Ferrozone. Det gaf mig hastig lindring, och tt halft dussin askar botade. Ferozone kan jag rekommendera särskildt som ett medel för dåliga njurar". — Chas. F. Olive.
Ferrozone icke allenast botar jurakommor, utan också sådana rämpor som Rheumatism, Gikt, Ländvärk, Hudutslag, Sockersjuka Dåsighet och Nervositet, som äro förorsakade af att njurarna äro i ordning. Det neutraliserar och förstör allt gift i systemet, renar blodet, och rycker upp förslappad energi. Den är på samma gång mild och säker. Kostar 50c. pr ask, eller sex för $2.50. Öfverallt hos apotekare, eller pr post från the Ferrozone Company, Kingston, Ont. Uraktlåt icke att skaffa er Ferrozone genast—det skall göra er frisk.

SPECIELT ANBUD
för Lördagen!
8 Burkar ANJOVIS för $1.00 kontant
GUSTAFSON & CO.
Phone 294 325 LOGAN AVENUE, WINNIPEG.

SKANDINAVER, SE HIT!
Calgary och Omnejd
FARMLAND
Brukadt och Obrukadt
Kännedomen om detta distrikt och dess lämplighet för jordbruk håller på att sprida sig hastigt.
Se vår lista innan Ni KÖPER annorstädes,
Vi hafva den ende Skandinaviske vägledare i staden.
W. S. Lazier & C
813 Center Street, - Calgary, Alta
P. O. Box 223 Phone 137

Atlantic Steamship Agency
BILJETTER
till och från Skandinavien och Finland, med alla Atlantiska linier. Om ni ämnar sända efter anhöriga eller vänner, skrif till oss efter biljettpris. Biljetter från alla skandinaviska hamnar till lägsta priser. Nuvarande biljettpris från Skandinavien $30.00, från Liverpool $2.00. Hänvänd eder till
W. F. P. Cummings
General Steamship Agent,
C. P. R. Office, WINNIPEG, MAN.

Canada Permanent & Western Canada
MORTGAGE CORPORATION.
Hufvudkontor: Toronto. Afdelningskontor; Winnipeg.
Penningar utlånas på fastighet eller land mot lägsta gällande ränta.
Farmland till salu. Köpare skall finna det fördelaktigt att [illegible] amnera vår lista först. Skrif efter vidare upplysningar till
W. M. FISHER
Manager Manitoba Branch

Sommaren
bringar hetta och törst. Kom ihåg, att vi tillverka
MINERAL-VATTEN
- OCH -
LÄSKEDRYCKER
som i fråga om kvalitet ej kunna öfverträffas af andra fabrikat. "GOLDEN KEY BRAND" är vårt
E. L. DREWRY. - Bryggeri,

Godt land, hvarest
Jordbruk lönar sig.

Canadian Pacific Banan
har utmärkt land till salu i de bästa trakter af Canadas Nordvest. För att förenkla betalningssystemet har bolaget uppsatt följande vilkor:

För land, som köpes för bosättning, betalas, enligt nedanstående tabell, första inbetalningen vid köpets afslutande, ränta enligt 6 procent å resten af köpesumman efter ett års förlopp, och därefter delas utestående kapital och ränta enligt tabellen, som visar betalningsvilkoren för ¼ sektion land:

160 acres a	$3.00,	första bet	$71.90,	ränta	$24.49	o. 9 årso.	a	$60.00
"	3.50	"	83.90	"	28.58	"		70.00
"	4.00	"	95.85	"	32.64	"		80.00
"	4.50	"	107.85	"	36.73	"		90.00
"	5.00	"	119.85	"	40.81	"		100.00
"	5.50	"	131.80	"	44.89	"		110.00
"	6.00	"	143.80	"	48.98	"		120.00

För att få draga fördel af denna plan att betala upp landet på tio år, måste köparen slå sig ned å landet med sin familj och bräcka upp åtminstone en sextondel däraf och gifva tillfredsställande prof att han där varit bosatt och bräckt så mycket land, till bolagets landkommissionär. Om köparen uraktlåter att så göra inom nämda stadgade tid, skall han uppfordras vid slutet af ett års förlopp från dato af köpet betala balansen som då återstår obetald af halfva köpesumman med intresse efter sex procent på hela den utestående balansen och betala återstoden af köpesumman i fyra lika stora årliga inbetalningar med intresse efter sex procent. Om köparen är bosatt på närliggande and, accepteras detta i stället för residens på det köpta landet och uppförandet af byggnader därstädes. Om landet ingärdas för betesmark etc. på ett för landkommissionären tillfredsställande sätt, accepteras detta i stället för odling.

Köpare, hvilka icke slå sig ned på landet som ofvan sagdt, måste erlägga en sjättedel af köpesumman kontant och balansen i fem lika stora årliga inbetalningar med intresse efter sex procent pr år.

AFDRAG FÖR KONTANT. Om landet betalas till fullo vid köpet, gifves en reduktion motsvarande tio procent af fem-sjättedelar af köpesumman. Ingen reduktion från summan göres för senare betalning före förfallotiden.

Intresse efter sex procent tages, då årsbetalningarna gå öfver förfallotiden.

OBS.! Om ni ej är i tillfälle att köpa land, så skrif efter våra amfletter och böcker, som visa eder huru man kan erhålla ett HOMESTEAD af 160 acres (129 tunnland).

F. T. Griffin,
C. P. R. Land Commissioner.
Skandinaviska bref besvaras på samma språk.

Sverige Nyheter.

Stockholm. Inom flottan har under den senaste tiden till följd af den stora ökningen af materiel en officersbrist yppat sig, som medfört olägenheter i vidsträckt omfattning. För en af V. L:s medarbetare, som i denne angelägenhet intervjuat statsrådet Lindman, har denne förklarat att för närvarande funnes ej mindre än 45 platser vakanta, 32 officers- och 13 underofficersplatser. För att fylla denna lucka har man tagit sin tillflykt till den utvägen, att till extra kadetter antaga ynglingar, som å reallinien blifvit flyttade till sjunde öfre klassen och der tagit studentexamen. Sedan dessa gjort en sommar- och en vinterexpedition å en korvett, ha de intagits i sjökrigsskolans fjerde sjö- och femte landklass. Efter att som ordinarie kadetter ha gjort en sjöexpedition och följt undervisningen i land under tvenne vintrar ha de aflagt officersexamen. Hela utbildningen har sålunda sträckt sig öfver nära tre och ett halft år. Då emellertid i höst ett 30-tal elever utgå från sjökrigsskolan torde snart nog en stor lucka vara fyld. Sjökrigsskolan förfogar öfver 37 kadetter, hvilka nästa höst skola aflägga officersexamen. Med beräkning af att åtskilliga falla igenom torde ändock bristen under senare hälften af nästa år vara fullständigt afhjelpt.

— Vid half 3-tiden på natten den 18 Augusti hördes vid Saltsjöbaden nödrop mot Saltkråkan. En person skyndade dit och påträffade en sanslös man, liggande hopkrupen på bottnen af en kantrad segelbåtsjulle. Mannen, som nu qvicknat vid, befanns vara barberarebiträdet T. Gustafson, som tillsammans med fru Alma Forslund och fröken Ellen Grönborg vid kallbadhuset i Saltsjöbadens hotell G. M. Larsson begifvit sig ut i jullen, som kantrat, då sällskapet skulle landa å Saltkråkan. De öfriga omkommo. Draggning har pågått, men utan resultat.

— Direktör Edward Wavrinsky, Goodtemplarordens nyvalde högste chef, kommer icke att lemna sina befattningar i Sverige eller afflytta till utlandet. Hans åligganden som chef för Goodtemplarorden äro icke af den art att de kräfva annat än mer än tillfälligt arbete. Direktör W. ämnar ej heller afböja eventuell kandidatur till riksdagsmannakallet.

— Under sistlidet år lät utrikesdepartementet utsända till våra konsulat en promemoria till ledning för utrikes vistande unga män af svensk nationalitet, som önska fullgöra sin värnpligt i hemlandet. Promemorian innehåller en sammanfattning af de allmänna värnpligtsbestämmelserna och de mera speciella föreskrifter, som ega tillämpning i detta särskilda afseende. Till dess att utrikes vistande värnpligtige erhålla vetskap om, att Sverige råkat i krig, eller mottaga inkallelseorder, kunna de utan försummelse af sina förpligtelser qvarstanna på de platser, som angifvits såsom deras adressorter i vederbörande rullföringsexpedition.

— Dr. H. Ganz, som för närvarande håller på att samla material för en bok om Skandinavien, har under sin vistelse i Stockholm haft ett samtal med den store svenske dramaturgen August Strindberg. Denne ser, skrifver Ganz i Franf. Zeit., endast en lösning: "Los von Norwegen!" Men hans yttranden äro gallspärgnda nog, som man kan förstå af hvad han tidigare skrifvit och sagt i unionsfrågan.

Äfven norrmännen, som han för öfrigt ger fullkomligt rätt, få sin släng af slefven:

— De äro hysteriska, säger Strindberg. De sitta mången gång dagen i ända och gråta utan orsak öfver att lifvet är så tungt. Ofta kommer storhetsvansinnet på dem, och då tro de, att de kunna eröfra hela verlden.

Huruvida Strindberg, den lidelsefulle satirikern, skulle trots sina sympatier för norrmännens sak vilja lefva bland dem för alltid, anser dr. Ganz vara tvifvel underkastadt. Det är emellertid, säger han, en njutning att tala med honom. Hvarje sats är ett svärdshugg, så gnistorna flyga och en verklig helveteseld blossor i hans blå ögon under den mägtiga pannan, som synes skapad för en stormhatt.

— För mordförsök mot Ingeborg Mathilda Boström undergick den 17 Augusti skoarbetaren C. V. Hansson slutlig ransakning. Hansson erkände sig nu på tillfrågan ha tillsammans med ogifta Boström i Göteborg tillgripit en penningsumma (230 kr.), hvartill han förut nekat. Åklagaren hade inkallat två vittnen till det nattliga uppträdet. Hanson medgaf, att han gifvit qvinnan ett knifhugg.

Åklagaren yrkade ansvar å Hansson för misshandel med lifsfarligt vapen å allmän gata under synnerligen försvårande omständigheter, och rätten förklarade Hansson saker till att ha i vredsmod föröfvat uppsåtlig misshandel, hvaraf skada följt, men remitterade Hansson till Hisings och Säfvedals häradsrätt för ransakning och slutlig dom.

— Höstsådden i riket utfördes i fjor under gynnsamma omständigheter, men i flera län ha rågarne skadats af isbränna och vårköld. Höstsäden beräknas emellertid i dessa trakter lemna något öfver medelskörd. I öfriga delar af landet beräknas afkastningen blifva vexlande från medelmåttig till god och mycket god. Rågen angifves från alla delar af landet vara väl matad. Skörden, som påskyndats något af torkan, har påbörjats öfverallt i Götaland och Svealand; mångenstädes var rågen delvis inbergad vid månadens slut. Vårsäden, som lidit af försommarens torka, har efter regnet under Juli månad betydligt förbättrats och synes skola lemna rikare skörd än man väntat; den är emellertid i alla län vexlande i olika trakter, sämre på sandjord och styf lerjord. Bäst är vårsäden i södra och vestra Sverige, hvarest afkastningen beräknas till något öfver medelskörd, äfvensom i Norrland. Något sämre eller omkring medelskörd angifves från Uppsala, Södermanlands, Elfsborgs och Örebo län. På ostkusten, der betydligt mindre regn fallit, är säden på grund deraf sämre och mera vexlande samt beräknas i allmänhet till något under medelskörd.

Potatisen, som i början tillbakasattes af torkan, har, sedan regn inträffade, tagit sig betydligt, så att från alla län förmäles att skörden kan beräknas skola utfalla med godt eller mycket godt resultat.

Höstkörden har endast i Norrland och på vestkusten samt i Jönköpings och Kronobergs län uppgått till medelskörd eller något deröfver. I öfriga delar af landet har skörden utfallit till mängden under medelskörd, lägst i Härjedalen och på östkusten, der endast ringa skörd beräknas. Höet är inom Götaland och Svealand väl inbergadt och af mycket god beskaffenhet! i Norrland pågår höbergningen.

Gefleborgs län. Å Dala—Helsingebanen öfverkördes och dödades natten till den 14 Augusti af en inspektionsvagn 30-årige arbetaren Karl Thorell från Hamrånge. Han hade lagt sig på jernvägen och observerades ej, förrän det var för sent att stoppa vagnen.

Göteborgs län. En liten gosse, Carl Edvard Eriksson, boende Carl Gustafsgatan 44 i Göteborg, råkade den 18 Augusti på morgonen falla från tredje våningens fönster ned på stenläggningen och erhöll dervid så svåra skador att han, förd till Sahlgrenska sjukhuset, der aflidit.

— Härom dagen hade en svensk-amerikan vid namn Johannes Jakobson, som en tid vistats i sitt hem i Hjertum och nu skulle återresa till Amerika, i Göteborg sammanträffat med en för honom okänd person, som uppgifvit sig vara norrlänning och som narråt Jakobson med upp till skansen Kronan. Här stötte snart en tredje, norsktalande person, som låtsades vara obekant med "norrlänningen", till sällskapet och så föreslog "norrlänningen" att de skulle spela om pengar med ett slags fyrkantiga "lappar".

Först vann "norrländingen" 10 kr. Derpå erbjöd sig den norsktalande att sätta upp 2,000 kr., om de båda andra ville hålla hvar sin tusenlapp mot honom. Norrlänningen gick med härpå, och vår enfaldige Hjertumbo drog fram en tusenkronesedel, hela hans reskassa. Och så drager man sina "kort". Men så utropade hastigt den norsktalande: "Ni har förlorat begge två," hvarefter han ryckte till sig svensk-amerikanarens sedel och rusade i väg utför branten, medan "norrlänningen" försvann åt ett annat håll.

Och der stod den godtrogne, tydligen särdeles "enkle" svensk-amerikanen, som gjort sig förhoppning om en vacker vinst, med tom plånbok och lång näsa.

Han anmälde saken för detektiva polisen, som på qvällen lyckades infånga tre kände "bondfångare"-kortspelare: kyparen Einar Ludvig Lundström ("norrlänningen"), Karl Konrad Tore Hagman (den norsktalande), och Per Axel Nilsson Forsbring. Hagman innehade tusenlappen, som han påstod sig ha vunnit i ärligt spel, men som han dock måste beqväma sig att återlemna till det olyckliga "offret". Sedan Lundström varnats för lösdrifveri, lössläpptes de tre stallbröderna.

Hallands län. Fängelsedirektör P. Lincranz i Halmstad har anmält å dervarande polisvaktkontor att tre manspersoner i sällskap med två kvinnor en längre tid uppehållit sig i staden, särskildt i slottsparken. Den ene af dessa är en för tredje resan stöld straffad person. Personerna i fråga ha på tider, då fångarne å länsfängelset ha sina promenader i det fria, uppehållit sig utanför fängelset och genom signaler gifvit sig tillkänna för fångarne. Direktören tror, att de hysa afsigter att föröfva något brott.

— Sedan länets landsting under en följd af år beviljat anslag för försöksodling af kräftor, har på hemställan af tillsyningsmännen fiskeriintendenten afgifvit förslag till fridlysningsbestämmelser i syfte att t. o. m. år 1911 förbud måtte meddelas mot all fångst af kräftor i länet under den tid, då sådan eljes vore tillåten endigt fiskeristadgan. På grund häraf äro delegar i Ramsjön, Ottersjön, Skarpsjön, Bysjön och Lillån samt i Smedjeån kallade att sjelfva eller genom befullmägtigade ombud sammanträda inför k. bfhde på derför utsatta tider och ställen.

— Såsom förut nämnts ha olika förslag framkommit angående sträckningen af banan Kungsbacka—Kinna. Nu har nyligen ett nytt möte hållits i Hjelmsfors, der bl. a. patron Widal å Rossared samt en representant för fru Blanche Dickson å Tjolöholm närvoro. Enligt hvad som förljudes skulle fru Dickson under vissa vilkor vara villig teckna 50,000 kr. i företaget. Det ser sålunda ut som om banan möjligen skulle få en annan riktning än hvad som i ett föregående bref antogs. Bandelen Kungsbacka—Staborg anses nu vara så godt som betryggad, skrifves till G. A.

Jemtlands län. Till öfverlärare vid Östersunds folkskolor har skolrådet derstädes utnämt folkskolläraren Carl Christenson, bördig från Bohuslän.

— Nyligen afled en af Näfvelsjö sockens äldsta medlemmar, fattighjonet Lisa Karin Fling, i den höga åldern af 90 år. Den aflidna, som i trakten var känd under namnet "Flinka-Kari", har under flera år åtnjutit fattigunderstöd från Näfvelsjö församling. Trots sin höga ålder har hon gått i gårdarne och spunnit lin och i denna konst var hon en verklig mästarinna. Under senaste tiden hade hon emellertid "slagit sig till ro" hos slägtingar i Näsby, der hon ock vid sin död vistades. Hon hade aldrig varit gift.

Kopparbergs län. Enligt till förste provinsialläkaren i länet ingångna rapporter har under förra hälften af Augusti inträffat ett fall af akut hjernförlamning inom Vesterdalarne, nemligen i Järna socken. Under senare hälften af Juli konstaterades fem fall af sjukdomen, likaledes i Vesterdalarne.

Kronobergs län. Å Kronobergshed afled den 15 Augusti musiksergeanten vid Kronobergs regemente Gustaf Peterson i en ålder af 36 år. Han sörjes närmast af maka och dotter samt föräldrar och syskon.

— Efter endast två dagars sjukdom afled den 16 Augusti hemmadottern Hilma Schelin från Lundås under Viås Södreg., Sjösås församling, i en ålder af 16½ år. Under sjukdomsdagarne förmärktes hos den nu aflidna samma sjukdomssymptom, som kännteckna epidemien i Vestergötland. Provinsialläkaren, doktor Harke i Lenhofda, infann sig å Lundås, der och en 14-årig gosse låg sjuk med 39 graders feber.

— Under brottning med en annan gosse råkade den 13 Augusti 13-årige Harald Olsson i Alfvestad ramla omkull med den olyckliga påföljd, att ena benets skenben afbröts. Gossen, som är son till stationskarl N. Olsson, och haft anställning som tidningsförsäljare, infördes den 14 till Vexiö lasarett, der han nu vårdas.

Malmöhus län. Samtliga fyra sakkunnige för bedömande af sökandes till professuren i praktisk filosofi skicklighet ha nu inkommit med sina utlåtanden. Sökandena äro docenterna A. Herrlin, Lund, P. K. Svensson, Lund, samt A. T. Hägerström, Upsala, och P. E. Liljeqvist, Göteborg. Professor Burman förklarar docenten Svensson icke hafva tillräckligt styrkt sin kompetens och ställer de öfriga i följande ordning: Liljeqvist, Hägerström, Herrlin. Prof. Leander förklarar samtliga sökande kompetanta i denna ordning: Liljeqvist, Hägerström, Herrlin, Svensson. Professorerna Höffding och Larsson förklara likaledes samtliga sökande kompetenta i följande ordning: Herrlin, Hägerström, Liljeqvist och Svensson.

—Kantorn och organisten i Allerum, musikdirektör L. M. Béen, har aflidit 85 år gammal.

— I Lund har, enligt Folkets Tidning, utbrutit en våldsam nervfeberepidemi. Då det den 18. Augusti på morgonen var 14 fall hade det till d. 19. på morgonen kunnat konstaterats 45 säkra fall. Ett 20-tal starkt misstänkta fall föreligga dessutom.

Helsovårdsnämden har beslutit att söka få en våning skolsalar upplåten till epidemisjukhus, eftersom stadens epidemisjukhus icke förslår.

Hur epidemien uppkommit är okändt; antagligen har den inkommit genom mjölk.

Huruvida skolorna skola stängas är ännu ej beslutadt. Lunds privata elementarläroverk har på en vecka uppskjutit sin termins början.

Dessvärre råder fara för vattenbrist. Röglebäcken är uttorkad sedan i början på Maj. De tre bassängerna vid Rögle äro tomma; fjerde och femte bassängerna innehålla tillsammans 97,-000 kubikm. vatten mot 99,000 d. 16 Augusti. Skulle rikare nederbörd ej komma att ega rum, har det beräknats, att staden står utan vatten inom tre månader.

— För inbrott i Sydsvenska kreditaktiebanken i Malmö mistänkes nu i Köpenhamn häktade engelske banktjufven Grey och en dennes kamrat, Baker. Man antaker ock, att dessa båda äro identiska med de personer, som föröfvade stölden hos hofjuvelerare Michelsen.

Baker har någon tid bott på hotell Bristol i Köpenhamn. Han ankom dit den 7 Augusti, men redan dagen derpå reste han med fembåten till Malmö. Den 9 på morgonen återkom han till Köpenhamn och till nämda hotell. Samma natt han var i Malmö var det bankinbrottet egde rum. Då han kom åter till hotellet, lade personalen märke till, att hans kläder och koffert voro dammiga och smutsiga, och han tycktes icke hafva varit i säng denna natt.

Man minnes ju, hur ett par personer ute på Stortorget hörde en knall från bankens gård och de hade mött en svensk, som talade om, att knallen härrhörde från en kärra, som vält omkull. Af polisens undersökningar framgår, att de båda engelskmännen flera gånger varit i sällskap med en finne, som talade svenska. Trots ifriga efterspaninger på alla Köpenhamns hotell och logisställen har man icke kunnat anträffa denna finne. Antingen har han strax rest eller också uppehåller han sig i Malmö.

Hur långt Köpenhamnspolisen kommit i sina undersökningar är ännu icke kändt, enär den visar stor hemlighetsfullhet, men så mycket är säkert, att de fått en mycket intressant sak att lösa. Med Malmöpolisen har man naturligtvis strax satt sig i förbindelse.

Skaraborgs län. Vid rågaftagning å en åker tillhörig skolläraren A. J. Schill i Säfvared påträffades ett stånd efter ett enda korn hvilket stånd hade 30 stänglar med i medeltal 30 korn i hvarje ax. Det lemnade sålunda den rika afkastningen af 900:e kornet.

Stockholms län. En hårdt pröfvad man är lotsen E. O. Österviken, Björke, Stockholms skärgård och stationerad vid Arholma lotsplats, skrifves till St. D. Under lotstjenst på en malmångare råkade han för någon tid sedan vid Möllby bryggda få båda händerna indragen i ett block, så att af venstra handens fingrar fyra blefvo till hälften afklippta och af högra handen ett. Den skadade vårdas på Norrtelje lasarett. Lotsen Österberg såg för några år sedan icke mindre än sex af sina barn bortryckas på den korta tiden af fem dygn. Dödsorsaken var difteri. Österberg torde väl nu komma att erhålla hel eller afkortad pension från lotsverket, då det knappast kan låta tänka sig att han vidare kan nyttjas till den ansträngande lotstjensten i hafsbandet.

Vesternorrlands län. Den 12 Augusti öfverkördes och dödades vid middagstiden af nedgående persontåget mellan Skorped och Aspå, i Vesterbotten, 70-åriga enkan Anna Stina Högberg. Kvinnan, som var lomhörd, gaf icke akt på förarens signaler, utan träffades af lokomotivet, så att hufvudet skildes från kroppen. Hon var på väg från sitt hem i närheten med en bytta smör, som skulle aflemnas i en banvaktstuga, då olyckan skedde.

— Packmästaren vid statens jernvägar, Anders Lund, i Bollnäs, omkom den 14 Augusti genom drunkning i en insjö i Helsingland. Lund jemte en annan person voro sysselsatta med fiske, då olyckan skedde.

— En tam trana spatserar dagligen på platformen vid Långsele station i Vesternorrland och ömsom roar och förargar tågresande och befolkningen. Hon eges af stationsinspektoren på platsen, och befolkningen säger icke längre Långsele utan stationen med tranan, när det gäller att särskilja stationen från de andra. Hon spatserar in i 3:e klass väntsal, der kaffedrickning med dopp eger rum, och tar ogeneradt pepparkakor och korpor från gästernas tallrikar och sätter i sig dem i en munsbit. Hundar nafsar hon på ryggen och i manken, och under sina gravitetiska promenader på platformen söker hon gerna med näbben gifva kärliga smekningar åt sina vänner stationspersonalen, medan obekanta få nöja sig med tvära hugg. Särskildt är det en bland personalen, som tranan fäst sig vid, och då denne slår takt med handen, börjar hon den groteska trandansen, som samlar folk och roar alla.

Tranan vingsköts för någon tid sedan å en mo och kom så i sin nya ställning. Hon hade förut en mera flygfärdig kamrat, också den tam, som emellertid gjorde flera dagars utflygter i trakten, men aldtid troget kom tillbaka till den vingskjutna kamraten och de fyllda faten å stationen. Men en vacker dag kom en tranflock flygande öfver platsen, hon gjorde några kretsande rörelser och med ett glädjesskri sällade hon sig till kamraterna, till frihet och oberoende. Det var rörande att då se den vingskjutna tranan, som försökte att följa med, men måste uppgifva försöken, allt under det hon utstötte långvariga smärteskri, då hon såg vännen flyga bort till vidare rymder.

Östergötlands län. Den första sjukkassekonferensen i Sverige öppnades i Arbetaföreningens salong i Norrköping den 20 Augusti kl. 10 f. m. Omkring 350 ombud voro anmälda. Till konferensen hade af lokalbestyrelsen i Norrköping inbjudits magistraten i Norrköping, stadens riksdagsmän, polismästaren och politierådmännen samt stadsfullmägtiges ordförande och vice ordförande.

Stark vara. — Är ni säker på, att det här snörlifvet är starkt — frågade kunden.

— Ja, jag har sjelf mycket länge burit ett likadant, och det är inte sönder än, svarade den unga försäljerskan och tillade efter ett ögonblick, rodnande: — Och ändå är jag förlofvad.

Nyt fra Norge.

Bjørnstjerne Bjørnson var den første, der i Østre Gausdal lagde sin Stemmeseddel i Urnen. Det var ogsaa hans første politiske Stemmegivning, fortæller „Gudbrandsdølen".

Sarpsborg Valgstyre har fra Byens Stortingsrepræsentant Stortingspræsident Berner modtaget et Telegram, hvori han takker Byens Vælgere for enstemmig Optræden. I Sarpsborg afgaves nemlig intet Nei.

Bryggerieier Rief paa Horten er afgaaet ved Døden, 68 Aar gammel. Den dygtige og elskværdige Mand var kjendt i vide Kredse. Paa Horten havde han i en Række af Aar været meget benyttet i Kommunens Tjeneste.

Forulykket. I Harstad forulykkede den 13. August Handelsmand Berntsen hersteds sammen med en Gut i hans Forretning under Lystseilads paa ydre Havn. Berntsen fandtes straks og viste Livstegn, men reddedes ei trods Lægers Oplivningsforsøg. Guttens Lig er ikke fundet.

Optøier i Sarpsborg. D. 13. August om Aftenen var der et større Opløb udenfor Huset af en svensk Arbeidsmand, som før Afstemningen havde udtalt sig nedsættende om denne. Et Par Tusen Mennesker havde samlet sig og gav sin Forbitrelse Luft ved at kaste Sten gjennem samtlige Vinduer i Bygningen. Politiet er kommet tilstede og fik gjenoprettet Ordenen udpaa Natten.

Et Frihedstræ. Til Minde om 7. Juni og 13. August 1905 plantedes 15. August et „Frihedstræ", en frodig liden Eg, paa Norges Landbrugshøiskole. Træet blev sat i Parken ligeoverfor det vakre Monument, der minder om Kr. Magnus Falsen. Høiskolens Direktør Hr. Ødegaard holdt ved Anledningen en varm og vakker Tale, der efterfulgtes af 9 kraftige Hurraer og „Jeg vil værge mit Land".

Vakkert gjort. Det var i Sommer, at den yngste af to Brødre fra Gjerstad blev indkaldt for at aftjene sin Værnepligt paa Gimlemoen. Den ældste havde allerede aftjent sin. De var begge almindelige Arbeidsfolk og Familieforsørgere. Men ved Afreisen tog den ældste Broder resolut 13 Kroner af sine Spareskillinger og gav den yngre Broder med de Ord: „Tag dem, du forliser nu din Arbeidsfortjeneste; jeg har min ligefuldt." — Slige Folk gjør sig selv og sin Bygd Ære.

Attentatet paa Grimsgaard. Efter hvad der meldes fra Furusund angaaende det mystiske Attentat paa Ritmester Grimsgaard synes det, som om der foreligger et planlagt Overfald. Den formodede Forøver, en forhenværende Hestepasser Alven, der fremdeles ligger under Lægebehandling i Furusund, har selv været Offer for en Voldshandling fra en anden ukjendt Person og opgiver, at da han nævnte Nat sad paa en Bænk ved den store Promenade, fik han af en Person et haardt Slag i Hovedet, saa han blev bevidstløs. Han blev først paatruffet næste Dags Morgen og var da ganske medtaget.

Avlen i Bratsberg Amt. Amtmanden indberetter følgende: Vaaren har her i Distriktet gjennemgaaende været mild og tør. Paa Forsommeren kom der imidlertid tilstrækkeligt Regn, hvorpaa der ikke siden har været nogen Mangel. Sommeren har været varm og drivende. Paa Grund af Tørken fra ifjor og Tørken ivaar er Udsigterne for Høsten som Helhed betragtet alligevel ikke mere end et godt Middelsaar. Høhøsten opgives for omtrent samtlige Distrikters Vedkommende at blive som et godt Middelsaar. Kornhøsten lover for Vintersædens Vedkommende adskilligt over et Middelsaar, idet der fra de Distrikter, hvor Rug dyrkes, meldes, at Rugagrene er usædvanlig frodige. Hvad Vaarsæden angaar synes Byg- og Hvedeagrene gjennemgaaende at love godt og noget over et Middelsaars Udbytte, medens Havren derimod i de fleste Distrikter har taget Skade baade af Tørke og af Insekter, saa den kan betragtes som mislykket og giver i ethvert Fald langt under et Middelsaars Udbytte. Udsigterne for en rig Avling af Poteter og andre Rodfrugter er meget lovende. Frugt og Havebruget ser ud til at komme til at give et noget mindre Udbytte end i et almindeligt Aar. Af Halmfoder synes der at skulle blive adskilligt mere end et Middelsaar.

Wet Mining or Wet Weather
have no effect upon the man who wears

TOWER'S FISH BRAND
WATERPROOF
OILED CLOTHING
It is guaranteed to protect you.
HIGHEST AWARD WORLD'S FAIR, 1904.
Sold by the best dealers everywhere.
A. J. TOWER CO., BOSTON, MASS., U. S. A.
TOWER CANADIAN CO., LTD., TORONTO, CANADA.

Grufarbete i vått väder har ingen inverkan på den man som begagnar TOWERS FISH BRAND vattentäta oljekläder som garanteras att skydda Er. Säljes af större handlande öfverallt.

Haglskur. Over flere Bygder i Bratsberg Amt gik d. 15. Aug. Eftermiddag en voldsom Haglskur med Lyn og Torden. Lynet slog ned paa et Par Steder i Solum, hvor en Lode antændtes. I Bø faldt der Hagl saa store som smaa Æg, og paa mange Gaarde blev Vinduesruderne slaaet ind, saaledes ogsaa i Kirken. Uveiret har anrettet stor Skade paa Agrene og i Frugthaverne.

Vel gjort. Et Par gamle Gaardmandsfolk i Romsdalen skjødede Gaarden til sin ældste Søn, men forbeholdt sig ikke andet Kaar end fri Brug af den værste „Steinrab", som var paa Ejendommen. Det varede ikke længe, førend de fik den lille Jordflek opbrudt, medens Stenen benyttedes til Gjærde omkring. Og Kaarfolkene stelte saa godt med sin Jordflek, at de snart avlede det, de trængte af Korn og Poteter, ligesom de om kort Tid kunde føde to Kjør og have Mælk baade Sommer og Vinter. Gjorde mange ligedan, vilde det være til Held og Lykke for vort elskede Land.

Fra Sarpsborg meddeles, at Borregaardselskabet, der foruden sine berømte Anlæg ved Borregaard ogsaa eier en Træmassefabrik ved Hafslund, i disse Dage lader lægge Grundmur til en Sulfitfabrik paa sidstnævnte Sted, og at der senere i Høst skal lægges en Blyrørsledning for Blegevand fra Borregaardssiden til Hafslundssiden midt efter den nye Hængebro over Glommen. Samtidig meddeles, at Havslundselskabet paabegynder Udstikning for en ny Kraftledning, der paa Vestsiden af Glommen skal føres nedover til Fredriksstad. Efter Forlydende er de Lavals Smelteverk gaaet over paa tyske Hænder.

De rige Kobberfelter i Lyngenfjorden, som for nogen Tid siden blev solgt til norsk-amerikanske Pengemænd, skal i den nærmeste Fremtid sættes i rationel Drift. Det nye Kompani er i Amerika inkorporeret med en Kapital paa 1 Million Dollars og vil med det første anmeldes i det norske Firmaregister. Kompaniets Præsident, en kjendt Nordmand Alderman i Chicago Adolf Larsen, har i disse Dage befaret Felterne og udtalte, at han haabede, Stordrift kunde aabnes til Vaaren, efterat forberedende Arbeider var endt og Taugbaner, Kaianlæg og lignende bygget. Det er første Gang at norsk-amerikansk Kapital er anbragt i Grubedrift i Norge. Interessen blandt Landsmænd derover for Kapitalers Anbringelse i norske Foretagender er i Stigende.

Stort Posttyveri. Postekspeditøren paa Dampskibet „Arendal" blev d. 12. Aug. arresteret i Bergen som mistænkt for Underslag af betydelige Beløb indlagt i almindelige Breve, særlig fra Amerika. Han har tilstaaet at være skyldig. Bergens Postkontor har i nogen Tid havt ham mistænkt. I Postlugaren fandtes 2 Postsække og en Haandkuffert fyldt med aabnede Breve fra de to sidste Aar. Ekspeditøren paastaar, at han har opbevaret samtlige aabnede Breve og ført dem med sig, naar han forflyttedes. De fundne Breve beror nu hos Politiet, som endnu ikke har naaet til at tælle dem alle. Der antages at være ialt omkring 1800 Breve. Det underslaaede Beløb kjendes ikke. Den arresterede kan ikke selv oplyse noget herom, men det dreier sig om et betydeligt samlet Beløb. I den sidste Uge har han udtaget af Breve 56 Dollars, som han ved Anholdelsen fandtes i Besiddelse af. Han er 30 Aar gammel og har været i Postvæsenets Tjeneste i 10 Aar. Han er meget fortvilet over sin Forbrydelse. Der er afsagt Fængslingskjendelse over ham.

Dr. Miles' Anti-Pain Pills.

Ett hastigt och säkert botemedel för sjuk och nervös hufvudvärk, tandvärk, magplågor, neuralgi, nervositet, retlighet, sömnlöshet, reumatism, ryggvärk. Innehåller ej opium eller morfin och medför ej några obehagliga efterverkningar. 25 doser för 25c. Fås hos apotekare, eller skrifv af DR. MILES MEDICAL CO., Elkhart, Indiana.

Lifvets Röster

ROMAN AF

Elisabeth Kuylenstierna.

(Forts. från förra numret).

Eva såg på titelbladet:

"FRIA SOM HIMMELENS FÅGLAR,
historien om två människobarns lyckoflykt
af
RI FALK."

Vignetten var tecknad af en ung, symbolistisk målare och behöfde nödvändigtvis förklarande text: ur ett sotsvart moln stack ett fågelhufvud med vidt gapande näbb upp och tycktes vilja äta upp en sol, som illustratören dock försiktigtvis placerat utom räckvidd för den glupska fågelaptiten.

Eva bläddrade litet bland de tjocka, glest tryckta sidorna och frågade:

"Är det uteslutande kärlekens rätt hon agiterar för?"

"Ja, och det är så härligt! Tänk att få ge sig hän till en människa utan alla band, bara bli hans! Gå ut ifrån allt futtigt och småsint och skapa sig ett stort, självständigt lifsintresse."

"Kunde du ej tänka dig att få det i din sång, Vivika?"

"Kära Eva, jag är väl ingen speldosa heller! Jag är en människa af kött och blod, och tusen gånger hellre än jag hänger väggarna fulla med torra, dammiga lagerkranser, så lefver jag! Å, att få riktigt, riktigt lefva!" Hon lade armarna bakom nacken och kring de fylliga, röda läpparna lade sig ett vällustigt leende. Sedan reste hon sig på armbågen, gjorde en grimas för den onda fotens skull, hvilken vid denna rörelse rubbades ur sitt läge, och tillade: "Hon därnere predikar alltid, att jag skall gifta mig; det gör hon förstås bara för att retas, för hon vet mycket väl, att ingen friare anmäler sig. Fröken Vivikas konstnärsblod är alltför väl kändt, för att någon af våra dresserade ungkarlar skulle våga ta mig till sin hustru. Herre gud, så'nt rår man inte för, men få folk att begripa det! Och ändå tror jag, att kom jag bara bort ifrån den här uselheten och finge en hygglig man och ett halft dussin barnungar, kunde jag bli människa, jag med. Det är ju ingen mening i, att jag skall bli en gammal flicka, tycker du det?" Hon rätade på sin välbildade, groft byggda kropp, till hvilken det barnsliga ansiktet stod i en underlig motsats.

"Mening", sade Eva, "ja, det är så mycket som är ofattligt, men på det hela taget, tycker jag inte du behöfver ta begreppet ogift så inskränkt, när du har en talang att arbeta för."

"Arbeta utan ett rödt öres hjälp från något håll! Pappa gör ju samvetsgrant slut på allt hvad vi ha, och ändå ska vi sitta här och spela förnäma och ha bjudningar och allt möjligt, fast hela vårt umgänge vet, att det är de, som få betala fiolerna."

Vivikas simpla språk och hänsynslösa domar stötte Eva och hon skulle helst genast rest sig och gått därifrån, men Vivika var nu en gång i tagen och lät ej störa sig af friherrinnans tillbakadragna hållning.

"Ingen i trakten har det så ruttet ställdt som vi här på Dyvik. Tror du inte, att jag fått tigga och be pappa en månads tid om pängar till en klädning. Han har inga, heter det bara! Kära lilla Eva, du skulle väl inte kunna låna mig femtio kronor?"

Vivika såg ej generad ut öfver sin indelikata anhållan, endast nyfiket undrande, som knackade hon på ett berg, där hon hoppades finna en källåder, men säkert var det ju icke. Hon blef emellertid lugnad, Eva kunde det och hörde tämligen likgiltigt på Vivikas ordström af tacksamhet. Det var som med denna lilla summa hela världen fått ett nytt rosenskimmer för henne. Med sedlarna prasslande i handen, skrattade och pratade hon oafbrutet till dess Eva slutligen reste sig upp och tog adjö.

"Säg mig, Eva," sade Vivika helt plötsligt, när de redan tagit afsked, "hvad tycker du om häradshöfding Rönning?"

Hennes röst var osäker, och hon borrade hufvudet ned i sidenkudden, en flottig, sliten tingest.

"Jag har ett mycket otydligt intryck af honom; hur så"

"Å, jag bara frågade. Han kom här mycket en tid, men nu kan hon därnere inte tåla honom längre. Han krusade inte nog. Och hvad jag tycker frågar förstås ingen efter, men vi ska allt träffas ändå. Eva!" Vivika såg på henne med sina vänliga, bruna ögon, "kunde du inte bjuda Rönning och mig till en middag på Ulfsboda en dag?"

Eva svarade undvikande och skyndade sig utom skothåll för Vivikas robusta öppenhjärtighet. Hon drog en lättnadens suck, när hon ånyo satt på cykeln och körde hemåt.

Fjorton dagar före jul skulle baron och friherrinnan Malmstjerna ut och åka släde. Det var ett ganska magers före, trots att det snöat hela det föregående dygnet och nu frusit på till klart, tio grader kallt vinterväder.

De sutto väl ombonade bredvid hvarandra i lilla släden, hvilken Kurt själf körde. Man kunde se på hans ansiktsuttryck, att han njöt af denna bekväma sport. "Kan du se, hvad hon för sina ben väl", frågade han med en hippologs lifliga intresse i tonfallet. "Den här hästen är en af de dyrbaraste jag haft på stall. Ja, Frigga, den vägen skall du! Hon är ett capriciöst fruntimmer!" sade han skrattande.

Eva nickade till tecken, att hon hört, men det var ingen hjärtligt uppmuntrande nick; hon tyckte sig ha fått mer än nog af dessa ständiga hund-, häst- och jaktdiskurser.

"Brukar du inte besöka fattighuset så här till helgerna?" frågade hon.

"Nej, där luktar så vämjeligt och är så osnyggt. Jag skickar Gustafsson med pängar och mat till hjonen. Jag har inga af Ulfsbodas gamla tjänare där, och det är jag stolt öfver. Fattighuset borde egentligen byggas om, men det är inte sådana tider. — Se nu, hur Frigga spetsar öronen; jag är säker på, att hon har något otyg i tankarna."

"Har ni verkligen haft att klaga öfver dåliga år här i Skåne?" Eva ignorerade inpasset om Frigga. Hon ville för en gångs skull ha något annat ut ur deras samtal än husdjurskaresser och dressyr.

"Å, inte missväxt precis; men vi få ju indirekt känning af de andra provinsernas skördeförhållanden. Och för resten ha lefnadsomkostnaderna stigit. För mig och några till har det ingen nöd, men det stora flertalet sitter i skuld upp öfver öronen, och vore inte de flesta egendomarne här fideikomiss, kan jag inte tänka mig, hvart det skulle ta vägen."

"Det blefve naturligtvis en kris, men antagligen till det bättre, ty då tvingades ungdomen ut på arbetsmarknaden, i stället för att som nu sitta hemma och dåsa, utan examina och utan andlig bärkraft."

Kurt såg skrattande på sin unga friherrinna. "Så du predikar", sade han, "det låter förbask — ursäkta! — mycket bra, men tror du verkligen att det är så lätt för en kyckling att ge sig bort från hönsmors skyddande vingar. Du själf, Eva, skulle du frivilligt ta af dig mårdboan och pälsen och sitta och frysa, bara för att härda dig? Sådant där säger man, men är man en klok och förnuftig människa, tackar man Gud för det goda man fått och njuter af det."

Eva hon tyckte, att Kurts argumentering var famlande och ologisk; att han pratade ut i vädret ungefär som när man "knallar" med en piska. Det var endast litet jokejfärdighet i ordrytteri, och han afbröt ämnet med en allmän anmärkning. De sutto länge tysta, Kurt varsbelåten öfver bjällerringens klara klang i den friska luften och öfver Friggas dansande, lätt löpande gång. Han undrade, om han icke ändå assurerat henne för lågt. Hon var präktig! Han fick en ljus idé. Hennes stamtafla var en af de vackraste i stallet, och så den hannoverska hingstens.

"Du intresserar dig inte för afvel", vände han sig till Eva, en smula tvekande, ty det kunde hända, att hon ansåg hans fråga opassande.

Hon hade visst haft sina tankar långt borta, ty hon svarade förströdt:

"Inte särdeles!"

Det blef tyst igen. Under den bredbrättande pelshatten i Rembrandtsfacon stirrade Evas mörka ögon tungsint och outsägligt trött ut i solljuset, hvilket kom snön att skimra i en skarp, blåakigt hvit färgton. Det föreföll henne som ringde bjällrorna likbegängelse in i hvarje fiber af hennes varelse. Hvad hade hon trott sig om, hur hade hon kunnat begå ett sådant misstag som att bli Kurt Malmstjernas hustru? Det var ej blott mot sig själf hon felat, utan också mot honom. Skulle hon försöka klargöra detta, visa honom det skefva i deras samlefnad, säga honom, att de ej hade rätt att fortblifva i ett äktenskap, som hvarken utvecklade den ena eller den andra till något ädlare och högre? "Kurt!" Ångesten gjorde hennes stämma hes och torr, "jag ville så gärna fråga dig om något: känner du dig lycklig?"

Han vände sitt markerade ansikte med ett skinande uttryck emot henne: "Ja, det vet alla goda gudar, att jag gör, det vore skamligt otacksamt af mig annars?"

"Men nu med mig, Kurt, jag är egentligen inte alls en hustru för dig."

"Inte annat jag kan förstå, är du som klippt och skuren till det. Hvad är det, som fattas? Fin är du, och fin ser du ut. Grannarna och de underlydande hålla redan af dig. Och att du är min lilla, kära friherrinna, vet du väl."

"Men, Kurt," hon märkte, att hans flegmaaktiga hvardagsmänniska fick öfvertaget; hennes sjukligt ängslande tankar prässades tillbaka in i sinnet, och det var med ansträngning, hon fullbordade den mening, hvilken hon redan innan den uttalades, anade skulle förbli oförstådd, "vi mötas aldrig i våra innersta tankar, gå aldrig hand i hand till ett eller annat godt företag."

Kurt hörde tåligt, ehuru andligt transpirerande, på dessa samvetsbetänkligheter, sedan sade han, i det han med piskan ordnade en tofs af Friggas svans.

"Kära Eva, försök att lägga bort de där moderna idéerna. Det är visst mycket att uträtta här i världen, antar jag, men jag sköter mitt och blandar mig inte i samhällsreformer. Och fast jag sannerligen inte ett jota frågar efter socialism och arbetarrättigheter, så går det bra på Ulfsboda ändå. Och utom mitt gods ägor låter jag andra styra. Vi ska en gång för alla komma öfverens om, att inte plåga oss med några luftkasteller. Hvad ska vi med dem, min snälla Eva, Ulfsboda är solidare och ger nog att tänka på."

Hon teg, och lät som så ofta under deras samtal sina egna tankar arbeta vidare, där samtalet afstannade af brist på förståelse. Hon kände visheten om att han var fullt lycklig obeskrifligt lättande, på samma gång som ringaktningen för hans andliga aktivitet förvandlades till ett slags medlidande. Ett visste hon också: skilsmässa, folkprat och skandal ville hon helst undandraga sig, och hade hon egentligen att vinna på ett dylikt steg, resonnerade hon vidare. En verkningskrets skulle hon kanske aldrig få säkrare än just här. Här hade hon dessutom ett eget hem, en fläck på jorden, där hon ej var främling. Den, som aldrig saknat den förmånen, vet ej, hur mycket det betyder för en kvinna att äga en plats, där hon kan hvila sin framtidsundran, där hon har ro att planera för sitt arbete och ej minst: där hon kan välkomna sina vänner. Allt detta hade Eva på Ulfsboda, och allt detta hade hon saknat i det trånga hemmet inne i staden, där hon väl hade sin stol, sitt bord och sin säng, men sin vilja kufvad under moderns föreställningssätt i smått och stort.

"Där kan du se fattighuset", sade Kurt och pekade med piskan mot en förfallen grå byggning, hvilken närmast liknade ett kummel, som den höjde sig från den snötäckta slättens plana yta. "Å, låt oss fara dit, Kurt, nu just, när ingen väntar os!"

"Hvad skall det tjäna till. Jag försäkrar dig, att du blir sjuk af odören."

"Nej. Jag vill så gärna. Det finns ingenting så roligt, som att skapa en glädje af slumpen."

"Tänker du kanske låta dem bjuda dig på kaffe också, för då är det bäst vi hämta doktorn på hemvägen." Han skrattade godmodigt och lät Frigga vika af in på vägen till fattighuset.

Eva gladde sig barnsligt åt att få ge vänliga ord och gåfvor åt alla de gamla. Mycket pängar hade hon icke med, men de voro väl ej så fordrande, dessa samhällets öfverloppsindivider.

Ej långt från fattiggården låg skolhuset och handelsboden. Framför den sistnämnda höll Kurt in tömmarna.

"Kanske det finns något härinne du kunde ha lust att köpa. Ska vi gå in?"

"Ja, Kurt!" Hennes ögon strålade.

Med mössan i hand kom nu bodpojken fram till "herrskapet" och fick i uppdrag att hålla Frigga.

"Men Gud tröste dig, pojke, om det händer henne något," sade baronen barskt, strax därpå tillade han med förändradt tonfall: "tappa nu inte vettet af skrämsel!"

Eva sprang före upp för stentrappan in i den stora butiken, där det förnämligast luktade sill, smörläder och starkt ångrostadt kaffe.

Den unge mannen innanför disken blef till en enda svettdrypande komplimang inför baronens och hans flammande röda händer, hvilkas spritande fingrar liknade aldrig släckta ljuslågor, trasslade i nervös ifver segelgarnsnystanet och stucko ut påsen, när han behändigt skulle göra "form" på den.

Eva köpte och köpte, och Kurt stod med plånboken i handen, flegmatisk och tyst och såg på henne.

När butiksynglingen på sitt skorrande, diftonguppfylda språk för sjätte eller sjunde gången frågade: "Vavr då nuget vidarre sum friherrinnan önskade?" fick han ändtligen ett "nej tack" till svar.

"Där finns barn också," inföll Kurt, "herr Jeppsson har väl fått hem leksaker til julen?"

"Ja, förr allan del!"

Jeppsson rådade upp diverse kram till beskådande, och Eva valde intresseradt bland dessa haltande hästar, vindögda hundar och rödmosiga dockor samt båtar af besynnerligaste konstruktion.

När Jeppson packat in uppköpen och bar dem till släden, blefvo Kurt och Eva ett ögonblick ensamma i butiken. De stodo midt emot hvarandra i farlig närhet till en silltunna och en potatissäck, och detta "vårt dagliga bröd" tycktes hypnotiskt draga barons uppmärksamhet till sig. När Eva hjärtligt sagde: "Hvad du är god, Kurt!" rodnade han som en skolpojke inför sin flamma och kunde ej få fram ett ord, men han visste, att han just stått och funderat om potatisen där var af Jeppsons Magnum bonum och undrat, hur han skulle få reda på det. Eva funne honom naturligtvis tarfligt, och han frågade. Hon hade ett sätt att höja ögonbrynen och se förnäm ut, som plågade Kurt värre än hennes någon gång påtagna tysta likgiltighet. Det var nog det bästa, att han red öfver hit en annan dag och afhandlade potatisfrågan.

"Du ser helt bekymrad ut, Kurt, har jag brukat för många pängar," frågade Eva leende, — "eller är du hungrig," tillade hon uppsluppet, "du ser på sillen som jag tänkte mig, att bibelns hvalfisk betraktade stackars Jonas."

"Nej, det är potatisen, som attraherar mig," svarade Kurt och försökte gå in på munterheten. "Kan det vara Jeppsons egen?"

"Brukar karlen stjäla?" Eva såg låtsadt förskräckt ut och hade tjufpojksaktigt roligt åt Kurts förlägenhet, när han redde ut sin trassliga tankehärfva. Han blef nästan löjlig i sin naiva farhåga att misshaga "friherrinnan", den eljes så trygge Kurt. Detta kvinliga element, som han plikttroget förskaffat Ulfsboda, satte honom åtskilliga myror i hufvudet, det märkte hon dagligen; han hade ej på många år varit van att i hvardagslag umgås med en kvinna, och att denna var hans hustru, förenklade icke saken för baronen, snarare tvärtom, ty han fick då taga större — Eva ville nästan kalla det: — grundligare hänsyn. Emellertid blef Jeppson förhörd om potatisens urhem och Kurt njöt af att ha fått detta på det klara.

Han stoppade omsorgsfullt björnskinsfällen om Eva, svepte den tätt om hennes fötter och lät sedan Frigga med en kort, knappt hörbar hvissling förstå, att hon kunde sätta sig i gång.

I fattiggården hade Jeppssons småglyttar redan varit med budkafle om herrskapets ankomst; de hade kommit inrusande i det stora, låga rummet, där luften var tjock af allehanda dunster, och skrikit i munnen på hvarandra, att Ulfsbodabaronens voro i antågande.

Det blef vid denna underrättelse ett myllrande bland de gamla, som när man med en käpp slår mot en myrstack. Sängarna reddes om, bästa sidan vändes ut på lakanet; de smutsigaste ställena på täckena skyldes behändigt. Gömda brödkanter och sofvelbitar, hvilka stuckits in under kuddarna, kommo vid detta hastverk i dagen och försvunno lika fort. Det var Snatte-Karna, som passade på att plocka upp dem för att stoppa dem i sina fem utsvultna ungar.

Men under allt detta rustande sutto två gamla helt stilla framför risbrasan i den öppna spiseln, det var en gubbe på närmare nittio: Erken, "Fiol-Erk" fick han oftast heta, därför att han i flere decennier spelat fiol vid alla gillen. Utan Fiol-Erik i spetsen kunde man den tiden aldrig riktigt rida maj i by. Hans fiol hade en så munter fidi-li-fidilej, som satte fart i allas ben, och för goda ord och några kopparpängar hade han spelat för pågar och grebbor, spelat under ljusa sommarnätter, så att melodierna blifvit till locktoner på kärleksstråt. Det var väl sin egen saga han låtit den lekande stråken förtälja, medan den smeksamt strukit öfver strängarna.

Nu satt han här halfblind bredvid Fattig-Bothilda, en lam stackare nu mera, men en gång socknens fagraste tös. Hon och Erken hade hållit af hvarandra så långt kunde minnas tillbaka, men de hörde till de naturer, för hvilka slantarna trilla utan morgondagsbekymmer. De hade sjungit och spelat sig genom världen, låtit dag vara dag och sol sol, så länge den sken, och visst hade de drömt om stuga och prästord och talande glyttar, men det blef aldrig annat än strålande drömmar och så — hamnade de en dag, utslitna, i fattiggården. Där sutto de på hvar sin trästol framför brasan. Bothilda kunde ej passa den; hennes händer voro snedvridna af värk och tappade allt. En gång hade hon tappat en brinnande riskvist, som fallit ur spiseln och som hon skulle stoppa in igen. Fiol-Erks skumma blick hade den gången fått liksom ny skärpa, och det var han, som räddat henne från att blifva förbränd. Sedan dess var det han fattat posto bredvid henne framför eldstaden.

Eva hade aldrig förr sett så många af lifvets olycksbarn samlade, och hon greps af en outsäglig medkänsla, hvilken fyllde hennes ögon med tårar, men gjorde henne stum. Kurt däremot pratade enkelt och vänligt med alla, och de gamla nego för baronen, så att det knakade i deras förtorkade leder och logo emot honom, visande ödelagda tandgårder, där en och annan mörk tandrest fanns kvar på brända tomter. Det var han, som säker och trygg gick omkring, tog i hand och talade deras intressen; hon, som modstulen, nästan skygg delade ut de medförda gåfvorna och famlade efter ord som ej skulle låta uppskrufvade.

Han lät bjuda sig på "en liten kaffetär", och gummorna voro öfverlyckliga, men när hon sedan satt där och sväljde den ohyggliga surrogatuppblandade drycken, serverad i en tjock, tvifvelaktigt ren kopp, kväljde det henne så, att de gamla märkte, hur de pinade "nådig frinnan" och blefvo helt skrämda.

Kurt lättade situationen med att förklara, att nu hade det kommit så mycke kaffebönor till fattiggården, att de kunde låta bli att koka på sump en hel vecka, men det ville de förstås inte, tillade han och klappade den närmaste gumman på axeln, då trodde de inte, att de finge rätta sorten. Honom skulle de för resten få bjuda på en sockerbit åt Frigga, och så skulle de ha tack för denna gången.

"God jul allesamman," ropade han i dörren, "ni ska inte vara rädda, att julkosten blir indragen, det här bjöd friherrinnan er på."

De sutto ånyo i släden och det gick med fart framåt vägen. Det började redan mörkna; decembers tidiga grå skymning svepte sig som en spindelväf omkring skogskonturerna; det blef så stilla i luften, som när det snart skall falla ny snö i mjuka, tysta flingor. Sidensvansarna kröpo ihop som nystan och deras dallrande hvissling uppe i en hög silfverpoppel (hvilken tog sig helt främmande ut i en liten bondträdgård ljöd ängsligt och skärande.

Hvarken Eva eller Kurt kommo sig för att hålla konversationen vid makt. Hon tänkte på honom och på sig själf på ett helt annat sätt nu efter det korta besöket i fattighuset, än hon gjort på ditvägen, då hade hon känt sig så öfverlägsen, så ofrivilligt viss om, att det var hon, som gaf fest, ja, rent ut — som betydde mest i tillvaron. Hon hade de stora krafven och de rika gåfvorna, hade hon sagt sig. Nu frågade hon sig trött, hvad hon med all sin oroliga utvecklingslust vann mera än han. Det gällde att ge människor så, att gåfvan och tacksamheten ej blefve en börda, och det förmådde Kurt just, emedan han aldrig analyserade, aldrig forskade efter det och det bakom.

"Du fryser väl inte?" Kurt lade sin lediga arm omkring henne.

"Nej, inte det minsta!" I denna stund gjorde hans smekning henne godt; hon önskade, att han ville låta armen ligga kvar. "Tack för i dag," tillade hon vänligt.

"Tror du, att vår lilla slädtur gjort dig godt?"

"Det har den, kära Kurt. Apropos, du följer väl mig öfver till Köpenhamn och handlar julklappar?"

"Jag skall gärna komma med, men gå i butiker vill jag inte. Mariana Rane har styrt med det förr. Hon hjälper dig gärna, det vet jag."

"Tror du inte Vivika Kronstam kunde ha godt af att komma hemifrån ett par dagar? Hennes fot är bra nu."

"Vivika! Kan du med hennes sällskap?"

"Det är synd om henne."

"Hon är depraverad i mitt tycke. En halfgammal kokett, som fikar efter att bli gift. Och så de där konstnärsgrillerna! Passar det en fröken Kronstam att uppträda offentligt?"

"Jag kan inte inse att namnet har något med konstnärskapp at göra," sade Eva kyligt, "du är mycket konservativ, Kurt!"

"Ja, det är jag," medgaf han, som om detta varit en naturlig sak.

"Och särskildt hvad Vivika beträffar dömer du henne för strängt; hon kan inte hjälpa, att hon har varmt blod."

"Hon får lära sig att slå kallt vatten i det."

"Tror du det är så lätt?"

Baronen ryckte på axlarna. "Det vet jag inte, och med respekt till sägandes, Eva lilla, rör det mig icke heller. Helst ser jag emellertid, att du inte väljer henne till resseällskap. Hon är inte den lämpligaste, min extravaganta kusin."

Eva hade redan hunnit lära sig, att det icke tjänade till något att diskutera psykiska spörsmål med Kurt; det var som att försöka simma i ett badkar, lika hopplöst. Han blef aldrig ond eller häftig, satte barn bestämdt sin ingrodda mening emot alla uttalanden: punktum. Men hon tänkte, att Mariana blef dock ej den hon valde till sällskap, hon var för konventionell, för väluppfostrad och själfbelåten för att Eva med sitt skiftande sinne skulle kunna trifvas tillsammans med henne.

(Forts).

Svenskt
Romanbibliotek
utkommer häftesvis två gånger i månaden. Hvarje häfte innehåller 64 sidor och är vackert tryckt å fint papper. Början sker med MARIA SOPHIA SCHWARTZ'S härliga roman: : : : :
"Mannen af Börd
—och—
Kvinnan af Folket"
Skrif efter profhäfte å 64 sidor, som sändes fritt : : :
Agenter önskas
C. Rasmussen Pub. Co.,
722 So. 4th St., Minneapolis, Minn.

Canadas Nordvest.

HOMESTEAD LAGEN

Alla sectioner med jämna nummer af Kronolanden i Manitoba och Nordvest Territorierna, undantagandes 8 och 26, hvilka ej äro upplåtna för homestead eller reserverade som ved-lotter för settlarne eller för andra ändamål, kunna upptagas som homestead af hvilken person som helst, som är ensam hufvud för en familj, samt hvarje mansperson, som fyllt 18 år, till storleken af en kvartsection å 160 acres, mer eller mindre.

Anmälan för tillträde.

Anmälan göres personligen på landkontoret i det distrikt, der landet är beläget, eller om homestead-tagaren så önskar, må han på begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", eller till det respektiva lokala landkontoret erhålla rättighet att låta ett ombud uttaga tillträdesbeviset för honom. En afgift af $10.00 erläggas för för tillträde.

Homestead Skyldigheter.

Under den nuvarande homestead-lagen skall skyldigheterna fullbordas på följande sätt, namligen: —

1) Genom att minst sex månader bygga och bo på landet hvarje år under en termin af minst tre år.

2) Om fadern (eller modren om mannen är död) till en person, som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homestead, som af sådan person upptagits, uppfylles, fastskyldigheten under den tiden före patentets erhållande af sådan person genom att vara bosatt hos sin fader eller moder.

3) Om en nybyggare har erhållit patent på sitt första homestead, eller Certificat för utförandet af sådant patent attesterat af i den ordning, som föreskrifves i Dominion Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfylles skyldigheten under tiden före patentets erhållande genom att vara bosatt på sitt första homestead.

4) Om nybyggaren har sin permanenta bostad på farm, som eges af honom i grannskapet af hans homestead, uppfylles bofastskyldigheten genom att vara bosatt uppå nämnda farm.

"Grannskap" i det föregående menas antingen samma township eller ett dermed sammanhängande.

Homesteadtagare, som vill tillgodogöra sig förmånerna af bestämmelserna 2, 3 och 4, måste odla minst 30 acres eller hålla minst 20 kreatur jemte erforderliga stallbyggnader, samt dessutom hafva 80 acres ordentligt inhägnade.

Hvarje homesteadtagare, som brister i att fullgöra homesteadlagens skyldigheter, riskerar att få sitt homestead annullerat och öppnat för nytt tillträde.

Begäran om patent

kan inlemnas vid slutet af de tre åren till den lokala land agenten, underagenten eller homestead-inspektören. Innan denna begäran insändes, måste settlaren gifva sex månaders skriftlig notis till "the Commissioner of Dominion Lands", Ottawa, att han ämnar uttaga patent.

Underrättelser.

Nyanlända invandrare erhålla på immigrantkontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontoret i Manitoba och Nordvest Territorierna underrättelser om det land, som är öppet för tillträde, och från tjenstemännen, kostnadsfria råd och upplysningar samt hjelp för att tillförsäkra sig ett passande stycke land; samt klara underrättelser med afseende på land, skogs-, kol- och minerallagarne såväl som kronolanden i jernvägsbältet i British Columbia, erhållas på begäran hos "The Secretary of the Department of the Interior", Ottawa, "The Commissioner of Immigration", Winnipeg, Man., eller till någon Dominion Lands agent i Manitoba.

W. W. Corry
Vice Inrikesminister.

N. B. — Utom dessa frihemman, till hvilka ofvanstående förordning hänför, finnas tusentals acres af bördigt land tillgängliga för arrende eller köp från jernvägarna eller andra firmor.

ÖDETS LEK

ROMAN AF

HERMAN BJURSTEN.

(Forts. från förra numret).

— Ödets Lek! — återtog Jacob mellan tänderna. — Men hör nu vidare:

Jag vet icke hvad jag tänkte, hvad jag kände i detta förfärliga ögonblick, som på en gång förkrossade mitt hjerta, som redan förut blödt ur så många sår. Jag minnes endast, att jag tryckte mitt likbleka ansigte hårdt emot rutan och fästade mina ögon med ett medvetslöst stirrande uttryck på de båda personerna i rummet.

Min bror hade slutit min hustru i sina armar. Han kysste henne....

Det var som ett glödande jern gått genom min själ vid denna syn. Men jag gjorde ingen rörelse. Jag var liksom fastnaglad vid marken.

Plötsligen hörde jag min hustru uppgifva ett rop af fasa och såg henne vacklande nedfalla på en stol, i det hon med en förfärad min pekade mot fönstret.

Min bror vände sig om. Mitt hemska, af smärta och raseri förvridna ansigte, hårdt pressadt mod fönsterrutan, tycktes ingifva honom förskräckelse.

Våra blickar möttes för en sekund....Det låg en verld af hat i mina....det kände jag.....

Innan jag hann göra någon rörelse hade min bror ryckt upp dörren, som låg åt en annan sida än fönstret, störtat ut och kastat sig på sin häst, hvilken väntade utanföre.

Jag hörde hofslagen....såg ryttaren ila förbi på landsvägen....Hade jag haft något skjutgevär till hands, skulle denna hans färd hafva blifvit den sista på jorden.

Men nu voro min harm...min förtviflan vanmäktiga....Jag måste låta mitt offer undkomma.

Jag var krossad..mitt hjerta var dödt...jag egde ingenting att lefva för mer än — hämden.

Jag steg in i min boning. Min hustru satt halft vanmäktig vid fönstret.

Vid mitt inträde rusade hon upp, blottade sitt bröst och räckte mig en knif, sägande:

— Jag har bedragit dig, Jacob! Stöt till!

— Nej, — svarada jag, — men gå från min åsyn, eländiga!

Jag tog henne i armen och kastade henne ut på gården. Hennes tårar, hennes böner tjenande endast att öka mitt raseri.

Följande dagen sålde jag min gård och—flydde. Mina goda föresatser voro åter förstörda af — ödet.

Jag har sedan irrat verlden omkring, Mauritz, lik Jerusalems skomakare, utan att finna någon fristad på jorden...utan att kunna ega frid i mitt eget hjerta. Hur jag lefvat under denna tid, — derom vill jag icke tala. Nog af, — jag har begagnat hvarje tillfälle att hämnas...och jag skall begagna hvart och ett, som hädanefter erbjuder sig.

— Och en bror? — Hur gick det med honom? — frågade Mauritz.

— Han är död, — svarade Jacob dystert. — Han dog för en lönnmördares kula här, på detta stället....

— Hvad säger ni, — utbrast gossen, rysande, — är det han, som föll här? Och för hvems hand?

— Hans mördare har aldrig blifvit upptäckt.

— Hvad hette er bror?

— Jag har svurit att aldrig uttala detta förhatade namn, — svarade Jacob. — Fråga mig derför icke!

—Och er far? Lefver han ännu?

— Min far lefver, — ja, han lefver! — utbrast Jacob med en ton af undertryckt raseri...— han lefver och är mig lik.

— Bor han i Westergötland?

— Nej, han har tagit afsked och flyttat till Stockholm. Han är rik, har en vacker hustru och tvenne barn, han är aktad och ansedd i verlden...medan jag hans son...död och förbannelse!

— Er historia är ryslig...förfärande, — återtog Mauritz efter en stunds tystnad. — Jag förstår väl ännu icke allt det grufliga deri, men så mycket förstår jag, att ni af verlden och menniskorna blifvit behandlad sämre än en hund.

— Ja, mitt barn, — svarade Jacob, du har rätt, och ditt ovanliga, ditt för din ålder sällsynta förstånd har gjort, att jag önskat meddela dig detta. Jag sade att jag trodde mig göra dig en tjenst dermed, och jag kan icke neka, att jag tror så ännu. Ty då man är barn tror man hela verlden om godt.... man anser alla meniskor begåfvade med samma dygd, samma oskuld, samma renhet, som ens egen.... och man blir derföre ofta grymt bedragen....söndersargad.... trampad under fötterna....såsom jag blifvit. Det är vackert att vara god, oegennyttig och hjelpsam....men med endast dessa egenskaper är man dock ett värnlöst rof för ondskan, grymheten och egoismen..Man liknar lammet, som sönderslites af ulfvarna....Om man sjelf vill undgå dess öde, så måtte man kunna bita ifrån sig. De dess öde, så måtte man kunna bita ifrån sig. Det är detta jag skulle vilja lära dig.

— Men tror ni då, — sade Mauritz, — att alla rika äro til den grad elaka och obarmhertiga, som er far och bror samt det der herrskapet, som behandlade mig så illa Tror ni ej, att det finnes ädla och förträffliga menniskor äfven bland de rika?

— Jag tror det, mitt barn, ty det gifves ingen regel utan undantag. Men rikedomen har det med sig att alstra onda begär, laster och egoism. Det finnes ingen gåfva af ödet som förderfvar i lika hög grad, som denna. Och detta är ju ganska naturligt...,lätt förklarligt. Ty tänk dig ett barn som uppfostras i ett rikt hus, omgifvet af allt hvad lyxen och yppigheten eger mest förfinadt, mest förvekligande. Tänk dig detta barn tillbringa sina första år med den säkra visshet, att en gång utan eget förvållande, utan eget arbete eller omtanka komma genom de orimliga arfslagarne till en stor förmögenhet. Kan det väl finnas något mera förderfvande, något mera vansinigt, än att staten lemnar en del af sina barn i denna visshet, under det att den säger till andra: arbeta! arbeta! och du skall ändå icke vinna så mycket, att du kan säga dig hafva tak öfver hufvudet, eller en bit bröd i din hunger!.. ..Jag frågar dig nu: är detta rättvisa?

— Visserligen icke, men vi kunna ju icke hjelpa att Försynen delat så olika?

— Vi kunna icke hjelpa det! ja, så säga de alla. Men jag säger dig, att det kan hjelpas.

— Och på hvad sätt?

— Jag säger icke att det kan helt och hållet hjelpas, — återtog Jakob...—nej, det skall alltid finnas en skilnad, ett stort omätligt svalg mellan olika individer. På den ena sidan deraf stå intelligensen, snillet, arbetet, talangen, dygden,.. ..på den andra dumheten, lättjan, håglösheten, brottet....

Jag vill behålla denna bild och söka göra för dig tydligt, hur det är och hur det kunde vara. Svalget kan icke fyllas, sade jag. Nej, ty menniskan förmår väl bekämpa, men aldrig besegra ödet, som bildat detta svalg....Men om det och icke kan fyllas, så kan det dock byggas bryggor deröfver....

Du ser på mig tviflande; du fattar ej mina ord eller tycker måhända att min framställning är inkonseqvent. Nåväl, jag vill förklara mig.

Jag sade, att jag ville visa dig hur det är och hur det kunde vara. Det är så, att öfver detta svalg, som icke kan fyllas, finnes för närvarande icke heller någon brygga, på hvilken de, som stå på den svarta sidan, skulle kunna gå öfver till den ljusa ifall de hade lust. En sådan brygga kan endast byggas på de osynliga halfbågarne af en oändlig kärlek, som sträfvar att godtgöra hvad ödet brutit....som skyndar fram för att räcka den fallne handen.

Nåväl, finnes det då icke någon sådan kärlek....Är det då ingen bland de hvita barnen, som skulle vilja räcka den svarte brodren handen?

Jo, jag nekar det icke. En sådan kärlek finnes....Dygden, talangen, snillet sträfva oaflåtligt att bygga dylika bryggor....de vilja till den lyckliga, den ljusa sidan öfverföra nattens förkastade barn....de vilja trösta, lindra och hjelpa....jag nekar det ej.

Men de misslyckas....deras halfgjorda arbete nedrifves åter....och hvarför?

Ja, ty jemte dygden, snillet, talangen finnes på den ljusa sidan af svalget äfven en fjerde magt....rikedomens.

Det är denna magt som förstör bryggorna, hvilka de andras kärlek bemödar sig att bygga. Och, så långt har tidens demoralisation gått, rikedomen är mägtigare än alla de andra.

Denna magt förstör de andras arbete, sade jag....Ja, ty han vill herska så absolutistiskt som möjligt....Han fruktar trasvargarne och proletärerna värre än pesten....ty, tänker han, komma de hit öfver på vår sida, så skola de vilja dela med mig..men jag vill icke veta af någon delning.

Och sålunda få samhällets parias..de förkastade, okunnige, nödlidande, brottslige för alltid förblifva i sitt nattliga mörker...det finnes ingen vänlig hand, som leder dem öfver bråddjupen;.. ty den hand, som den kristliga kärleken utsträcker, förlamas af egoismen....

Så är det, mitt barn....Så skall det till en viss grad alltid förblifva....vi kunna icke hjelpa det ....

— Men ni sade ju nyss, att det kunde hjelpas? — invände Mauritz.

— Till en del, ja, — återtog Jacob. — Det skulle kunna i någon mån hjelpas på det sättet, att rikedomen afsättes från sin envåldsmagt inom samhället, att dygden, snillet, talangen förenade sig om att störta honom....korteligen, att hela menniskoslägtet upplystes af en högre förnufts- och kärlekslag, som icke inrymde hvarje fält åt egoismen. Detta vore en lag för broderskap och jemlikhet.... och om den icke kunde åtlydas i allo, skulle det dock redan vara mycket vunnet, om den blefve proklamerad. I en stat, der denna lag blefve gällande, skulle icke mer finnas hvarken rika eller fattiga. Alla skulle hafva rätt till arbete och att få behålla hvad de med sitt arbete förtjenade....men ingenting vidare.... Så skulle det kunna vara. Mauritz... Det är tänkbart, men detta är allt, ty jag är icke nog vansinnig att tro, det denna idé en gång kommer att realiseras.

— Jag förstår er icke fullkomligt, — sade gossen, — men mitt hjerta säger mig, att ni har rätt i mycket, om också icke i allt....

— Jag har ju sagt dig, gosse, att hvad du icke förstår nu, det skall du en gång framdeles förstå, då du liksom jag hunnit genomgå lifvets bittra skola. Det är icke till det nuvarande barnet jag talat....det är till den blifvande ynglingen och mannen.... Men vårt samtal har redan räckt för länge. Det är sent och din stackars mor blir orolig. Tag din vedknippa och gå. Vi skola måhända träffas framdeles ....Men glöm icke hvad jag har sagt: hat....ett blodigt, oförsonligt hat mot rikedomen och dess ovärdige besittare.

Med dessa ord uppsteg Jacob och beredde sig att gå. Mauritz hopsamlade skynsamt sin börda, lade den öfver skuldrorna och lemnade vid främlingens sida den mördades kummel.

— Farväl, — Mauritz, — sade Jacob, då de åter stodo på landsvägen, — våra banor gå åt skilda håll, men glöm icke hvad du hört....

— Aldrig! — ropade gossen lifligt; aldrig glömmer jag denna qväll och eder förfärliga berättelse. Farväl!

De båda vandrarne åtskildes. Mauritz skyndade med snabba steg tillbaka mot hemmet, under det Jacob stod qvar på vägen och såg efter honom.

— Hvad skall mamma säga? tänkte gossen för sig sjelf. — Jag har varit så länge borta, att hon säkert är mycket orolig. Och skall jag väl berätta för henne allt hvad som händt mig i qväll?

Denna tanke oroade på det högsta gossens själ. Å ena sidan ville han icke gerna fördölja något för sin mor, och å den andra fruktade han hennes missnöje, ifall han berättade, att han återigen haft ett möte med den rödhårige, för hvilken hon varnat honom.

Det var derför icke utan en liten hjertklappning, som Mauritz indträdde i kojan, hvarest den stackars modren ännu arbetade vid skenet af sin lampa.

Emellertid gjorde fru Sterner ingen anmärkning, ty då han såg blommorna, som gossen medförde, trodde hon att han hela tiden varit sysselsatt med uppsökande af dessa.

Mauritz teg derför, ty han hade icke mod att bedröfva sin mor med berättelsen om sitt möte i skogen.

VIII.

Odensvik.

Grefve Eberhard Stjernekrantz, den rike fideikommissarien och arftagaren till Odensviks präktiga herresäte, hade, såsom vi af det föregående inhemtat, återvändt från sina vidlyftiga utländska resor, för att ändtligen taga sina fäders borg i besittning.

Eberhardt hade irrat vida omkring, sedan vi sågo honom den der förfärliga aftonen på "Dödsklippan" i Tyrolen. Han hade "jagad af sitt öde", som han sade, gästat Italiens och Siciliens vällustrika dalar, han hade öfver Medelhafvets skummiga bölja ilat hän till Orientens sagoland, han hade inristat sitt namn i stammen af Libanons cedrar och slumrat i skuggan af Afrikas palmer.... Med ett ord: han hade njutit.

Slutligen hade han återvändt till Europa. Genom Spaniens och Frankrikes blomstrande länder hade han skyndat åstad mot verldens hufvudstad, civilisationens medelpunkt, Paris.

Han hade vistats der en vinter, men vid vårens ankomst ledsnade han vid dess nöjen, tog sin vandringsstaf i hand och begaf sig till fots, endast åtföljd af en fransman, som vunnit hans vänskap, uppför Rhenflodens härliga stränder.

Sommaren öfver svärmade han omkring i Tyskland, men då hösten nalkades, beslöt han helt oförmodadt att resa hem, för att tillbringa vintern i Sverige, hvarest han ville taga sina rika egendomar i besittning. Eberhard var knappast tjugotre år gammal, men han började dock redan blifva mätt på lifvet. Han var, hvad fransmannen kallar, "un homme blase". Två års oupphörliga frosserier i alla de nöjen, hvilka den sydländska naturen eger mest berusande, hade, såsom vanligen händer, efterlemnat mätthet och vedervilja.

Grefven behöfde sålunda hvila sig, för att hemta nya krafter. Han reste derför hem, för att, som att yttrade, i de vermländska skogarne filosofera öfver lifvet.

Grefve Eberhard var fatalist i ordets strängaste bemärkelse. Vi hafva i Jacob Kron skildrat ännu en representant af denne åsigt, men läsaren torde inse att mellan dessa båda personers fatalism finnes en betydlig skilnad.

Den fatalistiska åsigten, icke den grekiska utan den moderna, har antingen sitt stöd i ett verkligt och, som det synes, ohjelpligt missförhållande i lifvet, ett missförhållande, hvilket krossar vår ungdoms förhoppningar, tillintetgör våra sträfvanden äfven för det goda och kastar oss hjelplöst ned i en afgrund af elände och brott....

Eller ock är den blott en teori, hvilken ett för lasten benäget sinne uppställer för sig sjelf, för att kunna nedtysta sitt eget samvete med Platos bekanta sats: Det var mitt öde....

Dessa båda fall befinna sig i ett omvändt förhållande till hvarandra. Ty liksom det är olyckan, lidandet, förtviflan och det deraf alstrade brottet, som i förra fallet leder till denna åsigt, så är det i det senara sjelfva åsigten, som leder till olycka, lidande och brott....

Eberhard Stjernekrantz var icke en praktisk fatalist. Inga materiela olyckor, inga deraf alstrade moraliska smärtor hade någonsin hemsökt honom. Men han var uppfostrad i skötet af en nästan furstlig rikedom, han hade från barndomen vant sig att få alla sina önskningar uppfylda, ty han hade haft en svag och oförnuftig mor, hvilken han redan som gosse beherskat, och då han sedan längre fram ville hafva samma frihet, men dervid kom i strid med en vilja, som var mägtigare än hans, hans faders, då rasade han, då förbannade han ödet, som nekade honom att vara fri.

Vid denna tid hade Eberhard gjort bekantskap med en resande utländing, en fransman, hvilken såsom något beslägtad med den aflidna grefvinnan Stjernekrantz, kommit att besöka hans faders gård i Vermland.

Denna bekantskap hade lagt grunden till den gudlöshet, hvilken så tidigt utbildade sig i ynglingens själ. Uppfostrad under revolutionens stormar hade m:r Crispin — så var främlingens namn — sett sin första ungdom infalla på en tid, då religionen ej mer erkändes i hans fädernestad. Han hade följt den char, hvarpå gatnymfen, som skulle föreställa förnuftets gudinna, under massans jubel i triumf fördes till Notre-Dame; han hade sett Marat nedkasta sig på marken under ett häftigt åskväder och hört honom utropa:: "Finnes det någon Gud, så må han krossa mig med sin blixt....eller jag förnekar honom!"

M:r Crispin hade bibehållit de argaste jacobinernas atheistiska åsigter, äfven sedan Napoleons magtspråk återstält religionen i Frankrike. Dessa åsigter hade han fört med sig till Sverige, och som han hos den unge grefve Stjernekrantz fann en villig och upmärksam lärjunge, hade han, under den tid han vistades på Odensvik, företagit sig att inviga ynglingen i systemet.

De hade studerat Voltaire och Diderot tillsammans och de hade filosoferat öfver deras skrifter. Lärdomarne voro dystra....och de buro också dystra och förfärliga frukter.

— — — — — — — — — — — — — — — —

Odensviks fideikommis var en af de största egendomar i Vermland. Hufvudbyggnaden, uppförd af sten och förskrifvande sig från medlet af sjuttonde århundradet, låg på en kulle, nära stranden af Venern, och omgafs på tvenne sidor af en hög och lummig park, hvilken för det mesta bestod af ekar. På den sidan, som vette åt sjön, nedsteg man från den ena terrassen efter den andra, ända tills man uppnådde stranden. Detta var herresätets trädgård och i sanning en af de vidsträcktaste och smakfullaste anläggningar i den vägen. Det ofantliga orangeriet, som var uppfördt nedanför den vidsträckta terrassen, fylldes af de sällsyntaste växter, hemtade från tropiekernas luftstrek eller det sydliga Europas yppiga dalar. Här såg man Calla æthiopica med sina snöhvita blommor bredvid den präktigt rodnande rosen af en Cactus speciosa, der skimrade granaternas, citronernas och aprikosernas guld-under det vinranken med sina svällande drufvor, gula frukter mellan de yppigt grönskande löfven, lindade sig kring stammarne.

Vattenkonster spelade i trädgården och kastade sina glittrande perlor i marmorbassiner, kring hvilka halfomslöjade najader, huggna i marmor, höllo vakt.

På den fjerde sidan af byggningen var en rymlig gård, från hvilken man kom ut i en allé af höga, sekelgamla ekar, hvilken efter en sträcka af nära en half fjerdingsväg, löpte ut till stora landsvägen.

Odensviks egor gränsade på den ena sidan intill Liljedahls, ett herresäte, hvaruti vi redan infört läsaren. Detta senare ställe låg dock längre mot söder, emedan hufvudbyggnaden, som vi veta, var uppförd på en i Venern utskjuten udde.

Båda herrgårdarne syntes emellertid från vägen, som gick förbi fru Sterners koja. Denna senare låg, som vi nämt, på fideikommissets egor, under hvilka den lydde, likasom den bredvid liggande byn.

Det var sålunda på östra och vestra sidorna, som Odensvik var omgifvet af den ofvannämda ekparken. Denna park vattnades af kanaler och genomskars i mångfaldiga riktningar af sandade gångar, hvilka i den östra delen allesamman löpte tillhopa midt i parken omkring en med jerngaller omgifven och af höga träd beskuggad plats, hvarest grefve Eberhards mor låg begrafven.

Innanför detta jernstaket syntes en bruten kolonn af hvit marmor, och på densamma stod endast dessa ord: "Mathilda Stjernekrantz."

Det var enligt den aflidna grefvinnans egen önskan, som hon blifvit begrafven på detta ställe. Platsen hade blifvit väl vårdad och Eberhard hade, efter sin hemkomst, hvarje dag låtit behänga kolonnen med friska blommor ur orangeriet; ty denne onaturlige son, som mördat sin far, kände dock en rörelse af ömhet vid tanken på denna moder, som skämt bort honom.

Det var om aftonen, dagen efter det i sista kapitlet tecknade uppträde. I en af de med gulnade löf betäckta gångar, som förde till ofvannämda mausolé, gingo tvenne män, insvepta i lätta promenadkappor, fram och tillbaka.

Klockan var half fem. Solen lutade redan mot vester; men denna höstafton var dock ovanligt mild och klar. Trädens kronor skimrade som guld i aftonsolens strålar och ännu doftade vid deras fot en och annan blomma, som icke hunnit förhärjas af stormarne.

Den ena af de promenerande herrarne tycktes vara en medelålders man. Han var af undersätsig växt, men hans lemmar voro kraftfulla och muskulösa. Hans ansigte uttryckte mycken energi och hans mörka ögon flammade med en liflig eld, hvarur mycket snille lågade. Ett brunt, krusigt hår omgaf hans breda panna, på hvilken dock lidanden eller lidelser här och der plöjt sina fåror. Mannen syntes hafva hunnit något öfver fyrtiotalet.

Denna person var den ofvannämde fransmannen m:r Crispin, hvilken Eberhard åter uppsökt i Paris och öfvertalat att för en kort tid följa med till Sverige.

De båda samtalande hade nu hunnit fram till mausolén, vid hvilken flera mossbänkar voro anbragta.

— Låt oss sätta oss, kära Crispin, — yttrade den yngre af dem, hvilken icke var någon annan än Eberhard sjelf. — Jag känner mig trött af detta ideliga gående fram och tillbaka.

De båda vännerna satte sig på en af mossbänkarne.

— På detta ställe, — började fransmannen efter en stunds tystnad, — sutto vi för några år sedan och läste Voltaires la Pucelle. Kommer du ihåg det?

— Ja, ni var en förträfflig lärare.

— Och midt under läsningen, fortfor Crispin, — öfverraskades vi af din far, som full af harm ryckte boken ifrån oss och strängeligen förbjöd mig att låta dig läsa dylika gudlösa och lättfärdiga skrifter. Din gode far förstod icke att uppfatta Voltaires snille, Eberhard.

— Nej, — svarade grefven, — min far var en hvardagsmenniska, jag kan icke neka det.

— Emellertid fick han ett högst romantiskt slut, efter hvad du berättat mig, — återtog Crispin. — Du var ju sjelf närvarande i det ögonblick, då han nedstörtade i Innfloden.

— Ja, — svarade Eberhard darrande, — ja, jag var närvarande.

— Och du kunde icke hjelpa honom?

— Nej, nej; men låtom oss lemna detta sorgliga ämne. Min far slumrar lugnt på Innflodens botten....låt honom sofva i fred!

— Ja, ja — sade Crispin, tankfull, — du har rätt.... må de döde hvila i ro! De spöka icke. Man dör, och dermed punkt.

— Ja, — sade Ebevhard, — förintelsens lag är skrifven för alla. Det är yttersta länken i nödvändighetens kedja.... O, min vän, hvilka lekbollar äro vi icke!

(Forts).

Plågor

Från Reumatisk Feber.

Skulle hafva dödat vår son.

Dr. Miles' Anti-Pain Pills räddade honom.

"Vi började använda Dr. Miles' Nerve och Liver Pills för sex år sedan. Min hustru hade lefversjukdom, och en granne gaf henne några af edra lefver piller på försök, hvarefter vi köpte en flaska och min hustru använde dem ända tills hon blef kurerad. Sedan har jag användt dem, och jag måste säga, att jag aldrig användt några piller, som gifvit så tillfredsställande resultat som dessa. Vi använde äfven Dr. Miles' Anti-Pain Pills med stor framgång. För tre år sedan led vår son Harry af reumatisk feber. Han hade lidit så mycket, så jag tror, om vi ej gifvit honom Dr. Miles' Anti-Pain Pills, skulle han dött. Dessa piller hjelpte nästan genast. Jag tager alltid med nöje hvarje tillfälle i akt att prisa Dr. Miles' botemedel."—James Everts, Alton, Ills.

"Jag hade lidit af neuralgi i många år och aldrig funnit någon varaktig hjälp förrän jag började använda Dr. Miles' Anti-Pain Pills. De äro ett säkert botemedel för hufvudvärk och neuralgi. Senast i dag rekommenderade jag dem till en vän som hade svår hufvudvärk, och en halftimme därefter kom han in i butiken med ett leende på sina läppar —. Hufvudvärken var borta. Vi använda dem inom familjen; de äro utmärkta för fruntimmerskommor. De blifva mycket nervösa i denna höga atmosfär. Farmor säger, jag skulle tala om för Dr. Miles, att hon ej kunde lefva här, vore det ej för Anti-Pain Pills, hvilka hon tager allt som oftast." L. B. Morris, Helena, Montana.

Alla apotekare sälja och garantera första flaskan Dr. Miles' Remedies. Sänd efter fri bok om nervösa och hjärtsjukdomar. Adress Miles Medical Co., Elkhart, Ind.

PAXTINE TOILET ANTISEPTIC

FOR KVINNOR

som lida af svagheter, egna för deras kön, brukas som en dusch, arbetar ypperligt. Den renser grundligt, förgör frön, stannar flytningar, helar inflammation och sårnader, botar Hvita Flussen och katarr i näsan.

Paxtine kommer i form af pulver, som må ste upplösas i rent vatten, är betydligt mera renande, helande och fröförgörande samt ekonomisk än flytande antiseptiska medel för Toalett och kvinnors speciella bruk.

Säljes å alla apotek, 50c pr. ask.

Profaskar och bok med instruktioner fritt.

THE R. PAXTON CO., Dept. 44, Boston, Mass.

YOUR FORTUNE TOLD FREE

Skicka 2 cents i frimärken med uppgift på Er födelsedag och skall jag sända Ert horoskop från vaggan till grafven. Allt som rörer affärer, kärlek, giftermål och helsa förklaras lätt af den nu lefvande största astrolog. Alla förvånade och belåtna. PROF. LEO AMZI, Dept. 75, BRIDGEPORT, CONN.

ETT SPECIELT FRITT TILLBUD.

Hvarje läsare af denna tidning som skrifver ett brefkort på sitt eget språk och adresserar det till

Scandinavian Department,
Miles Medical Co., Elkhart, Ind.,

emottager fritt tillsändt:

1. En vacker bok med färglagd afbildning af Ert gamla lands flagga på omslaget. Skrifven på Ert eget språk. Också en af de följande böcker på engelska:
2. What's Wrong: En underbar 'puzzle' bok, illustrerad.
3. What to Eat: Innehållande nya matsedlar på Frukost, Lunch, Middag och Soupee.
4. Character of Faces: Hur man kan läsa sin egen och sina vänners karaktär i anletsdragen. Många illustrationer.
5. The Story of Hands: Hur man kan läsa det förflutna och kommande i handens linier. (Palmistry.)

Glöm ej att skrifva genast och adr.:

Scandinavian Department,
Miles Medical Company, Elkhart, Ind.

Svensk Bokhandel

Alhambra, af W. Irving. Moriska sagor samt historia om moriska väldet i Spanien. Häftad .... .60

Gräsöknen. Berättelse från amerikanska vestern, af J. F. Cooper .... .60

Den siste Mohikanen. Indianberättelse af J. F. Cooper .... .60

Hypatia eller nu som fordom. Historisk berättelse af Chas. Kingsley, i två delar $1.20

En sammansvärjning under Louis XIII. Historisk berättelse af A. Vigny.. .60

Lichtenstein. Historisk berättelse af W. Hauff .... .60

Oliver Twist. Berättelse af Chas. Dickens .... .60

Svenska Historiska Berättelser i Romantisk form. (1) *Smedsonen från Örebro* .... .40
—(2) *Gustaf II Adolfs ungdom*... .40
—(3) *En Ädel Drottning* .... .40
—(4) *Karl XII:s Drabant* .... .50

Dessa berättelser vittna om ett varmt sinne för vårt fosterlands stora minnen, för våra fäders strider och segrar, på samma gång framställningen förråder en icke obetydlig förmåga i händelsernas gruppering och en fantasi, som med lätthet sätter sig in i förflutna tiders förhållanden och tankesätt.

En Kunglig Örfil. Historisk berättelse af J. O. Åberg .... .15

Karl XV och Vallehärsbonden eller kungsskjutsen till Varnhems kyrka. Skildring ur verkligheten af A. Lindholm .... .10

Sjöofficern. Berättelse af F. Marryatt .... .60

Biljägaren. Berättelse af J. F. Cooper .... .60

De sju dödssynderna, af Eugene Sue.
—(1) *Högmodet eller Hertiginnan,* (två delar) $1.20
—(2) *Afunden eller Fredrik Bastien* .60
—(3) *Vreden eller helvetesbranden* .60
—(4) *Lustan eller Madelaine.—Lättjan eller kusin Michel* .... .60
—(5) *Girigheten eller Millionärerna.—Frosseriet eller Doktor Gasterini* .60

Eterneller och Vårblommor. Deklamationsstycken och dialoger för Föreningar och Sällskap samt läsning i Hemmet. Samlade af Johan A. Enander. Första Häftet—Religiösa skaldestycken .... .25
—Andra Häftet—Svenska Historiska Fosterländska Sånger (forntiden och medeltiden) .... .35

Det Förlorade Barnet eller advokaten Ralph Harbingtons lefnad o. död. .10

Drömmarnes Bok .... .25

Bekant är, att drömtyderiet stod i högt anseende hos de gamla kulturfolken och att drömtydarne gällde för lärde män, något hvarom bibeln lemnar tillräckliga bevis. Egypter, araber, perser, greker, indier och romare hafva icke sparat någon möda vid tydningen och utläggningen af drömmar, och särskildt de förträffliga arabiska och egyptiska källskrifterna hafva erbjudit tillförlitligt och rikt material för det sorgfälliga utarbetandet af föreliggande drömbok.

Bibliotekar, Agenter och Handlande erhålla hög rabatt.

Hvar som innan 30 dagar köper för minst $1.00 erhåller *Svensk Familj Journal* fritt ett helt år.

Sändes *portofritt* vid emottagandet af beloppet i money order eller frimärken.

PROFHÄFTE AF SVENSKT ROMANBIBLIOTEK OCH KATALOG, FRITT.

C. RASMUSSEN PUB. CO.,
720-724 So. 4th St., - Minneapolis, Minn.

En Bröllopsdikt.

Af Daniel Fallström.

Högt må bröllopskvädet klinga
liksom vårsång i naturen,
när de starka isar springa,
lika klart som näfverluren,
när den ifrån åsar böga
tolkar kärleks vilda längtan,
hopp och oro, kval och trängtan.
Vin, som nu i bägarn glimmar —
ädla vin, dig in jag viger
till den skål i festens timmar,
hvilken varm ur hjertat stiger.
Hell de båda, han den starke,
hvilken armar har att bära,
hell den unga, blida kvinnan,
som ännu står himlen nära!
Kraft och svaghet — så förenta —
kunna tyngsta börder lyfta,
kunna våga djerfva språnget
öfver sorgens mörka klyfta.
Hållen ut i dagar ljusa,
när de unga lärkor sjunga,
hållen ut, när stormar brusa
och de vreda blixtrar ljunga!
Hållen ut och kämpen striden —
på er fana står det skrifvet:
"Kärleken är mer än lifvet!"
Allt i denna blef er gifvet,
allt går under, om den faller,
allt kan vinnas, om den segrar.
Sjelfva grafvens hårda galler
sprängas, och der öfver svingar
evighetens tro, den ljusa,
på en fjäriis hvita vingar.
Hell dem då, som krafter funnit,
som ej svärmat, älskat, brunnit
och till sist stå sammanslutna
och af lyckans sol begjutna! —
Måtte jemt den lysa öfver
tvenne barn, ty än om håren
silfverstänkas, må i hjertat
finnas ungdom — tro på våren.

PASSET Å MOFALLSÄNGEN.

Berättelse af Gösta Geijer.

Den gamle jägmästaren och hans jaktsällskap, herrar från provinsstaden, hade efter en lyckosam och väl använd dag, slagit sig till ro vid den värmande stockelden däruppe i de värmländska skogsbygderna.

Man hade öppnat såväl matsäcksskrinet som språklådan och vid en sjudande toddy och en doftande havanna ordnade och rekrerade man sig nu för öfrigt på bästa sätt.

Oktoberkvällen, stilla och fridfull, drog allt tätare tillhopa sina långa skuggor öfver hult och mo och emellan höga furustammar, som dock lämnade ett vidsträckt perspektiv till hemlighetsfulla huldregömslen längst in i skogsdjupet, när de då och då belystes af det fantastiskt fladdrande skimret från den flammande elden.

— Nu, bror jägmästarn, sade någon, är den rätta stunden inne för ett infriande af ditt löfte att för oss motivera anledningen till din plötsliga förstämning, då vi i morse stodo där borte och invänta de jösse å passet å Mofallsängen. Det var en lång historia, sa' du, som du därför hälst ville spara till ett lämpligare tillfälle. Nu är det inne, och fram allså, "munsjör" med din historia!

Jägmästarens drag fingo med ens uttryck af sterotypt allvar.

— Ja, mina herrar, sade han efter en stunds tystnad, hvad man lofvat skall man ju hålla och jag får väl däran då, ehuru uppriktigt sagdt, ämnet ifråga hör till de upplefvelser i mitt lif som jag hälst ser förvisade till fullständig glömska.

— Åh, berätta du! hördes ifrigt från flera håll.

Jägmästaren gjorde sig dock ingen brådska, stoppade med mycken omsorg sin pipa, tände den, och sedan han dragit några långa, pröfvande bloss gentog han:

— Ni erinrar er nog 1813 års krig med Norge. Det var en ömklig parodi på krig, och många voro ej i detta de skott som lossades på fullt allvar, åtminstone inte här i Värmland. Ett af dem blef tyvärr dock ödesdigert nog.

Jag tjenstgjorde då som fänrik vid värmländingarne och hade till kalfaktor en ung, lefnadsfrisk landtvärnist med det för honom då så hedrande namnet Glad.

Hvilken grym ironi blef det dock ej för hans senare lefnadsöden. I 30 år, sedan jag lemnat regementet och inträdt i jägeristaten, hade jag honom som skogvaktare, och under alla dessa år var och förblef han för mig en oförklarlig gåta tills..... nåja: bäst att gå i ordning med frågorna.

Den fordom så öppenhjärtlige och lefnadslustige Glad hade med en enda gång liksom bytt om nytt skinn, och plötsligen krupit in i en fullständigt oåtkomlig, dyster och sluten inbundenhet, som jag med alla mina bemödanden dock aldrig förmådde söndra eller skingra. Fåordig och otillgänglig hade han blifvit som folkskygg, sade inte ett enda ord mer än hvad han nätt och jämt behöfde, men skötte likvisst sin tjänst oklanderligt. Som en enstöring höll han sig mest i skogen, sysslade därhemma alldeles ensam med alla sina husliga bestyr, och kom aldrig ner till kyrkbyn eller odlad bygd annat än när den högsta nödvändighet så påkallade.

Så mycket hade jag dock fått klart för mig, att karlen gick och grubblade på något, hvad det då var, som tyngde hans sinne.

Jag stärktes i denna min öfvertygelse af flera underligheter i hans uppträdande, som jag iakttagit, då han trodde sig obemärkt och jag vid åtskilliga tillfällen kom att öfverraska honom.

Det hände upprepade gånger just å Mofallsängen. Då pratade och orerade han högt för sig själf, och betedde sig som han varit från förståndet.

När jag så gaf mig tillkänna, smet han skamsen och flat som en piskad hund inåt skogen. En gång gick jag honom dock in på lifvet och uppmanade honom bestämdt och kraftigt, att han skulle anförtro sig till mig och med en ärlig och öppen bekännelse lätta sitt sinne, men möttes endast af samma trotsiga, hårdnackade motstånd.

Efter den betan lät jag karlen hållas bäst han ville, i tanke, att han nog förr eller senare självmant skulle komma och frivilligt ge mig sitt förtroende. Så skedde ock, men många år skulle gå innan dess.

En dag på senhösten hade jag en förrättning här uppe i de nordligare skogsbygderna. Det var ett drygt göra, och det drog sent ut på kvällen innan jag slutade mitt dagsverk. Tidigt påföljande morgon skulle jag åter ta' itu med samma arbete, ock som jag därför ej ansåg det mödan värdt att gå den lång vägen hem, beslöt jag mig för att stanna där jag var ock öfvernatta i skogen.

Jag lade ingen anledning att beklaga mig, då jag i alla afseenden var väl skiperad, ock vädret ej ingaf mig några betänkligheter för mitt fattade beslut.

Snart satt jag vid en lifligt sprakande stockeld, ock sedan jag ur mitt sirliga matförråd stillat min hunger, tände jag min pipa ock mediterade i all sköns lung ock ro.

Kvällen var som nu, stilla ock behaglig, ock med denna skogens sällsamma tystnad, som så känsligt ock hemlighetsfullt skärpes af alla dessa naturens växlande ock obestämbara ljud.

Nattmörkret tog till efter hand ock stod snart under granarne tjockt ock ogenomträngligt. Blott det speglande vattenblänket ute på ett närliggande tjärn kvarhöll ännu reflexen af kvällhimlens sista ljusning med en enstaka tindrande stjärna.

Länge satt jag ock såg på detta ock jag kom nu just särskildt ihåg, att jag undrade hvarför människorna städse sända blicken nedåt i tryckande jordbundet grubbel, då hon blott behöfver höja den uppåt för att finna Guds klara, ljusa, lifgifvande himmel. Jag hade en osökt anledning till denna betraktelse, då min skogvaktare under dagens lopp varit mer än vanligt besynnerlig ock rufvande dyster.

Slutligen tog dock tröttheten ut sin rätt, jag redde min bädd så bekvämt jag kunde ock lade mig till hvila.

Hur länge jag slumrat vet jag ej, då jag vaknade vid ett stönande ock suckande som af en människa i själavånda. Jag reste mig upp på armbågen, ock då mina ögon hunnit vänja sig vid nattmörkret urskiljde jag i det dämpade skenet från stockelden en mänsklig gestalt, som tagit plats å en stubbe alldeles bredvid. Det var den stackars Glad.

Han stirrade slött ock själsfrånvarande framför sig, ock det låg i de tärda dragen ett så djupt och förkrossande lidande, att jag greps af det varmaste medlidande för den arme, gamle stackaren.

— Hur står det till gamle gosse? sporde jag slutligen vördsamt ock försiktigt.

— Jo, herre, svarade han sloft, det står så till, att jag står vid slutet, ock min uppgörelse med lifvet ock vår herre är nu kommen. Ja, jag kan nu gärna säga allt först som sist, för i morr'n vet ändå hele kyrkebyn det. Ser herrn, jag har sett honom...

— Hvilken honom? sporde jag bestört.

— Honom, hvars lif jag tog utan förskoning ock förbarmande, sett honom, herre, men aldrig under alla dessa år så tydligt som i kväll, ock den som förstår aldrig så litet, vet nog hvad det betyder — min lifsdag är snart all.

Gubben skälfde härvid i alla leder af en så våldsam själsskakning, att det dröjde länge innan jag förmådde lugna honom, så att han kunde fortsätta, ock när så skedde kommo orden som om han stått under inflytandet af en vision, ock han talat mest för sig själf än för mig:

— Kors, att allt kan stå så tydligt för en, började han till sist, alldeles som om det händt i går — ock dock så många herrans år se's dess. Det var under ofredens da'r, fast Gud skall veta, att hvarje dag se'n dess för mig har varit som tusende år... Kaptenen hade ställt mig på post å Mofallsängen. Det var en kall vinternatt, ock ljust var det som på den klaraste dag, för det var fullmåne ock stjernklart.

Som jag går fram ock tillbaka för att hålla mig varm, kommer där en norsk skarpskytt smygande. Han hade hvarken huggare eller gevär, och det behöfde han inte heller i det ärende han var ute. Jag visste godt hvarifrån han kom, från henne, jäntan min, hon som svek mig sin tro och lofven för hans skull. Det klack till i mig, och det var på en gång som om satan helt och fullt fått mig i sin makt.

Han såg mig icke förr än han var alldeles in på mig. Han tvärstannade och jag la' geväret till ögat och tog sikte på'n.

Skjuter du på en varnlös man? skrek han.

Den hin håle fått i sitt våld släpper han inte så lätt. Gud tröste mig, jag hade en förnöjelse i te' och pina'n. O, herre, så han tiggde och bad för sitt arma lif, det var så att det kunnat röra onatur till barmhärtighet.

Han hade en gammal mor där borta i Norge, för henne ville han lefva, hon hade ingen ann att slå sig till än honom.

Då — rörde fingret vid trycket: i krutröken såg jag ett par armar som slog vildt i luften, hörde en kropp, som med en dof duns föll till marken.

Nu kom jag till besinning om min gärning. I en handvändning hade jag slängt geväret från mig och kastat mig ned bredvid honom.

Han var stendöd. Men ögonen, hu, så hemskt! Den blicken, åh, den blicken! Den har följt mig år efter år, tagit ifrån mig dagens som nattens ro, brännt sig in i själ och sinne som helvetets tärande eld!

Han satt därpå länge tyst och orörlig den gamle. Så reste han sig häftigt med fast och beslutsam hållning.

— Hvart hän? sporde jag uppskakad.

— Till prästen! svarade han kort och bestämdt.

— Det är för tidigt, invände jag.

— För tidigt? hans röst hade en bitter skärpa, 30 år för en bekännelse, är det för tidigt?

Och innan jag hann häjda honom var han försvunnen i nattmörkret.

Men till prästen kom han aldrig. På dagen funno några kolare hans lik, och på samma plats där han den där olyckliga natten lossat sitt mördande skott.

Han hade dött af hjärtslag — sade doktorn.

Och nu förstån ni nog, mina herrar, hvarför jag så ogärna och ej utan en viss beklämning under en jakt väljer passet å Mofallsängen.

Et faderligt råd. — Du skall lära dig att lyda i tid, Axel! När du en gång i tiden blir gift, faller det dig svårare, sa' fadern till sonen.

"Brändt barn skyr elden" — så säger ett gammalt ordspråk. Detta är nog sannt, men det hjelper ej mot smärtorna af den brännskada, som redan finnes. Ett medel, som säkert hjelper, och hjelper ögonblickligt, det är ett omslag med Dr. P. Håkanssons Salubrin. Använd det outspädt, om huden är hel, men för öppna brännsår bör Salubrin utspädas med vatten, enl. bruksanvisningen som åtföljer flaskan. Salubrin är en välsignelse att hafva till hands i hemmet vid mångfaldiga tillfällen både för barn och fullvuxna, till lindrande af värk och vånda och till förebyggande af svårare lidanden. Vi känna framstående läkare både i Sverige och Amerika, som ständigt hafva Salubrin i sitt hem att brukas af deras egna familjemedlemmar vid förefallande behof, enär det är fullkomligt giftfritt och likväl ett otroligt verksamt medel i en mängd vanliga åkommor. Köp det nu — uppskjut ej. — Se annonsen i denna tidning.

Hur bör en kvinna vara, som man skall gifta sig med?

Denna fråga besvaras på följande skämtsamma sätt af den tyvärr för tidigt hädangångne franske humoristen Max O'Rell i en efterlämnad bok, som i dessa dagar utkommit hos Calmann-Lévy i Paris.

"Skaffa dig en hustru som är mindre än du. Gift dig ej med en kvinna som ej kan skratta hjärtligt. Man lär känna en människas karaktär af det sätt på hvilket hon skrattar. Tag ingen som skrattar tvunget. Gift dig med en kvinna som förstår skämt, som vet att uppskatta humor och som ser allt från den goda sidan. Gift dig ej med någon som klandrar allt och som gör sig lustig öfver sina väninnor, så snart de vända ryggen till; gift dig med en kvinna som alltid har ett godt ord till ursäkt för folk, som man klandrar i deras frånvaro. Gift dig med en filosof.

Om du för din fästmö till teatern utan att ha beställt biljetter på förhand, så gift dig med henne, ifall hon vid underrättelsen om att alla förnämligare platserna äro upptagna, gladt säger: "Det gör ingenting, då gå vi upp på galleriet; hufvudsaken är att vi ha roligt!" Den flickan är en käck tös; man kommer lätt tillrätta med en hustru, som är nöjd att sitta på en undanskymd plats tillsammans med sin man, om alla förnäma platser äro upptagna.

Om du möter en tiggare, så gift dig ej med en kvinna, som, då du står i begrepp att gifva honom en slant, säger: "Det är kanske en bedragare, som går på krogen med slanten." Om du själf gör denna anmärkning och hon säger: "Nåja, om han gör det den stackarn! Det är så kallt i dag, och ett glas gör honom godt!" — så gift dig med henne.

Försök att lista ut, huru hon beter sig tidigt på morgonen, då man plötsligt väcker henne ur hennes sköna sömn. Om han vaknar med ett leende, så gift dig med henne. Om hon däremot strax rynkar pannan och utbrister förargad: "Hvad vill det här säga?" så tag henne ej; hon är hvarken älskvärd eller gladlynt. Det profvet står aldrig med en kvinna, som har hvad man kallar godt sätt. En ung flicka, som sparar sina leenden för främmande och låter sitt dåliga humör gå ut öfver sina närmaste, är ej skapad för det äktenskapliga lifvet. Så länge du blott är hennes "tillkommande", skall hon behandla dig med mycken hänsyn. Du är ju ännu en främmande! Men du kan vara säker, att så snart hon är din hustru, kommer hon att behandla dig som om du hörde till familjen.

När du gör visit hos en dam och hon låter dig vänta en half timma för att kunna presentera sig så fördelaktigt som möjligt, så gift dig ej med henne. Kommer hon däremot genast, alldeles som hon går och står, håret enkelt och raskt uppsatt och i hemmadräkt, så är det en flicka "sans facon", en präktig flicka; gift dig med henne, i synnerhet om hon ej gör många och långa ursäkter, för att hon kommer som hon är. Om den unga flickans syskon ge henne smeknamn, så gift dig med henne, hon är en god kamrat.

Gift dig med en flicka, som rullar sin fars cigaretter, stoppar hans pipa, intresserar sig för ordningen i hans arbetsrum eller hvad det kan vara, han tycker om, en flicka som sätter sig i hans knä, vrider hans mustascher, drager honom i örsnibbarne och öfverhöljer honom med smeknamn som äro lika familjära som barnsliga. Den unga flickan flirtar med sin pappa, som ej låter honom gå ut utan att noga mönstra, att han är prydlig, att halsduken är väl knuten, att rockärmen ej når nedom paletåärmen, att rockkragen ej är dammig, och som sedan hon ändtligen är tillfreds med "kära fars" yttre människa kysser honom om och om igen till farväl, den flickan, säger jag, blir en förträfflig hustru. Lycklig den far, som har en sådan dotter.. lycklig den man, som får henne till fru!"

HURULEDES ÄR DETTA.

Vi gifva ett hundra dollars i belöning för hvarje fall af katarr, som ej kan botas med HALL'S CATARRH CURE.
F. J. CHENEY & CO., egare, Toledo, O.
Vi undertecknade hafva kändt F. J. Cheney de sista 15 åren och tro att han är fullkomligt hederlig i alla affärstransaktioner och i finansiell afseende i stånd att uppfylla hvarje förpliktelse, hvilken firman åtagit sig.
WEST & TRUAX, Wholesale Druggists, Toledo, O.
WALDING, KINNAN & MARVIN, Wholesale Druggists, Toledo, O.
HALL'S CATARRH CURE tages invärtes och verkar direkt på blodet och systemets slemhinnor. Pris 75c pr. flaska. Säljes hos alla apotekare. Rekommendationer sändas fritt.
HALL'S FAMILY PILLS äro de bästa.

Nyt fra Danmark.

Ny nordjysk Kirke. Under stor Højtidelighed nedlagdes forleden Grundstenen til en Kirke i Sørup i Nordjylland.

En Sukkerfabrik i Vestjylland. De danske Sukkerfabriker har efter at have foretaget forskjellige Undersøgelser erklæret sig villige til at optage Forhandlingerne med det paagjældende Udvalg om Anlæg af en Sukkerfabrik i Vestjælland. Det fornødne Areal er forlængst tegnet.

Dansk Mælk i Tyskland. Der er i disse Dage i Kjøbenhavn dannet et Selskab med en Kapital af 300,000 Kr. Selskabet vil under Firmanavnet „Dansk Mælkeeksport" fra 1ste Oktober eksportere Mælk til Tyskland. Mælken skal transporteres i Tankvogne med dobbelte Vægge. I Berlin er der allerede lavet flere af disse Vogne, og enkelte er nu ankomne til Kjøbenhavn.

Nyt elektrisk Baneprojekt. Der er i denne Tid Planer oppe om en elektrisk Bane fra den projekterede Randers—Viborg-Bane over Mammen, Vindum, Rødkærsbro, Kellerup til Silkeborg. Det er Meningen, at den engelske Ingeniør, som har med de andre elektriske Linier at gjøre, ogsaa skal anlægge denne. Der fraveges ikke noget Tilskud fra Komunens Side, men i det højeste en Rentegaranti.

„Stanley Munkedal". En af Landets bedste og mest bekjendte Hingste, den gamle „Stanley Munkedal", tilhørende Skanderborg Hesteavlsforening, har endt sin Løbebane. Forleden maatte den falde for et velrettet Skud i Hesteslagterens Gaard. Hingsten var endnu i enhver Henseende frisk og sund, men Foreningen vilde hellere lade sin gamle gode Hingst faa en let og hurtig Død end lade den lide Alderdommens sædvanlige Kvaler.

Svin til Island. Hidtil har man ikke drevet Svineavl paa Island. Men nu begynder Andelsmejerierne at brede sig deroppe, Landmændene skal have en Anvendelse for deres Kærnemælk, og nu vil de saa til at forsøge med Svineavl. En islandsk Landboforening har taget sig af Sagen, og forleden afsendtes fra Branddirektør Rasmussens Svineavlscenter paa Højrupgaard ved Kolding 7 Svin, 2 Orner og 5 Søer. De skal gjøre Svineslægten mangfoldig oppe paa Sagaøen.

I Aalbæk Bakker har en gammel Mand i Vendsyssel i den sidste Tid indrettet sig en Bolig. Den er gravet ind i en stor Lyngbakke, som danner de tre Sider, medens den fjerde er opført af Hedetørv. Taget eller Loftet bestaar af Granspir med Græstørv over. I denne Hule bor hele Familien, tre Personer, der nok i Forvejen er vante til primitive Forhold. I Fjor sendte velhavende Slægtninge i Amerika Familien Penge til at rejse derover for, men de syntes ale tre, at der er skjønnest i Danmark, og saa blev de.

Dræbte af Lynet. Under et heftigt Uvejr slog Lynet ned i Nærheden af Dons ved Kolding og dræbte Gaardejer Niels Hviid fra Vester Nebel, der kom kjørende paa Landevejen.

— Den 21. August slog Lynet ned paa Møllesejer Niels Chr. Sørensens Mark i Gammelby ved Esbjerg og dræbte Tjenestekarl Vilhelm Rasmussen fra Gaarslev ved Fredericia. Karlen var sammen med en Tjenestepige og en Dreng i Færd med at høste. De to sidstnævnte bedøvedes af Lufttrykket og ligger syge endnu.

En uheldig Feriekoloni. Paa Sorø Højskole har der i den sidste Tid været en Feriekoloni under Ledelse af 4 Lærere. Forleden flygtede imidlertid 7 Drenge bort fra Højskolen og spadserede ad Landevejen til Kjøbenhavn. Drengene er blevne forhørte om Grunden til deres Flugt, og de erklærer, at en af Lærerne, O. Christensen, havde gjennempryglet dem med en Stok, fordi de havde kjøbt Pærer i Stedet for Brevkort for nogle Penge, de havde vundet ved en Præmieskydning med Luftbøsse. En af Drengene fremviste paa sin Arm en stor blodunderløben Knude, som han paastod stammede fra de Prygl, Lærer Christensen havde givet ham.

En senere Undersøgelse har vist, at de fire Drenge var Koloniens skabede Faar, som ingen Lejlighed forsømte til at begaa de værste Skarnstreger. Klø havde de ganske vist faaet, men i en meget mild Form, saaledes at de i Virkeligheden var blevet langt bedre behandlede, end de fortjente.

Levring Højskole. Lærer Witt Hansen ved Særslev Højskole paa Fyen er udpeget til at være Højskolebestyrer i Levring.

Hvidkaalsfrø i Amerika. Ifølge danske Blade agter Amerikanerne nu selv at ville dyrke Hvidkaal. Tanken skal være at tage Frøet fra Danmark, hvorfor Regjeringen i Washington i Oktober vil forlange Tilbud om 5000 Pund Amager-Hvidkaalsfrø. Overhovedet skal den amerikanske Regjering meget gjerne vilde modtage Tilbud om Frøleverance fra Danmark.

Ny Valg- og Frimenighedspræster. Valgmenigheden i Sdr. Nærraa paa Fyen, der nylig udskilte sig fra Valgmenigheden i Odense, har udset sig Sognepræst H. J. E. Lorenzen i Aadum, Søn af den bekjendte, i disse Dage afdøde Sognepræst L. i Nørre Lyndelse, til sin Præst.

Sognepræst Th. Balslev i Nørhaa, Thy, agter at søge Afsked fra sit Embede for at overtage Stillingen som Præst for den i sin Tid meget bekjendte Frimenighed paa Mors, der nu i længere Tid har været uden Præst.

Soldater paa Jernbanearbejde. Et Kommando af Ingeniørregimentets Jernbanekompagni, bestaaende af Premierløjtnant Sommerfeldt, 2 Underofficerer, 2 Underkorporaler og ca. 40 Menige, kom forleden til Viborg for at anlægge Spor paa den nye Bane fra Viborg til Herning paa Strækningen fra Bækkelund til Korup. Øvelsen foretages væsentligt for Mandskabets Skyld, men det antages dog, at den staar i Forbindelse med den store Mangel paa Arbejdskraft, idet mange Jernbanearbejdere i denne Tid hellere gaar paa Høstarbejde. Størsteparten af Soldaterne skal have Kvarter i Bækkelund.

Fangekolonien paa Heden er brudt op fra „Gedhuset" til Karup Flade d. 18. August for over Herning at drage til „Bukhuset" paa Deibjerg Hede ved Ringkøbing, hvor Fangerne til en Begyndelse vil komme til at grave en Mergelgrav. Grunden til Koloniens noget sene Opbrud fra „Gedhuset" er dels, at den drog lidt senere ud i Foraaret end sædvanlig, dels det stærkt forøgede Lyngpresningsarbejde, som i Aar har været betydeligt større end tidligere, og endelig har Fangerne i Sommer for første Gang plukket flere Tusinde Pund Mos til Zoologisk Have i Kjøbenhavn.

Myrdet Dansk-Amerikaner? Et uhyggeligt Fund blev forleden gjort af en Arbejder, som kom gaaende over en Mark bagved Lampevejen, da han saa en Mand ligge i Græsset. Han gik nærmere til og saa da, at det ikke var en Sovende, men en død, der afgav det uhyggeligste Skue. Manden, der var ret velklædt og saa ud til at være omkring ved 35 Aar, var blodig paa Halsen, og ved at se nærmere til, saa Arbejderen, at han var dræbt med et dybt Knivsnit, der havde gjennemskaaret Struben og ladet en Mængde Blod løbe ud over hans Kravetøj og det grønne Græs. Ved Siden af ham laa en blodig Barberkniv: Baabnet, hvormed det dræbende Snit var ført. Arbejderen ilede nu til Politiet og afgav Melding om Fundet, hvorefter Stedet nøje blev besigtiget og Liget ført bort. Ved en Undersøgelse viste det sig, at der i Lommerne foruden to Guld-dobbelt-Uhre fandtes kontant 1600 Kr. Hvis man — hvad meget kan tyde paa — staar over for et Rovmord, maa Forbryderen altsaa være bleven forstyrret, inden hans Offer er bleven udplyndret for de mange Penge. Der fandtes ikke i Lommerne Papirer, der kunde give Oplysning om, hvem den Afdøde er. Man er foreløbig mest tilbøjelig til at antage ham for en hjemvendt Dansk-Amerikaner. Politiet er i travl Aktivitet for at faa opklaret den uhyggelige Sag, som unægtelig leder Tanken hen paa et nyt Lampevejsmord.

Stanna, Kvinnor!

OCH BEGRUNDA ALLA VIGTIGA FAKTA

DÅ Ni vänder Er till Mrs. Pinkham så blottar Ni Edra privata sjukdomar för en kvinna – en kvinna hvars erfarenhet, med kvinnosjukdomar sedan många år, är vida bekant.

Ni kan tala fritt om Er sjukdom till en kvinna, men deremot afskyr Ni att tala om samma sak inför en man – dessutom förstår en man ej – helt enkelt emedan han är en man

Många kvinnor lida i tystnet och känna sig bättre eller sämre, omvexlande, fullt medvetna om att de borde hafva skyndsam hjelp, men en naturlig blygsamhet tvigar dem att undandraga sig alla frågor och möjligen undersökning af till och med Er husläkare. Det är onödigt. Utan pengar eller kostnad kan Ni konsultera en kvinna, hvars kunskaper, vunna genom personlig erfarenhet, äro stora.

Mrs. Pinkham's ständiga inbjudan.

Kvinnor som lida af någon som helst kvinnosjukdom inviteras att tillskrifva Mrs. Pinkham, Lynn, Mass., om råd. Alla bref som anlända öppnas, läses och bevaras af kvinnor endast. En kvinna kan otvunget tala om sina privata besvärligheter till en kvinna; derför råder mellan Mrs. Pinkham och kvinnorna i Amerika ett beständigt förtroende som aldrig varet brutet. Att döma af den vidsträckta erfarenhet hon har, är det sannolikt, att hon kan botera ert fall. Hon frågar ej efter något gengäld blott Er goda vilja, och hennes råd hafva hjelpt tusenden. Hvarje kvinna, rik eller fattig, gör säkerligen oklokt i att ej draga nytta af detta liberala anbud om hjelp.

Om Ni är sjuk så tveka ej att få en flaska Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound genast och skrif till Mrs. Pinkham, Lynn, Mass., efter särskildt råd.

När en medicin har varit framgångsrik och återställt så många kvinnor till helsan, kan Ni väl ej säga, utan att försöka det, "jag tror ej att det kan hjelpa mig."

Hvad Børn koster i Kjøbenhavn. Hvad der gaar med til Børn, og hvilken Lettelse Børnenes Ferieophold altsaa har været for mange Smaafolk, forstaas bedst, naar man taler med de Smaahandlende. I en Sidegade paa Nørrebro, hvorfra omtrent et halvt Hundrede Børn har været bortrejst, har Smaahandlerne givet følgende Oplysninger: Brødhandleren har solgt for 5 Kr. mindre pr. Dag, Urtekrømmeren for 4 Kr., Olhandleren har solgt 100 Flasker Hvidtøl mindre om Ugen, end han plejer, og Konen, der har en lille Sukkervarehandel, har solgt for 10 Kr. mindre om Ugen af sine søde Sager. Rullekonen og Lappeskomageren klager ogsaa over Mangel paa Søgning i Ferietiden.

Dødsfald. Kjøbmand i Aabenraa, kgl. Agent F. Plum er død, 70 Aar gammel.

— Redaktøren af „Koldingposten" Olaf Madsen er afgaaet ved Døden af en Nyrelidelse i en Alder af 31 Aar. Madsen havde i 4 Aar været Bladets Redaktør.

— Et af Folketingets veltjente Bude, Johannes Hansen, er afgaaet ved Døden, 53 Aar gammel. Han var særdeles vel afholdt af de mange Rigsdagsmænd og andre, som havde Brug for hans Tjenstvillighed.

— Lodsoldermand for Frederikshavns og Hirtsholmenes Lodserier Chr. Bærentz er afgaaet ved Døden. Bærentz, der var født i Frederikshavn 1831, deltog som Frivillig i Krigen 1849 om Bord i Linjeskibet „Skjold" og i 1864 som Reserveløjtnant om Bord i Fregatten „Jylland" i Slaget ved Helgoland. I ca. 38 Aar har han beklædt Stillingen som Lodsoldermand.

— Distrikts- og Stadslæge Fr. Høegh-Guldberg af Korsør er afgaaet ved Døden efter et kort Sygeleje. Han var født i Vordingborg den 13de April 1834, deltog som Underlæge i Krigen 1864, blev 1865 Landkirurg paa Færøerne og kom 1872 som Stads- og Distriktslæge til Korsør, hvor han tillige var Jernbane- og Sygehuslæge. Han var i Anciennitet Landets ældste Distriktslæge og kunde den 9de Oktober d. A. have fejret sit 40-Aars Jubilæum som Distriktslæge.

The Salubrin Laboratory, 19-23 Calhoun St., Cincinnati, Ohio.

en filial af **Fil. Dr. P. Håkansons** berömda fabrik i Eslöf, Sverige. sänder **Salubrin** fraktfritt med express, då liqvid medföljer order för minst två flaskor. Pris per flaska (4½ oz.): **Salubrin** A (vanligt), 50 cent: **Salubrin** B (toalett-Salubrin), 55 cent. Inandningsapparat 40 cent.

DR. JOSUA LINDAHL, Mgr.

Bygger Ni?

Kom ihåg att **Eddys förbyggningspapp** är den bästa i marknaden. Den är mycket starkare än andra papperter samt drager ej fukt eller gifver någon obehaglig lukt från sig. Bästa material att använda, vare sig det ena eller andra byggnadsändamålet. Tillskrif

TEES & PRESSE, AGENTER I WINNIPEG.

SVENSK - CANADIENSARENS KVÄDE.

(För 'Canada'.)

1. I GAMLA LANDET.

I svunna dar vår vagga stod
Långt fjärran under Sveriges himmel
I låga stugan i en dal;
Där växte gran och björk och al
På stranden af den mörka flod
Dit nådde föga världens vimmel.

Vi läst om mången hjältedat
Och Svea-konungars bedrifter.
Då sjöd så varmt vårt friska blod
Och glödde stolt vårt ungdomsmod. —
Man ock blef öfvad till soldat. —
Men snart oss nådde andra skrifter.

De talte om den nya värld
Bortom Atlantens vida bölja.
Vi mången sett, som varit där.
Och mången vän, som var oss kär,
I Canada fått hem och härd.
O skulle efter vi dem följa?

RESAN.

Skogsängens snö
Smälter om våren;
Ljuslockig mö
Borttorkar tåren. —
Skandiens kust
Sjunker i öster. —
Dock våra röster
Höjas med lust.
Ty ungdomens hopp
Ej i hafsskummet släckes:
Solen går opp,
Handen oss räckes,
Okänd, men varm. —
Snart färden vi glömt,
Slutas ömt
Sveas barn till Canadas barm.

3. CANADIENSISK NATIONALSÅNG.

Du västerns Canaan,
I dig ett hem jag fann.
Jag älskar dig.
Din himmel klara blå,
De boningar här stå
Och ängens blommor små:
Allt fröjdar mig.

Om sekler som förgått,
Om riddare och slott
Ej kväds vår sång.
Vi sträcka ut vår hand
Och se mot präriens rand:
Vårt folk i Nordanland
Blir stort en gång.

Till våra fäders Gud
Vår lofsångs glada ljud
Högt stämma vi.
Din arm vi skyddas af,
Du frihet här oss gaf.
Må ifrån haf till haf
Du ärad bli.

J. D.

NÅLSTYGN.

Vår gamla mormor sade alltid: "Också ett nålstygn gör hål", och hon kunde bli riktigt ond, när hon hörde människor, i synnerhet äkta makar, gifva hvarandra sådana nålstygn. "Ni förstöra er egen lycka", brukade hon harmset säga. "Mycket sådant kan ju vara oskyldigt nog och ej såra någon, men många gånger träffar ett dylikt nålstygn ett doldt sår och gör det så ondt! Man bör hvarken göra sig själf eller andra skada."

Ja, ville hvar och en lägga detta på hjärtat, skulle det stå bättre till i många hem. De där små nålstygnen skada mer än man tror, de störa alldeles friden och hemtrefnaden i familjeo. Huru olidligt är det ej att t. ex. komma på besök i ett hem, där pikar och elaka anspelningar höra till ordningen för dagen!

Särdeles pinsamt är det, när dessa anspelningar träffa någon, som man vet vara ömtålig för sådant. Hvarje människa har en eller annan ömtålig punkt som fruktar beröring. Om densamma ständigt utsättes för skämt och dumma häntydningar, blir den angripne till slut så irriterad, att han hvarje minut befinner sig i ett slags försvarsställning. Och det skadar karaktären.

I många äktenskap hålla makarna ständigt på med att pika hvarandra och göra obehagliga antydningar. "Hvad skall det tjäna till?" frågar den utomstående.

Ganska ofta tror mannen, att detta skämt skall verka uppfostrande på hustrun, att han därmed skall få henne att lägga bort en eller annan ovana. Det finns emellertid ingen bakvändare metod än denna. Redan hos barn har den dåliga följder, huru mycket värre då hos vuxna, i synnerhet kvinnor, som ju vanligen äro känsliga af sig. De flesta män hafva också mycket svårt att smälta försmädliga anspelningar. Mellan syskon kan sådant rent af leda till hat och ovilja.

Allra ledsammast äro de små nålstygn, som ej längre äro skämt utan gifvas med full öfverläggning. Man vill ej ärligt och uppriktigt säga sin man, sin hustru, syskon eller vänner, att man ej gillar det eller det hos dem, därför gör man endast obehagliga antydningar. Ännu värre är det, när afund, hätskhet och småsinthet taga sig uttryck på detta sätt och det är tyvärr mycket vanligt. När då den sårade rycker till, känner angriparen en svår tillfredsställelse.

Dylika naturer kunna ej med de kärleksfullaste böner och föreställningar bevekas att afstå från sin grymma sport. Men de, som "egentligen ingenting mena" med sina små anspelningar och förargligheter, böra komma ihåg, att "nålstygn också göra hål".

Ur Norges Historia

En öfverblick af V. N.

i Sv. F. T.

IX.

(Rättelser: I artikel VII i denna serie står på ett ställe Wensel, läs Wessel. I artikel VIII står Topelius nämd såsom framstående medlem af Götiska Förbundet, läs Afzelius.)

Innan vi öfvergå till en skildring af Norges politiska historia under de senaste femtio åren, måste vi teckna ännu en profil af en vitter personlighet, hvilkens insats i den kulturella utvecklingen blef af omfattande betydelse. Denna är Camilla Collett (1813—1895), som med sin diktning och sin literära polemik bildar en öfvergång till den nyaste literaturen.

Själf Wergelands syster, tillhörde Camila Collet Welhavens krets. Hon är en af Norges mest betydande och originella diktare och dess största författarinna. Hon var så olika Wergeland som möjligt. Denne var en ljus, frimodig ande liksom modern. Camilla var faderns dotter, tungsint och grubblande anlagd, men i besittning af ett genomträngande förstånd. Från modern hade hon ärft häftighet i lynnet och tycke för umgänge. Han föddes i Christiansand, men uppfostrades i Eidsvold, hvarest familjen icke tycks ha trifts. Fadern kände sig missförstådd, tillbakasatt. Henrik slapp tidigt ut i världen. Camilla gick utan lekkamrater, och att gå ensam är för barn det värsta. Naturen var allvarlig. Detta allt verkade på henne till själffördjupning. Camilla blef förtrolig med naturen, hvars egendomligheter hon lärde sig förstå, och kär och förtrolig med djuren var hon liksom brodern.

Fjorton år gammal sändes Camilla till klosterskolan i Christianfeld i Slesvig, en stor af den mähriske brodern Zinzendorff grundlagd brödraskola, i hvilken kristligt sinnade personers barn fingo en klosterliknande uppfostran. Där skulle det individuella lifvet kufvas; man skulle böjas under tukten. Camilla erkände principens förtjänster, men ansåg den för individen farlig. Hon stannade där i två år eller intill konfirmationen.

Nu följde hennes lyckligaste tid i hemmet. Henrik Wergeland kom ofta dit med sina kamrater. Han hade blifvit författare, och systern afgudade honom. Men omväxlingens kontraster kände hon som en olycka. En olycklig kärlek kom så att förstöra de ljusa tiderna för henne. Hon har berört detta allt i boken "I de lange Nætter". Med hennes första kärlek brast mellan henne och naturen ett band, som sedan aldrig kunde helas eller återknytas. Hennes ungdoms älskade lär ha ställt henne i perspektiv fattigdomen, men hon anser, att hans inre fattigdom var skulden. Detta har varit afgörande för hennes lif och diktning.

Till Paris kom Camilla Wergeland sjuk till själ och kropp med fadern. Där fick hon genom Saint Simons och Aeorge Sands idéer intresse för förhållandet mellan könen. Hon, som själf upplefvat en stor kärlek, fick bak denna individuella sorg syn för en stor universel kvinnosorg, ett helt samhällsondt. Då hon kom hem och systern gifte sig, stötte modern på att hon borde följa exemplet. Så gifte sig Camilla Wergeland med juridiske professorn Jonas Collett år 1841.

Collett tillhörde Welhavens parti, hvars bästa penna han var. Camilla kom in i det fientliga lägret och det fina sällskapslifvet, där hon ej trifdes. Hon kände sig utpekad som egen och abnorm, och detta gjorde henne bitter. Det röjes i hennes diktning, hvilken liksom de flesta norska författares andas hätskhet mot Kristiania. Man kan där inte ens hata en man, som man hvar dag möter på samma gathörn. Sorgen är det enda i den staden, som är trofast. Camilla Collett kom på ett slags krigsfot med samhället. Hon var nog alltför ömtålig, och folket menar egentligen ej så illa som det beter sig. Men var hon misskänd och utpekad, så fick hon också revanche.

Hon debuterade år 1841 i "Den Konstitutionelle", kritiserande den danska författarinnan fru Gyllembörg, och med noveller. I de senare skildrar hon utmärkt seder och karaktärer ur landtlifvet. Hon upplefde mycken verklig sorg. Inom loppet af åtta år förlorade hon moder, broder, fader och man. Trettionio år gammal satt hon som änka med fyra smågossar och en liten pension. Sorg och svikna förhoppningar hade hon upplefvat. Men att resignera låg ej för hennes kraftiga ande. Hon fann saker att strida emot.

År 1855 utkom "Amtmandens Dötre", Camilla Colletts mästerverk och ett af de märkligaste och mest trista i norsk literatur. Ämnet är olycklig kärlek, scenen ett landshöfdingeresidens på landet. Frun, torr, prosaisk och sin mans herre, låter den ena dottern efter den andra gå under i äktenskapet. Det tredje äkta förbundet blir lyckligt, men så smått och alldagligt, att det faller in i det komiska. Den yngsta dottern, Sofia, är hufvudpersonen med många drag af författarinnan själf och med hennes ungdomshistoria. Detta är en bok om olyckliga äktenskap. Författarinnan bekämpar uppfattningen af äktenskapet som kvinnans brödstudium, detta att det anses som kvinnans bestämmelse att gifta sig, men att hon dock så sällan får den hon vill ha. Enligt Camilla Collett har kvinnan så godt som ingen utsikt att bli lycklig. Detta är naturligtvis en öfverdrift. Till den modärna kvinnoemancipationens ståndpunkt har hon i Amtmandens Dötre ännu ej hunnit, hvarför hennes egna tidigare åsikter förekomma ohållbara, paradoxala. Betonande, att kvinnan väljer rätt med sin känsla, ej med sitt förstånh, förmår hon icke genomföra denna tanke i sin bok. Sina kritici svarar hon fint och betecknande i företalet till bokens tredje upplaga, att kvinnans lycka är så ömtålig, att den hänger på ett hår.

Forts.

DOKTOR CITRON.

Vill ni veta namnet på en af de bästa familjeläkare och tillika en af de billigaste, som finnas i något land? Det är Dr. Citron. Jaha, en vanlig sur, gul citron, som ni kan köpa i hvilken hökeributik som hälst för några få cents. Se här några af de saker Dr. Citron kan göra för er, om ni ger honom tillfälledärtill.

Krama honom i ett glas vatten hvarje morgon och drick honom med mycket litet socker. Han håller magen i bästa ordning och låter aldrig hr Dyspepsi, som han hatar på det hjärtligaste, slippa in.

Om ni har mörkt hår och det visar benägenhet att falla af, skär en skifva af doktorn och gnid därmed er hufvudsvål. Han skall hastigt och lustigt befria er från det lilla obehaget i fråga.

Blanda honom i en lika mängd glycerin och gnid edra händer med blandningen, innan ni går till sängs. Och det skall göra edra händer hvita och fina. Tvätta grundligt på morgonen edra händer i varmt vatten och anlita ånyo doktorn i ren form, men denna gång endast några droppar af honom. ...

Om ni har svår hufvudvärk, skär Dr. Citron i skifvor och gnid därmed edra tinningar. Det skall ej dröja länge innan smärtan försvinner eller åtminstone lindring inträder.

Om ett bi eller annan insekt stinger er, tryck några droppar af doktorn mot stället, och ni skall känna er bättre.

Om ni har en besvärlig liktorn, kan doktorn ånyo anlitas med fördel genom att gnida tån med honom, sedan ni tagit ett varmt bad och skurit bort så mycket som möjligt af den förarglige inkräktaren.

Härförutom är doktorn städse villig att uppoffra sig, då det är fråga om beredning af gammalmodig lemonad, som hvad hälsosamhet angår ej öfverträffas af någon annan dryck.

Så säger en utländsk tidskrift, och det skadar i alla fall ej att försöka.

DEN DÄR BLEKA, TRÖTTA FLICKAN.

Hon återfinnes i societén, i affärer, hemma, hvar som hälst ser ni henne, men alltid trött och utsliten. Hon har icke hört talas om Ferrozone; annars skulle hon vara alldeles frisk. Huru fort den styrver — hvilken glöd den förer till bleka kinder! Den näring som innehålles i Ferrozone sätter krafter i hvem som hälst. Leende ögon, rosiga läppar, lifliga kvicka rörelser, allt talar om den lefnadskraft som Ferrozone frambringar. Tusenden af tilldragande, lyckliga kvinnor begagna Ferrozone — hvarför icke Ni? En ask innehållande femtio chokladfärgade piller kostar femtio cents på hvilket apotek som hälst.

DET ENDA SÄTT

Att bota åkommor och sjukdomar i Njurarna, Blåsan och Urinorganen är att taga in

"7 MONKS' KIDNEY CURE".

MAN INANDAS MEDICINEN.

Det är hvarför den botar katarr så säkert. Ni ser den går direkt till roten af sjukdomen — dess läkande ånga reparerar den skada, som förorsakats af katarr-inflammation. "Catarrhozone" botar alltid, emedan den går in i dessa fina gångar och passager, dit vanliga mediciner icke kunna nå, går dit där sjukdomen verkligen sitter. Omöjligt för "Catarrhozone" att slå fel, hvilket doktorerna skola säga Er. Blif icke missledd till att tro att det finns någonting lika bra som Catarrhozone, — begagna det och Ni skall snart säga farväl till katarr.

EN FRAMGÅNGSFULL HÄSTKARL

Tillåter aldrig sin häst att uthärda smärta. Han brukar alltid Nerviline, hvilket är bemärkt för att bota styfhet, reumatism, svullnad och sträckning. Nerviline är just lika bra invärtes som utvärtes. För kramp, kolik och inre smärta är det ett riktigt under. I de goda kapplöpningsstallarna brukas Nerviline, — emedan det gör hästarna bättre och veterinärernas räkningar mindre. För tjugufem cents fås en stor flaska Nerviline; försök det.

Den mest närande och hälsosamma dryck som finnes är

Carnegies Porter . .

Tillvärkad och buteljerad i Göteborg.

Ordineras af framstående läkare såväl i Europa som Amerika. Uppbygg Ert system med en äkta och kraftig maltdryck!
Tag Er i akt för efterapningar!
Till Salu hos Fonseca Bros. eller genom C. A. Jacobson,
Hotell Wolseley
88 HIGGINS AVE. WINNIPEG

Thos. J. Porte
Guldsmed & Juvelerare.
Våra varor garanteras.
JEWELLER LTD. 404 MAIN STREET

Vy=kort
Artistiskt utförda; $1.25 för första dussinet.
Bromidförstoringar af fotografier från $1.50 stycket.
Första klass arbete garanteras.
Endre J. Cleven,
744 Beverly st.
Winnipeg, Man.
Orders mottagas å Canadas kontor.

MrsM. Holmsen
Examinerad Norsk Barnmorska,
566 SIMCOE ST.

$1,000 BELÖNING FÖR ETT FALL AF OBOTLIG FÖRSTOPPNING.
Till en person, som icke kan botas för förstoppning genom Dr. Hamiltons Piller, kommer ofvanstående belöning att utbetalas. Ingen afförande medicin gifver sådan varaktig tillfredsställelse eller åstadkommer sådana underbara kurer som Dr. Hamiltons Piller. Lindring följer genast för hufvudvärk, gallfeber och oordning i magen. Ingen knipande smärta, inga brännande känslor, ingenting annat än den mest behagliga lindring åtföljer bruket af Dr. Hamiltons Piller — andra icke så bra. Pris 25c. pr ask hos alla försäljare.

R. A. Jacobson
den Skandinaviska Urmakaren och Juveleraren. Ett stort urval af Ur och Smycken och juveler alltid på lager. Parti och minuthandel. X

SvenskUrmakare
Reparationer af alla sorters vägg- och fickur utföres omsorgsfullt. Vägg- och fickur samt ett stort urval af ringar finnas ständigt på lager.
NYMAN BROS.,
Urmakare.
WETASKIWIN, ALTA

Under eder vistelse i staden, är
Walldorf Hotel
den rätta platsen att stanna på. Första klass inredning. MOderata priser.
Adam Aicker, Ledue, Alt

D: Baldwin & Dixon
Läkare och Kirurger
Förlossningar måste arrangeras för i tid.
Kontor: Walker's Apotek.
WETASKIWIN, ALTA.

F. Urquhart
SKRÄDDARE.
Wetaskiwin, — — Alta.
FASON, ARBETE och VARA garanteras. Reparationsarbeten utföras med stor skyndsamhet.

D. T. G. Hamilton
Läkare
LOUISE BRIDGE. Winnipeg
Phone 3042.

Marriage License
hos
J E Forslund

Skandia Hotel
307 PATRICK STR.,
8 block vester om Caldes office.
är rätta platsen att stanna under er vistelse i Winnipeg. Ny och modern inredning. Moderata priser. Telefon 2384. M. A. MEYER.

Logen N:o 10
Framtidens Hopp
af I. O. G. T.
möt randra och fjärde torsdagen i hvar e månad, kl. half nio e. m., å Fairbanks Hall, hörnet af Main st. och Selkirk ave.
ALF. EGNELL, L. D.
354 Ross str.

Skandinaviska sjukhjälpsföreningen
"NORDEN"
möter andra onsdagen hvarje månad kl. 8 e.m. i Clements Bl., Main St. Månadsafgift 50 cts.
O. FAGERBERG,
Finanssekreterare.
618 Stella St.

RÖK
den berömda

fabricerad af
HAVANA CIGAR SYNDICATE,
Paul Prozeski, Ägare.

Skand. Advokat
THOMAS H. JOHNSON,
Barrister, Solicitor etc.
Kontor: Room 33, CANADA LIFE BUILDING, nörnet af Main och Portage Ave.

C. T. ALLBUTT
ARTIST OCH PHOTOGRAF.
har öfvertagit
Bell Photo Studio
Ni skall finna, att i denna gamla säkra atelier följer man med sin tid och att här fås de bästa fotografier i staden.

VED KOL
Alla slags Ved- och Kolsorter finnas på lager hos undertecknad.
Telefon 798.
Bostad: 96 Dagmar st.
M. PETERSON

Dominion Bank
Allmän Bkrörelse.
Sparbanks Afdelning
med högsta ränta.
Svenska, norska och danska penningar växlas.
Afdelningskontor:
Hörnet af Main och McDermot str.
North End Branch
Main str., invid C. P. R. stationen
West End Branch
648 Notre Dame St., nära Nena.

D[illegible]
620 MAIN ST.,
N. W. Cor. Logan. Telephone 135

BELL PIANON ORGLAR de bästa af alla.
Hufvud-Agent: WINNIPEG PIANO & ORGAN CO.
Manitoba Hall, 295 Portage Ave

Björnson & Brandson
LÄKARE.
Wiliam & Nena
Mottagningstid 1.30—3, 7—8 e. m. Telefon 89

Dr A. W. Peterson
Skandinavisk Tandläkare
Room 1, Thompson Block.
Midt emot City Hall.
Första klass arbete garanteras.
Tänder utdragas smärtfritt.
OBS! Mottagningstimmar äfven Tisdags-, Torsdags- och Lördags-aftnarna.
Telefon 2048.

Plats Kontor.
PRAIRIE EMPLOYMENT Office å 200 HIGGINS St., nära Main St., anskaffar platser inom alla yrken. Billigt arvode, Lifförsäkring.
J. Erikson, J. D. Houston.
För Reparering af Klockor och Smycken, gå först till

Svenska Liar
$1.25 per styck.
Swedish Importing & Grocery Co.
408 LOGAN AVE., Winnipeg.
Orders från landsorten expedieras skyndsamt.

Byggnads Virke!!
BYGGNADSVIRKE i alla dimensioner, TAKSPÅN, LATHE, BYGGNADSPAPPER, FÖNSTER och DÖRRAR i olika storlekar på lager såväl i furu som ek, LISTVERK, pressade EKLISTER och ORNAMENTER i modärnaste mönster, SVARFNING, i öfrigt allt slags SNICKERIARBETE för inredning af hus.

Tapeter
Ett stort lager af bästa och modärnaste TAPETER i stort urval samt till lägsta möjliga pris i vår nyöppnade tapethandel. BURLAP i olika kvaliteer och färger.

GLAS
Såsom FÖNSTERGLAS, FÄRGADT GLAS, "LEAD LIGHTS", BEVELLED PLATE, i alla storlekar, SPEGELGLAS m. m.
Orders från landsorten utföras fermt. KOSTNADSFÖRSLAG GIFVAS.
John Mattsons Sash & Door Factory.
Kontor, Fabrik, Lager och butik
338-340-342 Pacific Ave., WINNIPEG, MAN

Skall du sända efter
Hustru och Barn
Syster och Broder, Fader och Moder eller andra släktingar?
SKALL du sända pänningar hem eller insätta i bank?
SKALL du resa hem eller behöfver du bistånd och underrättelser för annat ändamål, så gör mig ett besök och jag vill göra mitt allra bästa för din räkning.
OM du icke kan komma på dagen, så träffas jag på kvällarna.
Sedan Augusti förlidet år har genom vårt kontor till Skandinavien hemsändts öfver 13,000 Kronor.
M. A. MEYER,
307 Patrick Street - Winnipeg.

Grocerier & Tyg
—HOS—
P. NELSON, 409 DUFFERIN
samt i min filial i Percival, Assa.
Ett välsorteradt lager af grocerier finnes alltid på hand. Redbar behandling och skyndsam expediering.

Husmödrar, Se hit!
Grip tillfället i flykten och ordra genast en säck eller flera med
Hvetemjöl
Följande märken tillhandahållas:
White Rose
Hungar. Patent
" Premier
2.50 pr säck
Orders från landsorten böra åtföljas af Likvid samt expedieras pr omgående. Orders i staden mottagas pr telefon eller lemnas till våra körare. Orders upptagas äfven af Gustafson and Co.
Scandia Bakery Co., 1053 Main St

Nytt och modernt. Bästa viner, Likörer och Cigarrer. Billiard, Raks along.
SAVOY HOTELL
684W686 Main Street,
TAXA- $1.00 PER DAG, MÅLTIDER 25 cents.
J. H. FOLIS, ägare. WINNIPEG.

Allan Linien
KONGL. POSTÅNGFARTYGEN
VICTORIAN 3 propel. 12,000 tons, turbin angmaskiner
VIRGINIAN 3 propel. 12,000 tons, turbin angmaskiner
IONIAN dub. propel. 9,000 tons
CORINTHIAN 6,500 tons
BAVARIAN dub. propel 10,376 tons
PARISIAN 5,500 tons
TUNISIAN 10,576 tons
PRETORIAN 6,000 tons
Speciella bekvämligheter för tredje klassens passagerare.
Hytter för 4 och 6. Elektrisk belysning. God och vällagad mat vid dukade bord.
Sängkläder och matkärl, hvilka rengöras af bolagets uppassare, tillhandahållas fritt.
Billigaste biljettpriser till och från Amerika. Svensktalande agent möter hvarje till Amerika ankommande ångfartyg, meddelande behöfliga råd och upplysningar.
Skrif till eller besök närmaste Allan-Liniens agent.
H. & A. Allan, Montreal, Ellis & Grogan, Calgary. Alta.
W. P. F. Cummings, C.P.R., Winnipeg, Man.
eller någon annan af bolagets många agenter.
OBS. Alla C.P.R. Agenter i västra delen delen af Canada utfärda biljetter för Allan-Linien.

Rent och oforfalskadt är

BLUE RIBBON BAKING POWDER

Följ Bruksanvisningen. 25c. pr skålpund.

Besök våra premium-rum. 87 King St., Winnipeg.

TRADE MARK

HELLO, BOYS!

Endast $25.00

För $25.00 Kontant erhåller Ni en fin byggnadslott. Priset är $110.00 och återstående beloppet $10.00 per månad. Dessa lotter äro belägna på Oak street, Fort Rouge, 40x120 till en bakgata. Några bättre lotter äro icke att få; höga och torra, väl skogbeväxta. Passa på nu! Detta är det bästa godtköp i hela Fort Rouge, och de blifva aldrig billigare.

Ett varmt hus på Pacific ave., nära intill Ellen street, med 8 rum, vatten och sewer, priset är $2,300, på lätta afbetalningsvilkor per år. Ett godtköp för någon. Kom ihåg vintern är snart här!

E. PETERSON & CO.,

Room 45 Merchants Bank, WINNIPEG, MAN.

J. E. Stendahl

Ende Svenske SKRÄDDARE i Winnipeg.

210½ LOGAN AVE.

MODÄRNA KOSTYMER till moderata priser.

Lagning och Prässning utföres omsorgsfullt.

GUEST & COX SKODON

719-721 Main st. near C.P.R. Depot

Låga priser göra vår Butik Populär.

Vårt lager af Skor formligen offras åt publiken under denna GODTKÖPSFÖRSÄLJNING.
Kom och jämför våra priser med andras. Ni skall finna, att det betalar sig.

Gossars skolskor
Skolskor för Gossar.
Bruna eller svarta med tjocka sulor.
Solida och goda för hvardagsbruk.
Storlekar 1 till 5.
Värda $1.25.
Lördag och måndag GODTKÖPSPRIS. 1.00

Flickskor
140 par Skolskor för Flickor.
Kalf- eller Getskinn.
Snören eller Knappar.
Storlekar 11 till 2.
Värda $1.25 och $1.40.
Lördag och måndag. GODTKÖPSPRIS 95c.

Kalfskinns Skor
250 par Kalfskinns-skor för Damer.
Snören eller knappar.
Alla nummer.
Värda $1.40 och $1.50.
Lördag och måodag. GODTKÖPSPRIS 95c

Mans Skor
398 par Mäns Arbets-skor.
Starka och varaktiga sulor.
Hvarje par af starkt läder.
Värda $1.25 och $1.40.
Lördag och måndag.
GODTKÖPSPRIS, per par $1.00.

Fina Mansskor
495 par af Mäns Fina Skor.
"Box Calf" eller "Kid" läder.
Stiliga och varaktiga.
Snörskor eller Resårer.
Värda $2.50 och $3.00.
Lördag och måndag
GODTKÖPSPRIS, per par $1.95

GUEST & COX, 719-21 Main street, Winnipeg.

Winnipeg.

KYRKOFEST. Den 4:de nästkommande oktober firar Sions Lutherska Församling minnet af sin stiftelse för 15 år sedan. Bland talare hitväntas synodens president Rev. Kraus från Duluth. Vid samma tillfälle komma de nya kyrkbänkarna att invigas. Ett godtprogram utlofvas.

VÅR LANDSMAN Mr. C. C. Charling har i dagarna mottagit den sorgliga underrättelsen, att hans fader allidit den 23dje aug. Han var 55 år gammal samt bosatt i Alsen, Jämtland. I många år hade han varit medlem af Goodtemplarorden.

ÅTER EN TILLÖKNING till vår svenska koloni hafva vi nöjet rapportera genom anländandet hit af herr och fru Thalander från Göteborg, Sverige. Herr Thalander, som för flera år sedan varit bosatt i Förenta Staterna, är allaredan entusiastisk för Winnipeg och dess lofvande utsikter som nordvästra Canadas handels- och industricentrum.

TARIFF-KOMMISSIONEN, hvilkens uppgift är att inhämta vittnesmål angående tulltariffens räkningar, ajournerade på en månad på grund af den brådska, som f. n. råder såväl bland farmare som bland industridkare och affärsmän.

PASTOR J. M. FLORELL, vid Skand. Missionskyrkan härstädes, återkom i lördags till Winnipeg efter en angenäm tur till utställningen i Portland. På återresan gjorde han en afstickare upp till Wetaskiwin.

WINNIPEG TEATER har i dagarna försålts till Mr. C. P. Walker för en summa af $60,000. Byggnaden ägdes af Confederation Life Association.

ROYAL CROWN SOAP

— för —

Hårdt och mjuk t Vatten.

spar omslagen för premium.

The ROYAL CROWN SOAP Co., Ltd.,

WINNIPEG.

500 INVANDRARE från Europa anlände förliden vecka till Winnipeg. Af dessa voro 50 skandinaver.

KROSSAD under en tung vagn blef en liten dotter till Mr. S. J. Clark å Water Street i fredags. Köraren frikändes af juryn.

SIR THOMAS SHAUGHNESSY, president för C.P.R., har anländt till Winnipeg stadd på sin årliga inspektionstur genom västra Canada.

JOHN BURNS, den bekante engelske arbetareledaren och parlamentsledamoten, anländer i morbon till Winnipeg. Han befinner sig f. n. på genomresa i Canada.

FEST. Missionsförsamlingen har anordnat aftonunderhållning i kyrkans nyinredda bottenvåning tisdagen den 19 d:s kl. 8 e.m. Förfriskningar och ett godt program. Biljetter 25 och 15 cents.

FÄLLDA TJUFSKYTTAR. Flera personer stodo förliden vecka åtalade för öfverträdelser mot jaktlagarna. Såväl änder som präriehöns hade skjutits under förbjuden tid. Böterna växlade mellan $15 och $25.

KRIGSMINISTERN, Sir Frederick Borden, samt generalmajor Lake, högste befälhafvaren för Canadas krigsmakt till lands, inspekterade i onsdags härvarande garnison samt bevittnade en uppvisnig af beridna infanteriet i Norwood.

STÖLD. Vår välkände landsman skräddaremästare J. E. Stendahl hade för några dagar sedan i sitt hem, 287 Gwendoline st. besök af en s. k. 'sneak'-tjuf, som behagade genomsöka fickorna på i rummet hängande kläder, medtagande ett finare guldur. Kontanter, som förvarades i en annan ficka, hade däremot ej upptäckts. Detta utgör en varning att hålla dörrarna väl stängda om aftnarna.

MR. JOHN SKOGLUND från Scandinavia hälsade i fredags på å 'Canadas' kontor. Mr. Skoglunds 11-årige son har intagits på Allmänna lasarättet härstädes för att erhålla vård för benröta. Grödan i kolonien rapporteras lemna god afkastning, och väderleksförhållandena för bärgningen äro de gynsammaste.

91,633,200 BUSHELS HVETE. Mr. Zrank O. Fowler, sekr. för Northwest Grain Dealers Association, anslår skörden i Nordvästern enligt ett i torsdags utgifvet öfverslag som följer:

Hvete 4,019,000 acres, medelskörd 22.8 bushels per acre, totalskörd 91,633,200 bushels; motsvarande siffror för Hafre 1,423,000, [illegible] 2 och 67,165,100; — Korn 433,[illegible] 4, [illegible] 31.5 och 13,664,700; — Lin 34,[illegible] 800, [illegible] 13.5 och 471,150, [illegible] 900.

Mr. Fowler har gjort sig känd för att [illegible] vara ganska säker i att beräkna [illegible] afkastnigen. Förlidet år anslog h[illegible] han hvetet till 59,000,000 bushels, oc[illegible] resultatet af skörden visade sig s[illegible] dermera vara 57 miljoner, en profet[illegible] betydligt säkrare än Mr. Robllns.

När ni kan

Spara från 25 till 30 %

på möbler, som köpas här, tycker ni di då ej att det skulle betala sig att

Besöka oss?

Vi hafva ett utmärkt lager af Förstklassiga möbler i STORT URVAL. Som vi inköpt ungefär hela lagret från den Stora Utställningen till betydligt nedsatta priser, äro vi i stånd att hjälpa Eder spara pängar. Försök oss!

Scott Furniture Co.

"Den Alltid-vakna Firman"

Tillfällig lokal: THISTLE RINK, Alexander Rt. East.

SKÖRDEARBETARE fortfara att anlända i tusental hvarje vecka. Glädjande är, att arbete väntar dem.

LUTH. KYRKANS Ungdomsförening företager en utflykt till Louise Bridge om fredag afton. Föreningen, som gjort sig känd för sina intressanta möten, borgar för att äfven denna utflykt skall blifva angenäm.

Medlemmarna och deras vänner möta vid hörnet af Main st. och Higgins ave. kl. 8 e.m. för att där taga spårvagn till Louise Bridge.

OM NI EJ KÄNNER ER HÅGAD att arbeta, och allt tyckes gå galet, så är det, emedan något fattas edert system. Blodet är osundt och cirkulationen dålig. Nerverna äro försvagade, eller kanhända lefvern och njurarna äro i oordning. Ett medel, som kan bygga upp systemet, gifva nerverna spänstighet och reglera blodomloppet, skall bota eder. Skrif till Dr. Peter Fahrney and Sons Co. efter fullständiga upplysningar, i händelse ni ej känner någon af hans lokalagenter. Dr. Peter Fahrney and Sons Co. adress är 112-118 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

SJÄLFMORDSEPIDEMIEN. En 30 år gammal handelsresande, John Webber, beröfvade sig i måodags lifvet genom att tömma en flaska karbolsyra. Anledningen till själfmordet nämnes ej. Han ansågs vara en styf säljare och för öfrigt en omtyckt man.

— Peter Noppens döda kropp fanns i fredags afton hängande i en asp nära Elmwoods gravgård. Af papper som funnos i hans fickor framgick att namnet var som ofvan. Efter allt att döma var han en resande och främling, som af en eller annan orsak funnit lifvet en börda.

Den norska lutherska församlingen afhåller en fäst och kyrkobazaar i Northwest Hall, hörnet af Isabelle och Ross Street, torsdag afton den 14 September. Förfriskningar serveras. Inträde 10 cents. Alla välkomoa.

INGENIÖR GILBERT LÖFQVIST HAR FÖRORDNATS till distriktingeniör på den under byggnad varande Teulon-branschen.

MISS CHARLOTTA OLSSON, mera känd under namn af "Frälsningslotta" afreste förra veckan hem till Sverige. Genom 'Canada' beder hon få tacka dem, hvilka på senare tiden hjälpt och bistått henne.

DÖDSFALL. Alexander Polson, Chief License Inspektor för Winnipeg, afled plötsligt i går afton kl. 01. Dödsfallet kom som en öfverraskning, ty så sent som i går eftermiddag fullgjorde han sina plikter som tjänsteman i City Hall. Mr. Polson var 65 år gammal, född i Winnipeg och kommer att saknas af en stor vänkrets. Dödsorsaken var hjärtförlamning.

RUM ATT HYRA.

Ett eller två möblerade rum uthyras till resonabelt pris af

O. Carlson,
407 Jarvis st.

FARM TILL SALU.

S. E. ¼ of Section 3 Twp. 162, norr om Rge 36, vester om 5:te hufvudmeridianen, innehållande 160 acres mer eller mindre.

Utmärkt belägenhet, och landet är lättodladt. Några acres odlade. Boningshus uppfördt. Läget tre mil från Warroad, Minn. Säljes genast på fördelaktiga vilkor, om man hänvänder sig till

Andrew Widness,
Scandia Hotel.

Nairn Place

LOUISE BRIDGE

Nya gator, Nairn, Alexandra, Kent och Minto, med plan-trottoarer.

Priserna vexla från $150 och hogre

BETALNINGSVILKOR: En tredjedel kontant, resten i tre halfårsbetalningar, eller $20.00 kontant och $12.00 per månad.

T. C. KEENLYSIDE,

LANDMÄKLARE OCG FÖRSÄKRINGSAGENT.

Nanton Block, 430½ Main Street, - - Winnipeg.

TVÄTTNING

Tvätt mottages och utföres omsorgsfullt och billigt

Mrs. Wallin och Hendrikson,
554 Ross Ave.

SARATOGA CAFE

Svensk Matservering. Sexa med Smörgårdsbord på beställning.

Speciella pris för Spisning per vecka eller "Meal Ticket".

488 ROSS Ave.

Svenska Cafeet

XX

rekommenderas.

330 LOGAN AVE.,
Midt för Gustafsons Groceri-affär.

FinMatservering

ARGYLE

Den skandinaviska restaurationen
211 PACIFIC ST.
samt
GEORGE'S RESTAURANT
221 LOGAN AVE.
(öppen dag och natt)
äro eftersökta af alla som önska en smaklig MÅLTID för moderat pris.

DOMINION TEATER

är nu öppen för säsongen med ett sällskap först-klassiga artister i

Föreställningar

hvarje dag kl. 2.30 e. m. och 8.30 aftonen. Priser från 15 till 25 c

Skodon! Skodon!

Till invånarne i Louise Bridge i

Kom och se det BÄSTA och BILLIGASTE lager af skodon, som någonsin visats i Manitoba.

Uppmuntra platsens Affärsföretag.

Vi hafva det största lager af goda skor i Winnipeg. Nyss öppnadt, öfver 4,000 par Höst- och Vinterskor direkt från fabrikanten.

Inga gamla Varor! Skodon från 90 Cents upp,

Vi äro här för att göra affärer och vi hoppas att alla borgare i Louise Bridge och dess grannskap skola understödja sina egna framåtsträfvande köpmän.

Specielt lager af Mäns Tjocka Ylle-Sweaters

Lemoine st. Tvärsöfver från garfveriet.

HARDY'S

Lemoine St. Louise Bridge.

THE

Royal Furniture Co.,

LTD.

Stadens ledande KREDIT-HUS.

Gynsamma vilkor.

Ni har kredit här.

ROYAL FURNITURE Co

298 Main Street, - Winnipeg